

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut politologických studií

Lucie Štěchová

**Islamofobie v ČR. Případová studie
iniciativy Islám v ČR nechceme**

Diplomová práce

Praha 2016

Autorka práce: **Lucie Štěchová**

Vedoucí práce: **Mgr. Jan Charvát, Ph.D.**

Rok obhajoby: 2016

Bibliografický záznam

ŠTĚCHOVÁ, Lucie. *Islamofobie v ČR. Případová studie iniciativy Islám v ČR nechceme*. Praha, 2016. 112 s. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut politologických studií. Katedra politologie. Vedoucí diplomové práce Mgr. Jan Charvát, Ph.D.

Abstrakt

Ač je muslimská komunita v České republice oproti jiným evropským zemím nepříliš velká, nalezneme i tady silné projevy islamofobie. Mezi nejvýraznější představitele české protiislámské scény patří iniciativa Islám v ČR nechceme (IvČRN), která prozatím stojí stranou zájmu české politologické obce. Ambicí práce je vyplnit toto bílé místo. Jedná se o případovou studii, která nabídne charakteristiku IvČRN a to jak z organizačního (personální obsazení, struktura, činnost, prostředky), tak zejména ideového hlediska. Kvalitativní analýzou textových a audiovizuálních materiálů, jejichž autory jsou buď osoby spjaté s IvČRN nebo IvČRN sama, v programu Atlas.ti dle východisek metody zakotvené teorie bude specifikováno, jak IvČRN interpretuje islám. Prozkoumána bude rovněž reflexe IvČRN českou politickou scénou a vztah IvČRN a české krajně pravicové scény. Práce nabídne také stručný přehled dalších protiislámských subjektů v ČR a na Západě. Součástí práce je i interpretace islámu vybranými českými arabisty (Luboš Kropáček, Bronislav Ostřanský, Zdeněk Müller, Miloš Mendel a Marek Čejka), k níž se stejně jako v případě IvČRN dojde kvalitativní analýzou textových a audiovizuálních materiálů, jejichž autory jsou uvedení arabisté, v programu Atlas.ti. Bude ukázáno, že ač můžeme nalézt styčné plochy mezi oběma výklady islámu, v celkovém pohledu na islám se aktivisté z IvČRN a arabisté zásadním způsobem rozcházejí.

Abstract

Despite the fact that the muslim community in the Czech Republic is not so large in comparison with some other European countries, we can meet manifestations of islamophobia even here. The initiative Islám v ČR nechceme (further referred to as The Initiative or IvČRN; translates We do not want Islam in the Czech Republic) belongs among the most significant representatives of Czech anti-Islamic scenes, but so far has stayed outside the interest of political scientists. Ambition of the paper is to fill in, so to speak, the empty space. The paper concerns a case study submitting characteristic of IvČRN both from the organizational (persons, structure, activities, funds and means) and ideological points of view. Via qualitative analysis of text and audiovisual materials, whose authors are either individuals associated with IvČRN or IvČRN itself, according to the program Atlas.ti and based on Grounded Theory method I will specify the way IvČRN interprets Islam. I will also examine how the Czech political scene reflect on IvČRN, and what relation there is between IvČRN and the far right. The paper will also present a short overview of other anti-Islam entities in the Czech Republic and some western countries. The work also includes interpretation of Islam by selected Czech Arabists (Luboš Kropáček, Bronislav Ostřanský, Zdeněk Müller, Miloš Mendel, and Marek Čejka). Their interpretation is also subject to qualitative anylisis of textual and audiovisual materials by the mentioned authors, with the help of the Atlas.ti program. I will show that there are some similarities of those interpretations, nevertheless the global positions on Islam of the IvČRN activists and Arabists are very much apart.

Klíčová slova

iniciativa Islám v ČR nechceme, islamofobie, případová studie, arabisté, islám

Keywords

islamophobia, case study, We Don't Want Islam in the Czech Republic Initiative, Arabists, Islam

Rozsah práce: 201 991 znaků s mezerami.

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval/a samostatně a použil/a jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 8. 5. 2016

Lucie Štěchová

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala Mgr. Janu Charvátovi, Ph.D. za cenné připomínky a odborné rady, kterými přispěl k vypracování této diplomové práce.

Náplň práce

Diplomová práce se bude zabývat iniciativou „Islám v ČR nechceme“ (zkráceně IVČRN), která se, jak napovídá její název, věnuje problematice islámu zejména ve vztahu k České republice. Iniciativa „Islám v ČR nechceme“ byla založena v roce 2009 jako skupina diskutérů na sociální síti Facebook. Do dnešního dne se k ní připojilo více než 117 000 uživatelů, což z ní činí největší českou, na sociální síti Facebook, takto zaměřenou skupinu. V průběhu let iniciativa rozšířila pole působnosti i mimo virtuální prostředí – pořádá demonstrace, organizuje petice či různé přednášky, čímž dále zvyšuje svůj akční potenciál.

V souvislosti s teroristickými útoky islamistů prováděných v Evropě a rostoucími protislámskými náladami, na které upozorňuje ve své poslední výroční zprávě o extremismu i Ministerstvo vnitra České republiky, které považuje iniciativu „Islám v ČR nechceme“ za krajně pravicový extremistický subjekt, získává iniciativa „Islám v ČR nechceme“ jakožto výrazný představitel české protiislámské komunity dle názoru autorky diplomové práce relevanci pro politologický výzkum. Protože v akademické sféře nebyla problematika iniciativy „Islám v ČR nechceme“ ještě zpracována, ambicí překládané diplomové práce je vyplnit tuto mezeru na českém politologickém poli.

Cíle:

Cílem diplomové práce je charakterizovat iniciativu „Islám v ČR nechceme“, ukázat, jak iniciativa vykládá islám a určit, zda, popř. nakolik se tento výklad islámu liší od interpretace islámu českou akademickou sférou (arabisty). Dílčím cílem diplomové práce je prozkoumat průnik iniciativy do českého politického prostředí a vztah iniciativy a české krajně pravicové scény.

Výzkumné otázky:

- 1) Jak iniciativa „Islám v ČR nechceme“ interpretuje islám?
- 2) Existuje v českém prostředí či na Západě obdobný projekt s obdobným výkladem islámu?
- 3) Jakým způsobem vykládají islám čeští arabisté?
- 4) V čem se tyto dvě interpretace podobají/liší?

- 5) Jak česká politická scéna reaguje na iniciativu „Islám v ČR nechceme“?
- 6) Existuje propojení či vztah mezi iniciativou „Islám v ČR nechceme“ a českou krajně pravicovou scénou?

Metoda:

V práci bude použito empiricko-analytického a komparativního přístupu a bude se jednat o případovou studii. S cílem charakterizovat, jak iniciativa Islám v ČR nechceme interpretuje islám, budou nejprve analyzovány materiály strany zveřejněné na webových stránkách i sociální síti Facebook, blogy předních představitelů iniciativy, popř. jejich knižní publikace či rozhovory a vyjádření, které představitelé iniciativy dali českým médiím. Následně bude na základě analýzy publikací českých arabistů, příspěvků na jejich blozích či rozhovorů týkajících se islámu, specifikováno, jak čeští arabisté vykládají islám. Nakonec budou tyto islámu komparovány a bude zhodnoceno, zda, popř. nakolik se tyto výklady islámu liší.

Zásady pro vypracování:

Práce bude rozdělena do třech hlavních částí. V první části práce budou popsány základní charakteristiky iniciativy jako je personální obsazení, činnost a prostředky, které iniciativa používá k šíření svých myšlenek či záměrů. Zkoumán bude rovněž průnik iniciativy do českého politického prostředí a vztah „Islámu v ČR nechceme“ a české krajní pravice. V následující části práce bude na základě analýzy materiálů iniciativy a jejích představitelů charakterizováno, jak „Islám v ČR nechceme“ interpretuje islám a bude zodpovězena otázka, zda existuje v českém prostředí či na Západě obdobný projekt s obdobným výkladem islámu. Ve třetí části diplomové práce bude prezentován výklad islámu českou akademickou sférou – arabisty Lubošem Kropáčkem, Bronislavem Ostřanským, Markem Čejkou, Zdeňkem Müllerem či Milošem Mendelem. Tato interpretace islámu bude následně komparována s tím, jak vykládá islám iniciativa „Islám v ČR nechceme“ a nakonec bude zhodnoceno, zda, popř. nakolik se tyto výklady islámu liší.

Osnova:

Úvod

1. Charakteristika iniciativy „Islám v ČR nechceme“
 - 1.1 Česká politická scéna a islamofobie
 - 1.2 Česká krajně pravicová scéna a IVČRN

2. Interpretace islámu iniciativou IVČRN

2.1 Protiislámské subjekty v ČR a na Západě

3. Interpretace islámu českými arabisty

3.1 Komparace výkladu islámu v podání českých arabistů a IVČRN

Závěr

Obsah

ÚVOD.....	1
1. CHARAKTERISTIKA INICIATIVY ISLÁM V ČR NEHCEME	4
1.1 CZECH DEFENCE LEAGUE	5
1.2 DO VEŘEJNÉHO PROSTORU A ZASE ZPÁTKY? IVČRN NA ROZCESTÍ	9
1.3 ČESKÁ POLITICKÁ SCÉNA A IVČRN.....	17
1.4 ČESKÁ KRAJNÍ PRAVICE A IVČRN	22
2. INTERPRETACE ISLÁMU INICIATIVOU ISLÁM V ČR NEHCEME (IVČRN)	25
2.1 METODOLOGIE	25
2.2 INTERPRETACE ISLÁMU INICIATIVOU ISLÁM V ČR NEHCEME	30
2.2.1. <i>Zdroje islámu</i>	30
2.2.2. <i>Náboženství nebo ideologie?</i>	34
2.2.3. <i>Shrnutí</i>	42
2.3 PROTIISLÁMSKÉ SUBJEKTY V ČR A NA ZÁPADĚ	43
3. INTERPRETACE ISLÁMU ČESKÝMI ARABISTY	47
3.1 ČEŠTÍ ARABISTÉ A ISLÁM.....	47
3.1.1. <i>Pluralita islámu</i>	61
3.1.2. <i>Shrnutí</i>	63
3.2 KOMPARACE VÝKLADU ISLÁMU V PODÁNÍ ČESKÝCH ARABISTŮ A IVČRN.....	65
ZÁVĚR	69
SUMMARY	72
POUŽITÁ LITERATURA.....	75
INTERNETOVÉ ZDROJE.....	75
LITERATURA	107
SEZNAM PŘÍLOH.....	110
PŘÍLOHY	111

Seznam použitých zkratk

ANTIFA – Antifašistická akce

BPI – Blok proti islámu

CSPI – Center for the Study of Political Islam

CzDL – Czech Defence League

DSSS – Dělnická strana sociální spravedlnosti

EDL – English Defence League

EU – Evropská unie

IvČRN – Iniciativa Islám v ČR nechceme

MV ČR – Ministerstvo vnitra České republiky

PEGIDA – Vlastenečtí Evropané proti islamizaci Západu

SIOA – Stop Islamization of America

SIOE – Stop Islamization of Europe

SZ – Strana zelených

ÚMO – Ústředí muslimských obcí v ČR

ÚVOD

Pro projevované předsudky, obavy až nenávist vůči islámu a muslimům se v anglicky mluvících zemích vžilo v 90. letech označení „islamofobie“.¹ Do českého diskurzu tento pojem vnesl arabista a islamolog Luboš Kropáček, který ho charakterizoval jako „nepěkné označení nepěkného společenského jevu“, který „zahrnuje široké spektrum projevů vyjadřujících nadřazenou přezíravost až nenávistný odpor vůči muslimům, zvláště Arabům, ale i jejich jiným souvěrcům, s nimiž v západních zemích xenofobní jedinci přicházejí v různých kontextech do styku“ (Kropáček, 2002: 137–138).²

Podle dalšího arabisty Marka Čejky však pojem není v reálu omezen pouze na Západ. Na islamofobii můžeme narazit prakticky všude, kde lze najít výrazné muslimské menšinové komunity – např. v Indii, v Izraeli, na Balkáně, v Číně, v některých zemích rovníkové Afriky či nemuslimských státech, které jsou obklopeny muslimskými zeměmi (např. Filipínách, Etiopii atd.) (Čejka, 2010b).

Přestože je muslimská komunita v České republice malá (dle odhadů odborníků čítá cca max. 20 000 osob) a nijak zvlášť nevyčínající (Čejka, 2012; Ostřanský, 2014: 119–121), projevuje se islamofobie poměrně silně i v českém prostředí – a to zvláště na sociálních sítích a v posledním roce také v mediálním prostoru (Čejka, 2012; Ostřanský, 2014: 85–86; Hesová, 2016).³

Na tomto místě je nutno zdůraznit, že samotný strach z islámu nebo kritika islámu ještě nejsou považovány za islamofobní. Mantinely mezi věcnou kritikou a protimuslimskými předsudky a stereotypy vymezila britská nadace The Runnymede Trust ve studii z roku 1997, na kterou se při definici islamofobie odkazují i čeští arabisté a islamologové. Nadace rozlišuje mezi otevřeným a uzavřeným pohledem na islám, přičemž k islamofobii tenduje ten uzavřený.⁴

Diplomová práce se zaměří na iniciativu Islám v ČR nechceme (IvČRN), která patří mezi nejvýraznější subjekty české protiislámské scény. V české mutaci sociální

¹ Podle Oxfordského slovníku angličtiny značí islamofobie „intenzivní odpor vůči islámu či strach z něj, zejména jako politického nástroje, nepřátelství či předsudky vůči muslimům“ (Ostřanský, 2015a).

² Islamofobie zahrnuje pestrou škálu podob – „od velmi jadrného šíření nenávisti po internetu přes zkratkovité obrazy nepřátel v médiích (plné různých stereotypů), až po oportunistické pokusy politiků občas vytáhnout „islámskou kartu““ (Ostřanský, 2014: 85–86).

³ „Česká islamofobie je humorná, protože je prakticky bez přítomnosti muslimů. Je postavena na hluboké morální pokleslosti,“ říká islamolog a arabista Luboš Kropáček (Martinek, 2015d).

⁴ Kritéria hodnocení k nahlédnutí:

<http://www.runnymedetrust.org/uploads/publications/pdfs/islamophobia.pdf>.

sítě Facebook, kde byla před sedmi lety založena, drží co do počtu sympatizujících uživatelů primát mezi stejně zaměřenými platformami. Vrcholu v tomto smyslu dosáhla iniciativa v lednu 2016, kdy měla na svém oficiálním profilu více než 160 tisíc příznivců. Po nuceném přechodu na záložní stránky počet sympatizantů poklesl, v současné době (k 23. 4. 2016) se pohybuje na úrovni 55 tisíc uživatelů uvedené sociální sítě. Ve své činnosti se iniciativa neomezuje pouze na virtuální prostředí, nýbrž je aktivní i ve veřejném prostoru. Její aktivita je reflektována v menší či větší míře českými médii, politickými představiteli i Bezpečnostním odborem Ministerstva vnitra ČR, který ji řadí mezi pravicově extremistické subjekty.

České akademické prostředí iniciativu Islám v ČR nechceme doposud opomíjelo – žádná studie zaměřená na tuto problematiku nebyla prozatím publikována. Vzhledem k silným protiislámským náladám v české společnosti, na které upozorňuje ve svých zprávách o extremismu Ministerstvo vnitra ČR a názorně je dokládají průzkumy veřejného mínění (např. ČTK, 2014; Trávníčková, 2015; Blesk, 2016), nabývá IvČRN jako jeden z nejvýraznějších subjektů české protiislámské scény relevanci pro politologický výzkum.

Cílem předkládané diplomové práce je charakteristika iniciativy Islám v ČR nechceme, a to jak z hlediska organizačního, tak i ideového. Dílčím cílem práce je prozkoumání toho, jak na IvČRN reaguje česká politická a krajně pravicová scéna. Součástí práce bude také stručný přehled protiislámských subjektů v ČR a na Západě a interpretace islámu vybranými českými arabisty.

Odpovězeno bude na níže uvedené výzkumné otázky:

- 1) Jak IvČRN interpretuje islám?
- 2) Jak česká politická scéna reaguje na IvČRN a naopak?
- 3) Existuje propojení mezi IvČRN a českou krajně pravicovou scénou?
- 4) Jaké obdobné subjekty s obdobným výkladem islámu působí v ČR a na Západě?
- 5) Jakým způsobem vykládají islám vybraní čeští arabisté?
- 6) V čem se liší/ podobá výklad islámu českými arabisty a IvČRN?

Z metodologického hlediska se bude jednat o případovou studii. Pro zodpovězení výzkumných otázek týkajících se interpretace islámu v podání českých arabistů a iniciativy Islám v ČR nechceme bude provedena kvalitativní analýza textových a audiovizuálních materiálů v páté verzi programu Atlas.ti. Analýza bude

probíhat v intencích metody zakotvené teorie (*grounded theory*). Následně budou obě interpretace komparovány a bude zhodnoceno, v čem se liší, popř. podobají.

Práce bude rozdělena do tří kapitol. První kapitola práce se zaměří na komplexní představení iniciativy Islám v ČR nechceme. Zkoumány budou základní charakteristiky iniciativy jako je personální obsazení, struktura, činnost a prostředky, které iniciativa používá k šíření svých myšlenek či záměrů. Představeny budou rovněž dvě občanská sdružení – Czech Defence League a Blok proti islámu, jejichž aktivita i personální složení s iniciativou úzce souvisí. Následující podkapitola zacílí na českou politickou scénu, přičemž bude zkoumáno, jak je iniciativa vnímána napříč politickým spektrem, a zda, popř. v jaké míře se iniciativě daří navazovat kontakty či spolupráci s politickými stranami nebo jednotlivými politickými aktéry. Na závěr kapitoly bude prozkoumán vztah iniciativy Islám v ČR nechceme a české krajní pravice.

Mezní datum pro zkoumání výše uvedených skutečností bylo vzhledem k termínu odevzdání diplomové práce stanoveno na 31. duben 2016.

Ve druhé kapitole bude nejprve představena metodologie výzkumu (metoda zakotvené teorie) a následně bude provedena kvalitativní analýza textových a audiovizuálních materiálů, jejichž autory jsou buď představitelé IvČRN nebo iniciativa sama. Analyzovány budou materiály zveřejněné na webových stránkách iniciativy i oficiálním profilu na sociální síti Facebook, blogy předních představitelů iniciativy, popř. jejich knižní publikace či rozhovory a vyjádření, které představitelé iniciativy dali českým médiím (k 31. 12. 2015). Součástí kapitoly bude i stručný přehled obdobných projektů s obdobným výkladem islámu, které působí v ČR a na Západě.

Ve třetí kapitole bude provedena kvalitativní analýza textových materiálů, jejichž autory jsou vybraní čeští arabisté a islamologové – Miloš Mendel, Luboš Kropáček, Bronislav Ostránský, Zdeněk Müller a Marek Čejka, kteří patří mezi uznávané a široké veřejnosti poměrně známé tváře české arabistiky. Analyzovány budou jednak jejich odborné publikace týkající se problematiky islámu, a také jejich mediální výstupy či blogy (k 31. 12. 2015). Ve druhé části kapitoly budou komparovány výklady islámu v podání IvČRN a českých arabistů a bude zhodnoceno, v čem se liší či naopak podobají.

1. Charakteristika iniciativy Islám v ČR nechceme

Kořeny iniciativy Islám v ČR nechceme (IvČRN) sahají do července roku 2009, kdy byla na sociální síti Facebook založena stejnojmenná názorově-diskuzní platforma. Od počátku stránku obhospodařuje několik administrátorů, jak v jednom ze svých příspěvků z 26. října 2009 potvrdil administrátor s přezdívkou Kelvin, kteří zveřejňují informace o dění ve světě islámu především ve formě odkazů na články českých i zahraničních zpravodajských serverů a opatřují je komentáři, prostřednictvím nichž poukazují na dle jejich názoru negativní aspekty tohoto celosvětového fenoménu.

Konkrétní jména administrátorů, popř. jména zakladatelů stránky se na sociální síti Facebook, ani na jiných komunikačních kanálech iniciativy nalézt nedají. Autorka proto oslovila prostřednictvím e-mailu tiskového mluvčího IvČRN Artura Fišera s prosbou o poskytnutí informací. „*Omlouvám se, ale vzhledem k tomu, že jsou na adminy stránky IVČRN podávána trestní oznámení a jsou proti nim vedena správní řízení, nemohu vám sdělit jména,*“ reagoval Fišer s tím, že „*za IVČRN stojí soukromé osoby bez vazeb na jakékoli české nebo světové politické síly*“ (Fišer, 2016a). Jisté je tak pouze to, že se ještě tentýž rok k platformě připojuje budějovický entomolog a dle svých slov „amatérský deislamizátor“ docent Martin Konvička, jenž se postupem času stane nejvýraznější postavou tohoto českého protiislámského hnutí.

Protože se nejedná o uzavřenou skupinu, může se do diskuze pod zveřejněnými příspěvky zapojit každý uživatel sociální sítě Facebook. Pokud však poruší pravidla stanovená iniciativou, administrátoři si vyhrazují právo příspěvek vymazat.⁵ „*Dlouho jsme jinak nefungovali a neměli jiné ambice, než veřejnost informovat o tom, co se děje v islámu,*“ shrnul Martin Konvička počátky působení českého protiislámského hnutí ve svém projevu na ideové konferenci iniciativy Islám v ČR nechceme v dubnu 2015 (Konvička, 2015b).⁶

Tamtéž Martin Konvička přiznává, že se protiislámští aktivisté pokoušeli infiltrovat do muslimských skupin na sociálních sítích a navazovat tímto způsobem kontakty s předními českými muslimy, se zjevným cílem získat na ně kompromitující materiály. Poté, co byli několikrát odhaleni, od této kontroverzní činnosti dle Konvičky

⁵ Ve zjevné snaze vyhnout se nařčení z extremismu iniciativa zdůrazňuje, že dává prostor k vyjádření a sdílení všem, kromě nenávistných útoků a porušování zákona (IvČRN, 2012). „*Každou chvíli tam někdo napíše: "Vyhladit nebo vybombardovat."* To jsou zcela zkratkovité reakce, z nichž ty nejhorší mažeme. *Vyložené rasistické a nacistické příspěvatele vyřazujeme a s těmi ostatními se snažíme hovořit,*“ upřesnil Martin Konvička v rozhovoru pro ParlamentníListy.cz v únoru 2015 (Černá, 2015a).

postupně upouští. Důvěryhodnost tohoto tvrzení nicméně o měsíc později zpochybnil sám Konvička, když na svém blogu v komentáři o dalším směřování IvČRN uvedl, že část vedoucích představitelů IvČRN mimo jiné tenduje k pokračování ve „výzvědné“ činnosti (Konvička, 2015c).

1.1 Czech Defence League

Vedle názorově-diskuzní platformy Islám v ČR nechceme se v zhruba v polovině roku 2011 zformovalo, po vzoru dalších evropských antiislámských lig, občanské sdružení Czech Defence League/ Česká obranná liga (CzDL), jež bylo s platformou personálně i ideově propojeno a jehož cílem, jak deklaroval Martin Konvička na facebookové stránce Islám v ČR nechceme v září 2012, bylo rozšířit záběr aktivit českého protiislámského hnutí (Konvička, 2012).⁷

Obr. 1 Logo CzDL

Ústřední jednotící postavou se stal výše uvedený budějovický entomolog Martin Konvička, který (společně s Jakubem Chromým a Jaroslavem Formánkem) v srpnu 2011 občanské sdružení registruje u ministerstva vnitra (Mrva, 2014: 7), a na jehož jméno jsou tentýž rok registrovány webové stránky sdružení.⁸ K čelním představitelům CzDL patřil i Jiří Barták, na něhož v průběhu roku 2014 přešlo vlastnictví internetové domény Czech Defence League (czdl.cz) a jenž je rovněž vlastníkem internetové domény Islám v ČR nechceme (ivcrn.cz) (CZDL, 2015). S organizací úzce spolupracoval ex-muslim Lukáš Lhoťan⁹ či ex-muslimky Beatrice Radosa a Pavlína

⁶ „Naše iniciativa vznikla zcela neorganizovaně na sociálních sítích. Před šesti lety, když vznikala, tak neměla ambice organizovat petiční akce či účastnit se parlamentních slyšení,“ uvedl Martin Konvička v rozhovoru pro ParlamentníListy.cz v červnu 2015 (Vosáhlo, 2015).

⁷ CzDL již v současné době nevyvíjí žádnou aktivitu. Webové stránky jsou nefunkční.

⁸ Podobně jako IvČRN, provozovalo CzDL facebookové stránky, kde kromě oficiální stránky existovalo několik divizí sdružujících protiislámské aktivisty v různých městech České republiky, ale i divize reprezentující Židy, křesťany, Romy či LGBT (hnutí leseb, gayů, bisexuálů a transgender osob), které měly patrně rozšířit škálu příznivců. Vedle Facebooku byla organizace aktivní také na dalších sociálních sítích, a to na Twitteru, Youtube a Google+ (Mrva, 2014: 11; CzDL, 2014b).

⁹ Martin Konvička řadí Lukáše Lhoťana do „užšího kruhu“ tvůrců IvČRN, což v té době znamenalo i CzDL (Konvička, 2015a).

Bitarová, s nimiž Jiří Barták v rámci svého pořadu Pravá tvář islámu vysílaného na serveru Youtube.com, dělal rozhovory.

Stejně jako facebooková platforma Islám v ČR nechceme se občanské sdružení Czech Defence League vymezovalo proti islámu.¹⁰ Zatímco však skupina na sociální síti Facebook sloužila vyloženě jako platforma pro informování široké veřejnosti o negativních aspektech islámu a jako diskuzní fórum, záběr aktivit občanského sdružení byl o poznání širší, sahal za hranice sociálních sítí a v některých případech i virtuálního prostředí. Většina aktivit CzDL nicméně zůstávala omezena na internetové prostředí.

Na základě analýzy webových stránek Czech Defence League, k nimž se dá dostat prostřednictvím internetového digitálního archivu Way Back Machine, lze konstatovat, že CzDL akcentovalo tři stálá témata.

Tématem, kterému lidé sdružení v Czech Defence League věnovali velkou pozornost, je halál (z arabštiny překládáno jako přípustné, povolené) maso. Tedy maso, které bylo získáno dle muslimských zásad, což v praxi znamená, že zvíře bylo poraženo bez předchozího omráčení a vykřveno. Na svých webových stránkách CzDL vysvětlovalo, že tento způsob porážky považuje za velmi krutý, přičemž poukazyvalo na to, že české ministerstvo zemědělství ho v zákoně o ochraně zvířat proti týrání dovoluje vykonávat na území České republiky (CzDL, 2013a).¹¹ Vedle údajně nehumánního přístupu ke zvířatům Czech Defence League používalo často jako odůvodnění svého odporu k halál masu finanční aspekt této problematiky. Prodej halál masa na území České republiky ať v syrové podobě či zpracované v pokrmu dle CzDL dotuje muslimskou obec, která takto získané prostředky může mimo jiné použít k podpoře terorismu. Czech Defence League argumentovalo, že peníze putují prostřednictvím neziskových organizací do arabských zemí, kde prý mohou končit na účtech teroristů či jejich rodin (CzDL, 2013a).

Proti této formě „expanze“ islámu na českém území vedlo sdružení prostřednictvím svých webových stránek kampaň *Stop Halal*, jejímž deklarovaným cílem byla osvěta české společnosti, co to halál maso je, jakým způsobem probíhá porážka zvířat a vytváření seznamů, kde všude se v České republice halál maso prodává

¹⁰ „Czech Defence League se staví na obranu demokratické ústavy, sekulárního státu s demokratickým vládním zřízením, ústavou zaručující lidská práva a rovnost lidí bez rozdílu pohlaví, vyznání a sexuální orientace proti totalitním ideologiím a islámu jako nejagresivnější se šířící ideologii současnosti obzvláště“ (CzDL, 2012).

¹¹ Ministerstvo zemědělství v paragrafu 5f Zákona o ochraně zvířat proti týrání (246/1992 Sb.) umožňuje porážku zvířat pro potřeby církví a náboženských společností metodami, jež stanují jejich náboženské obřady (Česká republika, 1992).

nebo zpracovává do pokrmů. Sympatizanti či zájemci si zde mohli stáhnout letáky pro tisk nebo zakoupit již hotové materiály, které měli rozdávat či lepit na veřejná místa a přispívat tak k šíření kampaně CzDL o škodlivosti halál masa do povědomí široké veřejnosti (Příloha č. 1). Za tímto účelem byla také na sociální síti Facebook vytvořena stránka STOP HALAL CZ, kde jsou dodnes zveřejňovány videa a fotky z halál obřadů či podniky, kde byl příznivci objeven výskyt halál masa.

Dalším významným tématem byla kampaň *Naqba 2014*. CzDL na svých webových stránkách uvádělo, že arabský výraz *naqba* znamená v překladu do češtiny katastrofu, což pro občanské sdružení znamenala možnost, která se měla v září 2014 otevřít Ústředí muslimských obcí (ÚMO). Tehdy mělo uplynout deset let od registrace této organizace jakožto náboženské společnosti a Ústředí muslimských obcí tak mělo dle Zákona o církvích a náboženských společnostech (Zákon 3/2002 Sb § 11) možnost podat návrh na přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv. Mezi ně patří možnost vyučovat dané náboženství na státních školách, mít své duchovní v armádě a ve vězení, konat církevní sňatky, zřizovat církevní školy a zachovávat povinnost mlčenlivosti duchovními v souvislosti s výkonem zpovědního tajemství (Česká republika, 2002).

Czech Defence League v uvedené kampani varovalo před negativními důsledky, jež by pro českou společnost mohly vyplynout při uvedení tohoto zákonného práva do praxe. Protiislámské občanské sdružení argumentovalo zvláště tím, že by muslimové dostali více prostoru pro šíření své propagandy a finanční prostředky ze státní kasy pro podporu terorismu (CzDL, 2013b). Czech Defence League argumentovalo, že peníze putují prostřednictvím neziskových organizací do arabských zemí, kde prý mohou končit na účtech teroristů či jejich rodin (CzDL, 2013a).

Třetím ústředním tématem, které CzDL akcentovalo, byly mešity. Na webových stránkách občanské sdružení vyvěsilo seznam mešit a modliteben na území České republiky, přičemž se jednoznačně stavělo proti dalšímu rozšiřování jejich počtů (CzDL, 2013c).

Odpor vůči muslimské komunitě dávalo Czech Defence League najevo i takovými aktivitami, které k němu přitáhly pozornost médií i Ministerstva vnitra ČR, jenž sdružení několikrát zmiňuje ve zprávách o extremismu. Takovým případem je kauza učitelky mateřské školy z Lišova v Jihočeském kraji, která se rozhodla konvertovat k islámu a kvůli vyznání nosila na hlavě šátek (hidžáb). CzDL proti ženě spustila kampaň, která zahrnovala výhružné telefonáty, e-maily či telefonické hovory

vedení mateřské školy, kdy bylo požadováno propuštění učitelky (Česká televize, 2013; Odbor bezpečnostní politiky MV ČR, 2013).

Obr. 2 Hanobící materiál proti učitelce z Lišova

Zdroj: Lhoťan (2013a)

Medializován byl i spor mezi studentkou Jihočeské univerzity a lidskoprávní aktivistkou Ingrid Romancovou a Martinem Konvičkou, působícím tamtéž, do něhož byli nuceni zasáhnout vrcholní představitelé univerzity. Jádrem sporu se stala reportáž o demonstraci před palestinskou ambasádou v Praze (Romancová, 2014a) po výbuchu trezoru, při němž zahynul palestinský velvyslanec Džamál al-Džamál. Protest podle všeho neorganizovalo přímo Czech Defence League, ale někteří jeho členové (Jiří Barták) a sympatizanti se demonstrace zúčastnili.¹² Romancová v reportáži hovořila o CzDL jako o pravicově extremistickém uskupení, což členové občanského sdružení nelibě nesli. Do vzájemné výměny názorů plné osobních útoků, která se odehrávala především na sociálních sítích, se zapojil i Martin Konvička. „*Docent Konvička, který zatím nevěděl, že je vyučující ze stejné školy, si se mnou a s proislámskými aktivisty nebral žádné servítky. Mojí zed' zaneřádl sprostými slovy, počínaje dubajskými štětkami přes neukojené subky s nějakou sluttysexualitou konče posledními kurvami z E55, co mají víc rozumu a citu než já,*“ popsala Romancová ve svém shrnutí kauzy (Romancová, 2014b).

Událost se z Facebooku přenesla na akademickou půdu, kde ji řešil děkan Přírodovědecké fakulty Jihočeské univerzity František Vácha, který dle Romancové posuzoval, zda nedošlo k porušení etických pravidel chování mezi vyučujícím na vysoké škole a studentkou. Vácha měl konstatovat, že Konvička se sice v diskuzi dopustil nadsázky a provokace, nicméně na základě skutečnosti, že studentka ani

Konvička zpočátku nevěděli, že působí na stejné fakultě, se rozhodl, že ani jednoho aktéra kázeňsky nepotrestá (Romancová, 2014b). Rektor JČÚ Libor Grubhoffer se ve svém vyjádření na stránkách školy od aktivit docenta Konvičky distancoval (Grubhoffer, 2014).

Odborníci z ministerstva vnitra připisují CzDL i rozlití prasečí močůvky na Letné před muslimskou modlitebnou nebo údajné zakopání prasečích hlav na pozemcích v blízkosti Teplic určených k prodeji muslimům (Odbor bezpečnostní politiky MV ČR, 2014). Tamtéž jsou aktivisté usvědčováni ze záměrného šíření dezinterpretace či lží, určených k dehonestaci komunity nebo věřících samotných. „*Terčem protimuslimské kampaně, hraničící mnohdy až s tzv. kyber-šikanou, se stávali i aktivisté či veřejně známé osoby, kteří se vyjádřili anebo jsou dlouhodobě známí svým pozitivním postojem vůči muslimské komunitě, potažmo multikulturní společnosti,*“ konstatuje ministerstvo vnitra.

Czech Defence League označování za extremistickou organizaci odmítalo a naopak argumentovalo, že islám je formou extremismu. „*CzDL prosazuje nenásilný odpor k islámu za využití prostředků vycházejících zejména z práva na svobodu projevu, práva shromažďovacího a dalších legálních prostředků,*“ deklarovalo v únoru 2014 (CzDL, 2014a).

Czech Defence League ze své podstaty občanského sdružení posunulo české protiislámské hnutí sdružené kolem facebookové stránky Islám v ČR nechceme na vyšší organizační úroveň. Zatímco IvČRN představovalo takřka neorganizovanou diskuzní platformu, kterou spravovali administrátoři pod přezdívkami, v čele CzDL prokazatelně stáli Martin Konvička, Jiří Barták či Jaroslav Formánek. U občanského sdružení se oproti IvČRN také objevovala snaha artikulovat cíle, když provozovalo několik dlouhodobých kampaní. Zřejmý byl i úmysl budovat struktury a to v podobě divizí v různých městech České republiky i skupin obyvatelstva, jejichž kontaktním místem byla sociální síť Facebook.

1.2 Do veřejného prostoru a zase zpátky? IvČRN na rozcestí

Od počátku roku 2014 dochází k utlumování aktivit Czech Defence League a jeho upořádání na úkor iniciativy Islám v ČR nechceme.¹³ Tiskový mluvčí IvČRN

¹² „*Bylo to naše první veřejné vystoupení,*“ potvrdil Konvička účast příznivců IvČRN na demonstraci před palestinskou ambasádou v rozhovoru pro Reflex (Doležal, 2015)

¹³ Z oficiálních míst sdružení se stahuje Martin Konvička, který přepouští vlastnictví internetové domény CzDL Jiřímu Bartákovi. Webové stránky sdružení existují zhruba do poloviny roku 2014, poté jsou

Artur Fišer tuto skutečnost připisuje snahou o distanc od English Defence League (EDL), hlavního představitele antidžihádistického hnutí, k němuž se CzDL hlásilo (Mrkva, 2014: 7). „S lidmi napojenými na EDL jsme se rozešli potom, co se Tommy Robinson odpojil z EDL kvůli rasismu. IvČRN není a nikdy nebyla rasistická, snažíme se menšiny chránit, viz. obhajoba židů, Romů,“ sdělil Fišer autorce diplomové práce (Fišer, 2016b).¹⁴

K rozhodnutí utlumit činnost Czech Defence League mohla vést protiislámské aktivisty i určitá míra kontroverze, kterou s sebou nesly některé výše uvedené aktivity CzDL, jež ho dostaly do zpráv ministerstva vnitra o extremismu. Tuto skutečnost se však nepodařilo potvrdit, ani vyvrátit.

Obr. 3 Logo IvČRN

Po utlumení činnosti CzDL, se hlavním centrem aktivit protiislámských aktivistů sdružených kolem CzDL i IvČRN stává iniciativa Islám v ČR nechceme, přičemž ideová a personální koheze, která mezi oběma uskupeními od počátku existovala, se zásadním způsobem promítla do následného působení IvČRN. Iniciativa pokračovala v dosavadní činnosti, tedy provozování facebookové diskuzní platformy a zároveň plynule navázala tam, kde CzDL skončilo, když převzala a dále rozvíjela struktury i kampaně Czech Defence League, tzn. kampaně proti halál masu, mešitám i vyššímu stupni registrace Ústředí muslimských obcí.¹⁵ Zatímco však Czech Defence League

přesměrovány na doménu IvČRN. Na facebookové stránce IvČRN se poslední příspěvek s odkazem na CzDL objevuje na konci července 2014.

¹⁴ „Používáme protiislámskou a ne protimuslimskou rétoriku a snažíme se brzdít jakékoli projevy násilí a působíme někdy proti vůli radikálních občanů a sdružení edukačně a zdůrazňujeme nutnost politických řešení,“ doplnil Fišer tamtéž.

¹⁵ Vedle facebookové stránky i uzavřené diskuzní skupiny tamtéž, IvČRN působí i na Twitteru či Youtube. Na sociální síti Facebook iniciativa podobně jako CzDL sdružuje protiislámské aktivisty v divizích dle geografického klíče – tedy měst ČR (viz. příloha č. 2). Na svých webových stránkách pak odkazuje na zpravodajský kanál IvČRNnews.cz či webové stránky „My jsme tady doma“, které slouží k prodeji triček s anti-imigrantskou tematikou. Jejich provozovatelem je fotograf Jiří Sláma, který stojí za uskupením „Bikers against islam“, jež s IvČRN spolupracuje.

působilo takřka výhradně ve virtuálním prostředí, iniciativa Islám v ČR nechceme rozšířila pole působnosti, když vstoupila do veřejného prostoru.

Iniciačním bodem v tomto smyslu byla papírová petice proti vyššímu stupni registrace Ústředí muslimských obcí, před jejímiž negativními aspekty varovalo již Czech Defence League. 19. května 2014 byl ustanoven petiční výbor v čele s Jiřím Bartákem, jehož cílem bylo do září téhož roku, kdy se mělo ÚMO otevřít toto zákonné právo, sesbírat deset tisíc podpisů, aby bylo možno v této věci interpelovat Ministerstvo kultury ČR, jakožto kompetentní orgán, na půdě Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Iniciativa po ministerstvu požadovala přezkoumání, zda Ústředí muslimských obcí splňuje podmínky pro přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv dle §11 zákona o církvích a žádala, aby ministerstvo důsledně lpělo na splnění všech podmínek, nutných k přiznání příslušného oprávnění. Možnost, že by ÚMO bylo registrováno na vyšší stupeň, se ovšem pohybovala v rovině teoretické, neboť ÚMO dle mluvčí ministerstva kultury Heleny Markusové nesplňovalo všechny zákonné podmínky, čímž argumentovala i IvČRN (IvČRN, 2014a; Novinky, ČTK, 2014).

Na zhruba 50 místech v 25 českých městech iniciativa nasbírala necelých pětadvacet tisíc podpisů, jež zástupci IvČRN v září 2014 odevzdali petičnímu výboru poslanecké sněmovny. Za petenty na schůzi petičního výboru ve středu 8. října 2014 vystoupil Martin Konvička. Pro IvČRN bylo projednání petice na půdě poslanecké sněmovny dvojsečným úspěchem. Na jednu stranu se iniciativě podařilo proniknout na půdu zákonodárního sboru, ten však pouze konstatoval, že se bude tímto problémem dále zabývat a navíc přítomná náměstkyně ministra kultury Kateřina Kalistová vysvětlila, že pokud ÚMO splní všechny zákonné podmínky, nelze jeho registraci na vyšší úroveň bránit (Petiční výbor PSP ČR, 2014).

V podobném duchu IvČRN přistoupila i ke kampani proti halál masu, když vyzývala své příznivce a sympatizanty k osvětě veřejnosti „tváří v tvář“ v rámci doprovodné kampaně „Zahod' či vychutnej si svůj halál kebab“. Sympatizanti IvČRN měli v ulicích rozdávat kolemjdoucím letáky informující o negativech tohoto fenoménu. V lednu 2015 tak kupříkladu Jiří Barták zveřejnil na Youtube.cz video, kde figurantka převlečená do burky rozdává v Českých Budějovicích před provozovnou, kde se

prodává kebab, letáky proti halál masu (Barták, 2015a). Podobné akce probíhaly i v dalších městech České republiky.¹⁶

V říjnu 2014 na „celorepublikovém srazu protiislámských aktivistů“ v Praze iniciativa ústy Martina Konvičky poprvé artikuluje své cíle.¹⁷ V návaznosti na petici proti vyššímu stupni registrace ÚMO má v úmyslu změnit zákon o církvích, ale také třeba prosadit zákaz zahalování žen či zákaz rituálních porážek zvířat. Do programového manifestu se promítlo i spuštění projektu exmuslimove.cz, jímž iniciativa reagovala na „konkurenční“ projekt Muslimové očima českých školáků, v rámci něhož nabízí konání přednášek ex-muslimek Pavlíný Bitarové a Beatrice Radosy na českých školách.¹⁸ K ex-muslimkám se váže i další aktivita, kterou protiislámští aktivisté provozují – azyl pro muslimky, které se rozhodnou opustit islám (Konvička 2014a).

Objevuje se i výzva k zefektivnění činnosti lokálních poboček IvČRN. Martin Konvička ve svém projevu apeloval na nábor nových členů, zakládání nových komunikačních kanálů na sociální síti Facebook i větší aktivitu členů a sympatizantů iniciativy Islám v ČR nechceme ve virtuálním i reálném světě.

Výzva čelního představitele IvČRN k vyšší aktivitě dochází od podzimu 2014 naplnění v praxi, když iniciativa oproti předchozím letům, kdy takřka žádnou činnost navenek nevyvíjela, uspořádá řadu akcí. Vedle výše zmíněné kampaně proti halál masu či projektu exmuslimove.cz, IvČRN pořádá veřejné přednášky o islámu, oslovuje politiky prostřednictvím dopisů a výzev¹⁹ a nově organizuje i demonstrace. Prvně vyjde iniciativa vyjádřit hromadně svůj názor do ulic na počátku listopadu 2014, kdy uspořádá demonstraci proti zasedání Česko-saudského obchodního fóra v Praze na Žořině. Následovaly prosincové demonstrace na podporu vlády za přijetí syrských uprchlíků v Praze a Brně a po novém roce dvě demonstrace v Praze – na Hradčanském a Staroměstském náměstí (leden 2015), po jedné v Brně (únor 2015), Českých Budějovicích (březen 2015) a Teplicích (duben 2015). Účast na všech pěti

¹⁶ Na webových stránkách IvČRN se ale také kupříkladu objevila výzva ke kontaktování majitelů nemovitostí, v nichž je provozován „halal kebab“ a apelování na vypovězení smlouvy či najít jiného nájemníka (IvČRN, 2015a).

¹⁷ O srazu více zde: <http://www.ivcrn.cz/tiskova-zprava-ivcrn-z-celorepublikoveho-setkani-antiislamskych-aktivistu-v-praze-18-10-2014/>.

¹⁸ Více zde: <http://exmuslimove.cz/>

¹⁹ V první čtvrtině roku 2015 se IvČRN zaměřovalo na boj proti posílení pravomocí veřejné ochránčyně práv, toho času Anny Šabatové. Novelu předložila vládní koalice na konci roku 2014, v březnu 2015 ji v 1. čtení odsouhlasila Poslanecká sněmovna ČR. IvČRN vedlo proti novele kampaň, kdy zejména před hlasováním v Poslanecké sněmovně, vyzývalo své příznivce k oslovování poslanců a senátorů v této věci. (IVČRN, 2014b; IVČRN, 2014c).

demonstracích se pohybovala v řádech stovek lidí. Za početně nejhojnější lze považovat demonstraci na Hradčanském náměstí, kterou reportéři iDNES.cz odhadli na několik set až dva tisíce lidí (iDNES,2015, Lang, 2015). Druhou nejpočetnější účast zaznamenalo Brno s šesti sty demonstrujícími (ČTK, 2015b). Na Staroměstské náměstí (ČTK, 2015a) dorazilo dle odhadu médií demonstrovat zhruba pět set lidí, stejně jako do Českých Budějovic (Právo, 2015). Nejméně lidí se k IvČRN připojilo v Teplicích – cca 300 (Hassan, 2015).

Demonstrace znamenaly pro iniciativu Islám v ČR nehceme významný mezník a to hned v několika ohledech. Po petici proti vyššímu stupni registrace Ústředí muslimských obcí, kdy se iniciativě podařilo sesbírat na pětadvacet tisíc podpisů, jsou demonstrace s několika sty účastníky jasnou známkou toho, že IvČRN se daří mobilizovat přinejmenším část svých sympatizantů, kterých v tu dobu čítá facebooková stránka protiislámského hnutí na 100 000.²⁰

Roste také mediální exponovanost IvČRN. Iniciativa se v médiích vyskytovala již dříve, zejména v souvislosti s peticí proti vyššímu stupni registrace Ústředí muslimských obcí či aktivitami občanského sdružení Czech Defence League, výše zmíněné akce nicméně podnítily ve vyšší míře zájem médií, o čemž svědčí i prostor, který nově dostával v masových sdělovacích prostředcích lídr iniciativy Martin Konvička.²¹

Vedle vlastní aktivity hnutí nelze při hodnocení rostoucího zájmu o iniciativu Islám v ČR nehceme opomenout dění na mezinárodním poli. Lednový atentát na redakci francouzského satirického časopisu Charlie Hebdo provedený muži muslimského vyznání i nastupující evropská migrační krize, v rámci níž přicházeli do Evropy i lidé vyznávající islám, rezonovaly i v českém prostředí. Iniciativa Islám v ČR nehceme jako nejvýraznější představitel českého protiislámského hnutí logicky poutala pozornost médií, díky čemuž se dále dostávala do povědomí české veřejnosti.

²⁰ Jak upozorňuje David Mrkva ve své studii o Czech Defence League z roku 2014, počet příznivců na sociální síti není indikátor, jež bychom měli přeceňovat. Jistou vypovídající hodnotu však má (Mrkva, 2014: 11).

²¹ Aktivity protiislámského hnutí, podobně jako v případě občanského sdružení Czech Defence League, se dostaly i do hledáčku Ministerstva vnitra ČR, které iniciativu zmiňovalo ve zprávách o extremismu již od roku 2012 v souvislosti s působením Czech Defence League. Po utlumení aktivit CzDL, figuruje ve zprávách o extremismu samotná iniciativa. Ministerstvo vnitra řadí IvČRN stejně jako CzDL mezi krajně pravicové subjekty, přičemž ji zmiňuje ve všech zprávách o extremismu za rok 2015. Ve zprávě za 2. čtvrtletí roku 2015 (kde monitoruje již i Blok proti islámu) MVČR dokonce zavádí zvláštní podkategorii krajně pravicového extremismu – extremistická islamofobní scéna.

V konečném důsledku napomohla veřejná vystoupení vnést světlo i do personální struktury IvČRN. K doposud známým a na veřejnosti vystupujícím čelním představitelům iniciativy Martinu Konvičkovi, Jiřímu Bartákovi či Jaroslavu Formánkovi nově přibyla dlouholetá politička a předsedkyně politické strany Česká suverenita Jana Volfová.²² Tiskovým mluvčím IvČRN se stal Artur Fišer. Na demonstracích vystupovaly i ex-muslimky Pavlína Bitarová a Beatrice Radosa, které s IvČRN dlouhodobě spolupracují. Oproti tomu ex-muslim Lukáš Lhoťan se na počátku roku 2015 s iniciativou rozchází (Konvička, 2015a; Lhoťan, 2015a).

Děni reflektovala IvČRN svoláním ideové konference do Prahy v dubnu 2015, kde se protiislámští aktivisté rozhodovali, jakým směrem se budou dále ubírat. „*V tuto chvíli je to svým způsobem rozcestí. Buď budeme dál demonstrovat, nebo se pokusíme situaci v Česku někam nějakým způsobem posunout,*“ prohlásil ve svém projevu lídr IvČRN Martin Konvička (Konvička, 2015b).

Po diskuzi, do níž svými příspěvky přispěli sympatizanti IvČRN z řad politických stran i veřejného života,²³ IvČRN na tiskové konferenci oznámila záměr ve vyšší míře ovlivňovat dění ve veřejném prostoru (IvČRN, 2015c). Bylo deklarováno zakládání krajských poboček hnutí i úmysl založit politickou stranu. Podle Martina Konvičky totiž není dlouhodobě možné ovlivňovat politické dění z ulice psaním dopisů nebo cestou „základního aktivismu“.²⁴ V jakém časovém horizontu by mělo dojít k založení politického subjektu, ale Konvička neupřesnil.

Jak se v průběhu následujících měsíců ukázalo, s takto vytyčeným polem další působnosti IvČRN, se neztotožňovali všichni představitelé iniciativy. Určitá část lidí chtěla zachovat iniciativu jako neformální internetovou názorovou platformu.²⁵ „*Mělo*

²² „*Když jsme s Janou Bobošíkovou dávno říkaly, že se bojíme islamizace Evropy a stavěly jsme se proti stavbě mešity v Hradci, tak Martin Konvička sezval všechny možné představitele antiislámských skupin do pražských Emauz (říjen 2014, pozn. aut. DP). A my tam tenkrát vyslechly jeho přednášku a daly se s ním dohromady,*“ objasnila Jana Volfová v rozhovoru pro jedno z lednových čísel časopisu Týden počátek spolupráce s IvČRN (Volfová, Pavlína, Kolář, Petr 2016).

²³ Spisovatel a publicista židovského vyznání Benjamin Kuras, publicista a představitel Ateistů ČR Petr Tomek, doc. MUDr. Jan Šimůnek, CSc., blogger z iDNES.cz Miroslav Kulhavý, zakladatelka hnutí Naštvané matky Eva Hrdinová, publicista Petr Štěpánek a další (IvČRN, 2015b).

²⁴ V této souvislosti Konvička zdůraznil, že se iniciativa musí zaměřit i na jiná politická témata než odmítání islámu, aby případně mohla vzniknout strana a uspět. Následně uvedl, že o podobě politického angažmá se vede mezi stoupenci IvČRN debata. „*Nevíme, zda půjde o blok vlastenecky zaměřených stran, o nezávislé kandidáty nebo zda začneme vytvářet stranu, která za deset let vyhraje volby,*“ vysvětlil Konvička.

²⁵ „*Moje původní představa byla, že na spolek – s vedením, organizační strukturou, širokou členskou základnou – se transformuje IVČRN. Název „Blok“ pak měl být vyhrazen pro strukturu, ve které se spojí IVČRN, Úsvit, Suverenita, Domov a třeba i další. Tehdy proti tomu vznikl odpor ve skupině asi dvaceti lidí okolo „jádra“ IVČRN – popravdě se nejednalo o 20 lidí, ale asi tak o tři, kteří manipulačními vlnami rozbili každou rozumnou snahu, opravdu se zuby nehty bránili demokratické kontrole a dělali vše pro to,*

by nadále jít o neorganizovanou, poloanarchistickou iniciativu, jejíž mnozí spolupracovníci nejsou veřejně známi a jež se, vedle ad hoc kampaní (dopisní akce, anti-halal atd.) věnuje vzdělávací a výzvědné činnosti. Členství spíše neformální a omezené, těžiště činnosti jako nadále na internetu,“ shrnul jeden z názorových proudů uvnitř IvČRN Martin Konvička v květnu 2015 (Konvička, 2015c).

Názorový rozkol mezi čelními představiteli protiislámské iniciativy vyústil o měsíc později v založení spolku s názvem Blok proti islámu (BPI), který měl být organizovanou nadstavbou IvČRN. V jeho čele stanul Martin Konvička, jenž zároveň doplnil triádu výkonného výboru ve složení Jiří Barták, Jana Volfová. V akční radě pak kromě jiných zasedal tiskový mluvčí IvČRN Artur Fišer (Bartoš, 2015).

Obr. 4 Logo Bloku proti islámu

Inciativa Islám v ČR nechceme se od června 2015 vrací zpět ke svým kořenům, když působí zejména jako antiislámská platforma na Facebooku. S Blokem proti islámu úzce spolupracuje,²⁶ obě hnutí jsou personálně i ideově propojeny.²⁷ Ještě v listopadu 2015, kdy byl předseda Bloku proti islámu Martin Konvička obviněn z šíření nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod, stála IvČRN za ním (IvČRN, 2015d). Ve svém projevu na druhém sněmu Bloku proti islámu se však Konvička s IvČRN rozchází. „A tak bych zde rád s plnou vážností prohlásil: Ušel jsem s IVČRN dlouhý kus cesty, ale je pro mě uzavřenou kapitolou, nostalgickou vzpomínkou na časy svobody bez odpovědnosti. Ti, kdo chtějí opravdu máknout, necht' vstoupí do Bloku proti islámu“ (Konvička, 2015d). Své rozhodnutí Konvička odůvodnil tím, že IvČRN nesplnila jeho očekávání. „(...) Doufal jsem, že se z IVČRN stane „naše“ médium, naše propagační a rekrutovací složka. Ani to nedopadlo úplně podle mých představ – možná

aby si udrželi pofidérní internetový vliv bez odpovědnosti,“ upřesnil Konvička ve svém projevu na druhém sněmu Bloku proti islámu v Praze v prosinci 2015 (Konvička, 2015d).

²⁶ Koordinovala petici proti povinným kvótám na uprchlíky, participovala na demonstracích, účastnila se různých happeningů upozorňujících na negativa islámu (Pochod žen proti radikálnímu islámu v Praze, výstava bust ukamenovaných žen tamtéž).

²⁷ Program Bloku proti islámu zde: <http://www.blokprotiislamu.cz/program-bpi>

„jste si mnozí sami všimli, že ta stránka je v posledních měsících spíš elitářská, než živá a aktivistická“ (Konvička, 2015d).²⁸

Z vedoucích struktur Bloku proti islámu mizí tiskový mluvčí IvČRN Artur Fišer i Jiří Barták. Personální struktura IvČRN zůstává stále nejasná. Webové stránky iniciativy jsou nadále napsány na Jiřího Bartáka, jako mluvčí působí Artur Fišer.

Právě tiskový mluvčí Artur Fišer autorce diplomové práce sdělil, že IvČRN se ve své další působnosti zaměří zejména na informování veřejnosti o islámu, přednášky ve školách či organizování diskuzí. Připravuje také umělecké performance upozorňující na násilí na ženách a obecně násilí v islámu, spolupracuje s neziskovými organizacemi na materiální pomoci Kurdům a chystá sbírku na křesťany z Erbilu. V dohledné době hodlá IvČRN dle Fišera pořádat kurzy sebeobrany pro ženy (Fišer, 2016b).

Stále funkční je i přidružená iniciativa STOP Halal CZ, kterou nyní vede Martin Ambros. Iniciativa se dle Fišera zaměřuje na sběr informací o rituálních porážkách na území České republiky, zpracovává návrhy zákonů, na kterých spolupracuje s poslanci Úsvitu tak, aby došlo k úpravě legislativy, a zároveň dělá všeobecnou osvětu o rituálních porážkách a financování islámu přes poplatky spojené s halál certifikací (Fišer, 2016b).

V lednu 2016 Facebook zablokoval IvČRN hlavní stránku, která v tu dobu měla cca 160 000 příznivců. Není to poprvé, kdy Facebook sáhl k tomuto opatření. V červnu 2014 na základě oznámení jednoho z uživatelů Facebooku, že stránka obsahuje nenávistné projevy či symboly, rovněž provozovatelé této sociální sítě IvČRN zablokovali. Tehdy se iniciativě podařilo provozovatele Facebooku přesvědčit o jejím obnovení. Zda tomu tak bude i tentokrát není jasné, prozatím iniciativa pokračuje na Facebooku na záložní stránce.

Ze zablokování facebookových stránek IvČRN prý těží Blok proti islámu, který na svých webových stránkách informoval o skokovém nárůstu členských přihlášek. Během dvou dnů od zrušení stránek IvČRN údajně přišlo sekretariátu BPI tolik přihlášek, jako za předchozí půlrok (BPI, 2016a). Informaci však nelze ověřit, neboť uskupení své tvrzení nepodkládá žádnými statistikami.

Podle odborníka na datovou analýzu Josefa Šlerky zrušení facebookové stránky IvČRN nepoškodilo, spíše jí naopak pomohlo, jelikož odpadly „mrtvé duše“ a zůstalo

²⁸ Tiskový mluvčí IvČRN Artur Fišer v rozhovoru s autorkou diplomové práce uvedl, že Martin Konvička nadále působí jako čestný člen IvČRN a „*IvČRN ho podporuje, naši stoprocentní důvěru tak má jako jediný ze současných politiků*“ (Fišer, 2016b).

„zdravé“ aktivistické jádro, které je ve své činnosti aktivní. Na záložní stránce mají dle Šlerkova zjištění počty unikátních lajkujících lepší výsledky, než měla původní stránka na konci minulého roku (Šlerka 2016).

Podobný trend potvrzuje i statistika, kterou zveřejnila sama iniciativa v dubnu 2016 na svém oficiálním facebookovém profilu. Vyplývá z ní, že počet členů v jednotlivých divizích na území ČR mezi říjnem 2015 a dubnem 2016 vzrostl. Pokud jsou údaje pravdivé, členská základna IvČRN po deklarovaném odchodu Martina Konvičky neklesá, spíše naopak roste (viz. příloha č. 3).

Na konci dubna 2016 iniciativa na svém oficiálním facebookovém profilu oznamuje úrok směrem k institucionalizaci hnutí i založení nového účtu. *„IVČRN před necelým rokem darovala svůj čerstvě zaregistrovaný spolek BPI, aby urychlila její založení. Chvilí nám trvalo, než jsme vyřídili znovu papírování - ale co je důležité - jsme zpět,“* zveřejnila IvČRN s tím, že *„kromě příspěvků je též možno stát se členy Klubu IVČRN, případně členy některé z divizí IVČRN (kdo ještě nejste)“* (IvČRN, 2016e).

Po názorovém rozkolu uvnitř IvČRN, který vyústil v založení spolku Bloku proti islámu a následném odchodu části dosavadních představitelů IvČRN v čele s Martinem Konvičkou, se zdá, že IvČRN zůstává životaschopnou platformou. Těžiště její činnosti leží ve virtuálním prostředí (zejména na sociální síti Facebook), ale iniciativa deklaruje rovněž pokračování v působnosti ve veřejném prostoru (viz. výše Artur Fišer). Spolupráci s Blokem proti islámu IvČRN nikde explicitně nevyloučila, ale je otázkou, zda probíhá. Z pohledu zvenčí to prozatím nelze objektivně posoudit. Na svých facebookových stránkách iniciativa nicméně zdůrazňuje, že je nezávislá na BPI a apolitická.

1.3 Česká politická scéna a IvČRN

První kontakty s politickou scénou navazuje iniciativa Islám v ČR nechceme v roce 2010, kdy prostřednictvím dopisů zasílaných na mailové adresy oslovuje politiky napříč politickým spektrem. Před druhým kolem senátních voleb (říjen 2010) příznivci IvČRN posílají uchazečům o senátorský post e-mail s žádostí o postavení se proti výstavbě a rozšiřování mešit a islámských center na území České republiky. Iniciativa v této souvislosti zveřejnila na sociální síti Facebook e-mailové adresy dotyčných kandidátů i vzor dopisu, kterým se mohli příznivci IvČRN nechat inspirovat (IvČRN, 2010).

Oslovování politických představitelů prostřednictvím elektronické komunikace bylo vedle otevřených dopisů či výzev adresovaných ústavním činitelům – prezidentovi, premiérovi či vládě – dlouhou dobu jediným organizovaným mechanismem, kterým IvČRN komunikovala s českou politickou scénou.²⁹ K úpravě modu operandi dochází v průběhu roku 2014, kdy iniciativa peticí proti vyššímu stupni registrace Ústředí muslimských obcí navazuje oficiálně první přímý styk se zákonodárci, když zástupci IvČRN navštíví půdu Poslanecké sněmovny v rámci projednávání petice petičním výborem dolní komory Parlamentu ČR (říjen 2014).³⁰

V reakci na parlamentní rozpravu a zejména zjištění, že ministerstvo kultury po splnění všech zákonných podmínek, ze zákona nemůže bránit vyššímu stupni registrace Ústředí muslimských obcí, se IvČRN rozhoduje prosadit změnu zákona o církvích a náboženských společnostech, k čemuž jak přiznává Martin Konvička na srazu příznivců IvČRN v Praze v říjnu 2014 potřebují navázat kontakty s poslanci, kteří by novelu příslušné legislativy v Parlamentu ČR předložili. Tamtéž Konvička poukazuje na to, že na předloze novely již pracují „zkušeni skamarádění bývalí a budoucí politici“ (Konvička, 2014). Konkrétní jména lídr iniciativy Islám v ČR nechceme nezmiňujeme. „*Těmito poradci myslel Martin Konvička politiky mimo Úsvit. Jsou snad ze všech stran, bývalí ministři a další známí a erudovaní politici, kteří nevidí řešení v rámci stávajících stranických struktur a aparátů a spolupracují na programu i marketingu v rámci pravidelných schůzek specializovaných pracovních skupin. Jde o členy i bývalé členy ODS, ČSSD a Svobodných. Nechtějí participovat politicky, ale pomáhají koncipovat návrhy zákonů a program,*“ upřesnil Fišer v rozhovoru s autorkou diplomové práce (Fišer, 2016b). Ani on však konkrétní jména s odkazem na zachování anonymity, nesdělil.

Návrh úpravy zákona o církvích a náboženských společnostech byl skupinou poslanců za hnutí Úsvit předložen poslancům k posouzení v dubnu 2015.³¹ Vláda ho projednala v květnu 2015, přičemž s ním vyjádřila nesouhlas (vláda ČR, 2015). V poslanecké sněmovně byla novela na doporučení Organizačního výboru projednávána

²⁹ To, nakolik byla iniciativa úspěšná při oslovování politiků, nelze posoudit. Žádné statistiky odpovědí či zpětných vazeb IvČRN nezveřejňuje.

³⁰ Na půdě Poslanecké sněmovny se zástupci IvČRN znovu dostanou v červnu 2015 – opět při projednávání petice petičním výborem, tentokrát proti povinným kvótám na přerozdělování uprchlíků mezi členskými zeměmi Evropské unie. Martin Konvička se také zúčastní dvou akcí, nad nimiž převzali záštitu poslanci za Úsvit. V květnu 2015 vystoupil před poslanci na semináři Evropané ve službách islámského státu (Kopecký, 2015), v říjnu 2015 pohovořil na semináři Imigrační krize a islám (Parlamentní listy, 2015a).

³¹ Znění novely zákona o církvích: <http://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=7&CT=453&CT1=0>.

27. 10. 2015, poslanci ji hned v prvním čtení zamítli. Proti novele hlasovali zejména přítomní poslanci za ČSSD, ANO, KDU-ČSL a TOP 09 (PSP ČR, 2015).

Spolupráce protiislámských aktivistů s poslanci za hnutí Úsvit pokračovala i poté, co se samotné hnutí po vnitřních rozporech v polovině roku 2015 rozštěpilo na dva subjekty – hnutí Svoboda a přímá demokracie, v jehož čele stojí Tomio Okamura s Radimem Fialou a politickou stranu Úsvit – Národní koalice, za kterým stojí někdejší místopředseda hnutí Úsvit Marek Černošič společně s dalšími osmi poslanci, kteří se dostali do sněmovny na kandidátce hnutí Úsvit – Martin Lank, Olga Havlová,³² Karel Fiedler, Petr Adam, David Kádner, Augustin Saylor, Jiří Štětina a Jana Hnyková.

Zatímco vztah mezi Tomiem Okamurou a protiislámskými aktivisty ustupuje do pozadí,³³ Úsvit-Národní demokracie, v jehož čele v srpnu 2015 stanul válečný veterán z Afghánistánu Miroslav Lidinský, utužuje s protiislámskými aktivisty vztahy.³⁴ Na tomto místě je důležité připomenout, že partnerem pro uvedenou politickou stranu se stal Blok proti islámu, nikoliv iniciativa Islám v ČR nechceme. V září 2015 uskupení oznamují záměr vytvořit společnou kandidátku pro komunální a senátní volby v roce 2016 a následně i pro parlamentní volby, které se budou konat o rok později. „*Program naší koalice má dva výchozí mantinely. Na jedné straně je to svoboda jednotlivce mít svou víru, na druhé straně nulová tolerance k politizaci islámu v České republice,*“ vysvětlil na tiskové konferenci 8. září 2015 lídr Úsvitu-Národní koalice Miroslav Lidinský (Lidinský, 2015).

Ke spolupráci s BPI a Úsvitem-Národní koalicí se přihlásil i sociolog Petr Hampel, dlouhodobý spolupracovník IvČRN a člen BPI, který v listopadu 2015 usiloval o post předsedy mimoparlamentní Strany svobodných občanů, a v případě vítězství chtěl směřovat stranu ke spolupráci s uvedenými uskupeními (Martinek, 2015a). Proti jeho záměru se však postavil předseda strany Svobodných občanů a europoslanec Petr Mach, který svého vyzyvatele porazil a obhájil post předsedy strany. Hampel následně ze

³² Místopředsedkyně zemědělského výboru a členka BPI souzní s IvČRN/ BPI v otázce rituálních porážek zvířat. V souladu s protiislámskými aktivisty kriticky poukazuje na výjimku v zákoně o ochraně zvířat pro tzv. halal porážky (Havlová, 2014, 2015a, 2015b, 2015c).

³³ Tento předpoklad potvrzuje i Ministerstvo vnitra ve zprávě o extremismu za 2. čtvrtletí 2015, kde se hovoří o snaze protiimigrantsky a protimuslimsky laděných subjektů vytvářet koalice či partnerství, přičemž BPI dle zjištění odborníků z MV ČR tenduje ke spolupráci s Úsvitem, Národní demokracie navazuje kontakty s Tomiem Okamurou (Odbor bezpečnostní politiky MV, 2015b).

³⁴ „*Pan Konvička a jeho Blok proti islámu je vnímán mnoha lidmi nesprávně. Vůbec nejde o nějakou radikální či extremistickou iniciativu. Jejich fundované názory v oblasti radikálního islámu, se kterým já jsem se osobně setkal a vím, co dokáže, plně respektuji a myslím si, že Úsvit by s nimi rozhodně měl více spolupracovat,*“ uvedl Lidinský v rozhovoru pro server aktuálně.cz těsně před svým zvolením do čela Úsvitu-Národní koalice (Stuchlíková, 2015).

strany vystoupil. V polovině prosince 2015 byl na druhém sněmu Bloku proti islámu zvolen do předsednictva BPI.

Konvička, Hampl a Lidinský od září 2015 vedou předvolební kampaň, v rámci níž objíždějí vybraná česká města a pořádají v nich diskuze s občany (BPI, 2015). Poslanci za hnutí Úsvit i Petr Hampl také pravidelně vystupují na demonstracích, přednáškách, diskuzích či sněmech pořádaných iniciativou Islám v ČR nechceme/ Blokem proti islámu.

Na konci dubna 2016 však Blok proti islámu vypovídá smlouvu o spolupráci s Úsvitem-Národní koalicí, kterou uzavřel v srpnu 2015 za účelem společné kandidátky do senátních a krajských voleb 2016. V tiskovém prohlášení BPI uvedlo, že se tak stalo kvůli dlouhodobým názorovým rozporům a neplněním dohodnutých podmínek ze strany Úsvitu. Pod prohlášením je podepsán i Petr Hampl, který o několik dní dříve oznámil rezignaci na post místopředsedy Bloku proti islámu. Ve videu, které natočili s Martinem Konvičkou stran vypovězení smlouvy s Úsvitem, Hampl rezignaci na post místopředsedy BPI potvrdil, nicméně na sněmu BPI, který je svolán na 28. května 2016 se prý nebude bránit svému opětovnému zvolení do předsednictva BPI. Martin Konvička deklaroval, že na uvedeném sněmu nabídne k dispozici post předsedy BPI. Hodlá o něj ovšem tamtéž znovu usilovat (BPI, 2016b; Janouš, 2016, Hrdý Čecháček, 2016).

Z mimoparlamentních politických uskupení s IvČRN dlouhodobě spolupracovala politická strana Česká suverenita,³⁵ jejíž předsedkyně Jana Volfová od června 2015 působí jako místopředsedkyně Bloku proti islámu či politická strana Domov, jejíž předseda David Štěpán je zároveň tiskovým mluvčím BPI. Na několika demonstracích se po boku protiislámských aktivistů objevil také šéf politické strany Patrioti ČR Jiří Vítek.

Vzájemně negativní vztah má IvČRN s mimoparlamentní politickou stranou Stranou zelených. Dlouhodobě činnost IvČRN sleduje a kriticky se k ní vyjadřuje zejména zahraniční expert strany a ředitel Česko-arabského centra pro kulturní dialog INSAAN Šádí Shanaáh. V říjnu 2012 kupříkladu vyzýval na sociální síti Facebook k nahlášení stránky IvČRN provozovatelům uvedené sociální sítě s cílem zablokovat stránku. „*Skupina podle mého názoru je mimo jakýkoli dialog a podporuje násilí, netoleranci a nesnášenlivost,*“ odůvodňoval tehdy motiv svého činu (Shanaáh, 2012).

³⁵ Strana vstoupila na podzim 2015 jako právnická osoba do Bloku proti islámu (Česká suverenita, 2015).

V červenci 2015 zase v článku pro server Respekt.cz obsáhle pojednal o tom, jak IvČRN záměrně šíří dezinformace o muslimech a islámu (Shanaáh, 2015). Iniciativa aktivitu člena strany Zelených rovněž dlouhodobě monitoruje a rovněž se k ní vyjadřuje kriticky. V článcích na webových stránkách IvČRN je Shanaáh titulován jako „ambasador islámu v České republice“, „zelené monstrum“ či „lump“ (IvČRN, 2015e, 2015f, 2015g).

Strana zelených dlouhodobě kritizuje také udělování záštity akcím IvČRN od poslanců Parlamentu ČR (Žáček, 2015; Shanaáh, 2014), straníci navštěvují demonstrace pořádané IvČRN/BPI, kde se vymezují proti tomu, co říkají tamní řečníci či pořádají vlastní protestní akce, kde dávají nesouhlas s šířením nenávisti a xenofobie (Rychetský, 2015; Strana zelených, 2015). Většinou se tak děje prostřednictvím transparentů či ústních vyjádření, objevují se však i radikálnější projevy nesouhlasu s aktivitou IvČRN. Člen Strany zelených Tomáš Schejbal hodil na červencové demonstraci v Praze na místopředsedkyni Bloku proti islámu Janě Volfové vajíčko (Parlamentní listy, 2015b).

Postoj představitelů a sympatizantů IvČRN ke Straně zelených jako takové názorně dokládá charakteristika strany, kterou ve svém projevu na ustanovujícím sněmu Bloku proti islámu v červnu 2015 přednesl lídr BPI Martin Konvička. *„Jednoznační šílenci jsou Zelení a jejich klony (všechny ty Žít Brno, Zemřít Vsetín, Piráti atd.) – ti svou nenávist k západní civilizaci dřív zdůvodňovali ochranou přírody, dnes zbyla jen ta nenávist k západu a obdiv k těm, které pokládají za silnější“* (Konvička, 2015e).

Ostatní politické subjekty působící na české politické scéně na činnost IvČRN reagují nahodile a nejsou v hodnocení IvČRN jednotné. Nalezneme v nich jak sympatizanty, kteří se i zapojují či v minulosti zapojili do nějaké činnosti organizované IvČRN tak jedince, kteří vnímají toto české protiislámské hnutí veskrze negativně. Tento předpoklad potvrdil i Martin Konvička: *„(...) Strany jsou v otázce islámu rozdělené napůl. Až na výjimky v nich nezávisle na jejich pravolevém umístění najdeme všechny myslitelné postoje k islámu, od servility, přes předstíraný nezájem po odpor ještě radikálnější, než tady na našem Sněmu“* (Konvička, 2015e). Jak navíc sdělil autorce diplomové práce tiskový mluvčí IvČRN Artur Fišer, v pracovních skupinách IvČRN působí členové i bývalí členové ODS, ČSSD a Svobodných, kteří pomáhají koncipovat návrhy zákonů a program (Fišer, 2016b).

Na základě veřejně dostupných informací lze konstatovat, že do skupiny sympatizantů patří například poslankyně za ODS a starostka Prahy 2 Jana Černochová, která vystoupila na demonstraci IvČRN na Hradčanském náměstí v Praze v lednu 2015

či senátor za hnutí Severočeši.cz Jaroslav Doubrava, který se rovněž zúčastnil několika demonstrací pořádaných IvČRN a projev pronesl i na ideové konferenci iniciativy v dubnu 2015. Poslanec za TOP 09 a děkan přírodovědecké fakulty Jihočeské univerzity František Vácha se zase na počátku roku 2015 postavil za Martina Konvičku, když mu za vulgární výroky na Facebooku hrozil vyhazov z univerzity (Lidovky, 2015a; Veselovský, 2015; Lehmannová, 2015). Jeho stranická kolegyně a místopředsedkyně TOP 09 Dita Chálánková připojila svůj podpis pod petici IvČRN proti povinným kvótám, od aktivit IvČRN se však distancovala (Chálánková, 2015).

Mezi názorové oponenty IvČRN se kupříkladu řadí poslanec a místopředseda KSČM Jiří Dolejš či ministr pro lidská práva a rovné příležitosti Jiří Dienstbier (ČSSD). Dolejš v rozhovoru s šéfredaktorem Britských listů Janem Čulíkem uvedl: *Xenofobní výkřiky a agresivní fundamentalismus typu Islám v ČR nechceme občanům nic nepřinášší a naopak si myslím, že to z nás dělá terč islamistů“* (Čulík, 2015). „*Pár pomatených šířitelů strachu na Hradě. Strachu jako důvodu k nenávisti k libovolné skupině lidí se sebemenší odlišností. Kolektivní vina, nesnášenlivost a odsudek bez znalosti jsou zjevně v naší společnosti stále přitažlivými principy hodnocení lidí,*“ reagoval na svém facebookovém profilu na lednovou (2015) demonstraci IvČRN na Hradčanském náměstí v Praze Jiří Dienstbier.

Zvláštní kategorií je prezident Miloš Zeman. Iniciativa politika dlouhodobě hodnotí kladně, neboť zaujímá k islámu negativní postoj stejně jako IvČRN (IvČRN, 2013). *Já také nechci islám v České republice (...)*, uvedl Zeman v rozhovoru pro ParlamentníListy.cz v červnu 2015 v odpovědi na otázku, jak hodnotí činnost Martina Konvičky v oblasti boje proti islámu (Panenka, 2015). Protiislámští aktivisté poslali prezidentovi několik otevřených dopisů a 17. listopadu 2015 ve spolupráci s aktivistkou Jelenou Vičanovou uspořádali demonstraci na jeho podporu, na níž Zeman pronesl projev.

1.4 Česká krajní pravice a IvČRN

O potencionálním propojení české krajní pravice a iniciativy Islám v ČR nechceme se dá uvažovat zhruba od poloviny roku 2014. Tehdy se totiž subjekty české krajní pravice začínají tematicky přibližovat IvČRN. „*DSSS začala markantně vystupovat proti muslimské komunitě v ČR i Evropě,*“ konstatuje Ministerstvo vnitra ČR ve zprávě o extremismu za 3. čtvrtletí roku 2014 (Odbor bezpečnostní politiky MV ČR, 2014). „*Generace identity a Pro-vlast upustily od tzv. primitivního rasismu zaměřeného*

dříve proti romské komunitě a začaly více akcentovat protimuslimská témata,“ píše se tamtéž.

Ve zprávě o extremismu za 1. čtvrtletí roku 2015 Ministerstvo vnitra ČR hovoří o čilém zájmu pravicových extremistů a hooligans o aktivity IvČRN (Odbor bezpečnostní politiky MV ČR, 2015a). Spolupráci nabídla iniciativě i Dělnická strana sociální spravedlnosti. Představitelé IvČRN ale její nabídku nepřijali, neboť spatřují zásadní rozpor ve vnímání islámu v podání DSSS a IvČRN. Zatímco iniciativa odmítá islám, protože ho považuje za totalitní a jdoucí v protikladu se svobodou, DSSS jej dle Martina Konvičky odmítá z etnicko-rasových důvodů, čímž již předem vylučuje z boje proti islámu určité skupiny obyvatel (Konvička, 2014a; 2014b).

„My nemáme rádi islám, protože je hnusnej, fandové DSSS spíš protože je „tmavej“. Nám jde o to problémy s islamizací ČR systémově a v rámci demokratických mantinelů systémově řešit, fandům DSSS jde o to si zařvat. Fandové DSSS jsou pitomci, diskreditují konstruktivní antiislám a z jejich akcí mají prospěch pouze lidé typu Halík nebo Alrawi,“ upřesnila iniciativa ve svém tiskovém prohlášení v únoru 2015 (IvČRN, 2015h).

Představitelé DSSS považují výše zmíněné výroky za útoky na stranu, přičemž je připisují snaze IvČRN zdiskreditovat politické konkurenty. Poukazují zejména na avizovaný záměr Bloku proti islámu usilovat o zisk politických postů ve volbách na různých úrovních českého politického systému (Štěpánek, 2015; Vandas, 2015).

Podobným způsobem se iniciativa vymezuje i proti další politické straně Národní demokracii – Ne Bruselu, kterou Ministerstvo vnitra stejně jako DSSS řadí mezi krajně pravicové subjekty. Představitelé IvČRN zejména ostře odsoudili šibenice, které se objevily na pražské demonstraci proti kvótám, imigraci a EU v červenci 2015, kterou pořádala Národní demokracie společně s hnutím Svoboda a přímá demokracie, v jehož čele stojí Tomio Okamura a dalšími politickými subjekty sdruženými v Národním kongresu (Vítová, 2015).³⁶ *„Řečeno lakonicky, pánům okolo A. B. Bartoše z toho všeho krapet hráblo,*“ prohlásil na svém blogu Martin Konvička (Konvička, 2015f).

Přes usilovnou snahu představitelů IvČRN distancovat se od krajně pravicové scény, česká antifašistická organizace Antifašistická akce (ANTIFA) zdokumentovala,

³⁶ Národní kongres je společná platforma Dělnické strany sociální spravedlnosti, Národní demokracie – Ne Bruselu a dalších politických stran a uskupení (Bartoš, 2014; Tiskové centrum DSSS, 2014).

že se demonstrací pořádaných IvČRN zúčastnili pravicoví extremisté (Antifa 2015a; 2015b).³⁷

Martin Konvička v rozhovoru pro ParlamentníListy.cz výše uvedenou skutečnost uznal. „S tím se ale nedá nic dělat, když přijdou na demonstraci Svazu žen, tak tam budou. Nedošlo k žádnému excesu. Kdyby měl každý pořadatel demonstrace z obav, že se objeví nežádoucí člověk, hned zrušit manifestaci, pak by se žádné nekonaly. Někomu by to možná vyhovovalo, ale vrátili bychom se před rok 1989. Nacistická hesla tam nebyla a zdviženou pravici jsem tam také neviděl“ (Černá, 2015). „Islám v České republice nechceme se snažit ty lidi vychovávat, vysvětlit jim, že problém není v rase, že problém není v tom, jak kdo vypadá, ale že problém je v té ideologii,“ upřesnil v dalším rozhovoru pro tentýž server (Parlamentní listy, 2015c).

S tím, že by si neonacisté připínali na klopu „placku“ s logem iniciativy Islám v ČR nechceme, ale Konvička zásadně nesouhlasí. „Je to něco podobného, jako kdyby si vězeň z koncentračního tábora oblékl uniformu SS. Prostě to k sobě nejde a ti lidé by si měli uvědomit, že to jsou dvě rozdílné věci“ (Parlamentní listy, 2015c).

Nalezneme extremisty mezi fanoušky facebookových stránek IvČRN? Průzkum na toto téma zpracoval odborník na analýzu dat ze sociálních sítí Josef Šlerka, který v lednu 2015 sledoval, které další facebookové stránky „lajkují“ příznivci IvČRN. Šlerka dochází k závěru, že většina lidí není nijak aktivní na extremistických stránkách. „Potkáte tam středostavovské rodiče, metalisty, odpůrce EU, nacionalisty i piráty,“ vypočetl odborník s tím, že dle jeho názoru příznivce IvČRN nic jiného kromě odporu k islámu nespojuje (Šlerka, 2015). Ke stejnému závěru došla i odbornice na extremismus Petra Vojvodová (Katedra politologie FSS MU, 2015).

Zda mezi sympatizanty IvČRN nalezneme osoby, které zároveň tendují k uskupením, které ministerstvo vnitra označuje jako pravicově extremistické, ovšem nelze vyloučit již s ohledem na výskyt osob příslušících k extremistické pravici na demonstracích pořádaných IvČRN. Oficiální postoj iniciativy je však jasný – spolupráce s extremistickými subjekty je nepřipustná.

³⁷ Nutno podotknout, že Antifu řadí Ministerstvo vnitra ČR mezi levicové extremistické organizace (např. Odbor bezpečnostní politiky MV ČR, 2011).

2. Interpretace islámu iniciativou Islám v ČR nechceme (IvČRN)

To, jakým způsobem iniciativa Islám v ČR nechceme pohlíží na islám, lze v základních obrysech odhadnout již při pohledu na název samotného uskupení, kde se iniciativa staví proti přítomnosti islámu na území České republiky, což implikuje negativní pohled na toto druhé nejrozšířenější náboženství na světě. Cílem této kapitoly je však jít ještě dále a poskytnout hlubší výklad toho, jak IvČRN interpretuje islám. Součástí kapitoly je i oddíl, kde bude zmapováno, zda v České republice či na Západě existují subjekty s obdobným výkladem islámu.

2.1 Metodologie

Za účelem zodpovězení výše uvedené výzkumné otázky, bude provedena kvalitativní analýza textových a audiovizuálních materiálů, jejichž autory jsou buď IvČRN, nebo její současní či minulé představitelé – Martin Konvička, Artur Fišer, Jiří Barták, Jaroslav Formánek, Jana Volfová, Beatrice Radosa, Pavlína Bitarová a Lukáš Lhoťan (u Lhoťana jsou brány v potaz pouze materiály do ledna 2015, neboť poté se Lhoťan s iniciativou rozchází). V případě IvČRN byly materiály čerpány z oficiálních webových stránek strany, facebookové stránky STOP HALAL CZ a záložních facebookových stránek IvČRN (v provozu od 21. června 2014). Oficiální stránku, kterou iniciativa provozovala na sociální síti Facebook od roku 2009 totiž provozovatel sociální sítě zablokoval předtím, než byl zahájen sběr dat pro analýzu.

U představitelů IvČRN byly brány v potaz jejich blogy, komentáře, rozhovory pro média, proslovy či debaty. Mezní datum všech analyzovaných materiálů je 31. prosince 2015, vyjma Lukáše Lhoťana (u něho leden 2015). Publikace o islámu z výše uvedených osob vydal pouze Lukáš Lhoťan a Martin Konvička. Do analýzy jsou však zahrnuty pouze dvě monografie, jejichž autorem je Lukáš Lhoťan – *Islám a islamismus v ČR* (2013) a *Ježíš Kristus a islám aneb islám a jeho vztah k Ježíši a křesťanství* (2014). Martinu Konvičkovi sice vyšla v roce 2014 monografie *Sex, drogy a islám*. Jedná se ale pouze o vytištění Konvičkových příspěvků na jeho blogu na serveru iDNES.cz. V analýze bude pracováno s materiály na zmiňovaném blogu.

Analýza bude provedena prostřednictvím páté verze softwarového programu ATLAS.ti, který si lze představit jako virtuální pracovní plochu určenou pro kvalitativní analýzu velkého množství textových a grafických dat i audio a video nahrávek (Friese, 2011: 21). Výzkumníkovi program umožňuje studovat a třídit nejrůznější dokumenty,

zatrhávat v nich vybrané pasáže, ty následně označovat, přidávat k nim poznámky, vzájemně je propojovat či porovnávat s jinými podobnými – „*to vše v integrovaném a intuitivním prostředí, ze kterého je co by myši kliknul do ostatních programů, se kterými člověk na počítači pracuje*“ (Konopásek 2009: 111).

V českém prostředí se programu a jeho užití ve výzkumu dlouhodobě věnuje sociolog Zdeněk Konopásek, který považuje Atlas.ti za skvělý program. „*Lepší svého druhu podle mne v současné době není. Konkurence je přitom veliká,*“ napsal v recenzi šesté verze programu (Konopásek, 2009: 111).³⁸ V případě páté verze Atlasu.ti, která je používána pro účely této práce, je určitým omezením skutečnost, že v programu lze pracovat pouze se soubory v textovém formátu RTF, nebo jako s tzv. prostým textem. Audiovizuální materiály, ale také naskenované pasáže z knih proto bylo třeba nejprve převést do textové podoby, což je poměrně časově náročný úkon. Nutno podotknout, že v šesté řadě došlo k rozšíření formátů o uživatelsky příjemnější formát PDF.

Průběh analýzy bude probíhat v intencích zakotvené teorie (*grounded theory*, GTM), se kterou v souladu s předpoklady Jan Hendla (2005: 125) bude nakládáno spíše než s teorií, jako s určitou strategií výzkumu a zároveň způsobem jak analyzovat získaná data.³⁹ Konec konců i jeden z tvůrců teorie – Anselm Strauss zdůrazňuje, že to, co nabízí, jsou „*spíše praktická doporučení, než tvrdá a pevná pravidla pro konverzi dat do smysluplné teorie*“ (Strauss, 1987: 7).

Cílem výzkumu je vytvoření teorie, jež je zakotvena v datech. „*Nezačínáme teorií, kterou bychom následně ověřovali. Spíše začínáme zkoumanou oblastí a necháváme, ať se vynoří to, co je v této oblasti významné*“ (Strauss, Corbinová, 1999: 14). Je to tedy „*teorie induktivně odvozená ze zkoumání jevu, který reprezentuje*“ (Strauss, Corbinová, 1999: 14).

Zakotvenou teorii vyvinuli v šedesátých letech sociologové Barney Glaser a Anselm Strauss (1967). Autoři se později rozcházejí kvůli metodologickým neshodám v procesu kódování. Strauss ve své následné tvorbě (např. Strauss, Corbinová, 1999) předem modeluje spojení mezi jednotlivými kategoriemi (takzvaný paradigmatický model), zatímco u Glasera výzkumník sám hledá vztahy mezi kategoriemi (Hendl 2005: 243; Kelle, 2005; Švaříček, Šed'ová a spol. 2007: 85). Podle Hytycha a Řiháčka (2013:

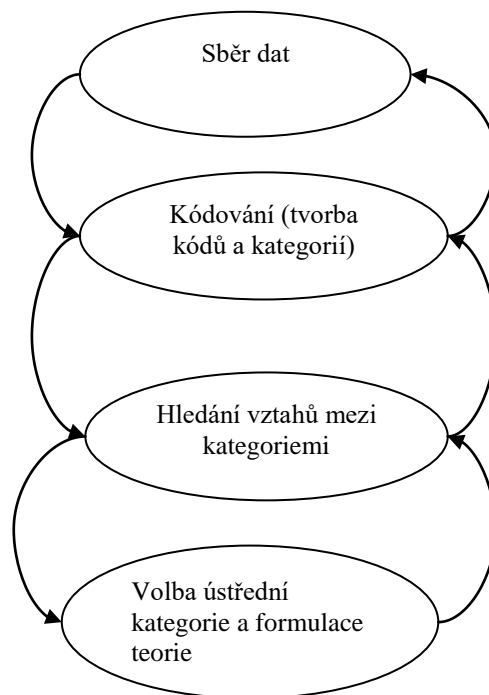
³⁸ O programu a jeho využití také Konopásek (1997, 2005a, 2005b).

³⁹ Podle Zdeňka Konopáska jdou programy typu Atlas.ti a zakotvená teorie dobře dohromady. Přístup Glasera a Strausse se dle Konopáska dokonce výslovně zmiňuje jako jeden z hlavních inspirativních zdrojů pro koncepci Atlas.ti (Konopásek, 2005b). V podobném duchu hovoří i Švaříček, Šed'ová a kol.

44) se k výše uvedeným dvěma pojetím této metody dnes řadí ještě třetí konstruktivistické, které reprezentuje Kathy Charmazová. Charamazová oproti svým předchůdcům na poli zakotvené teorie připouští, že každý výzkumník má svou verzi reality, se kterou vstupuje do výzkumného procesu a měl by to vést v patrnosti. Odmítá tak předpoklad Glasera i Strausse s Corbinovou, kteří předpokládají existenci objektivní vnější reality a neutrálního výzkumníka, přistupujícího k výzkumu bez jakýchkoli předchozích názorů a hodnocení (Švaříček, Šed'ová a spol. 2007: 85–86).

V obecné rovině zahrnuje postup analýzy dle zakotvené teorie čtyři etapy: (1) sběr dat (2) tvorbu kódů a kategorií (3) hledání vztahů mezi kategoriemi (4) volba ústřední kategorie a formulace teorie, přičemž platí, že mezi jednotlivými etapami se lze volně pohybovat.

Obr. 5 Schéma postupu u metody zakotvené teorie

Zdroj: autorka

1) Sběr dat

Protože GTM předpokládá, že sběr dat, jejich analýza a teorie stojí ve vzájemném recipročním vztahu (Strauss, Corbinová, 1999: 23), sběr dat probíhá do té

(2007: 96): „Za výhodu zakotvené teorie je možné považovat její kompatibilitu se softwarem pro analýzu kvalitativních dat ATLAS.ti.“

doby, dokud data nepřestávají z analytického hlediska přinášet nové informace, tedy dokud nejsou teoreticky nasycena (*theoretical saturation*). Úvodní sesbíraná data proto mohou být v průběhu analýzy doplněna o další relevantní data, která by mohla pomoci rozvinout zárodečnou teorii. Tento proces se označuje jako teoretické vzorkování, jehož hlavním účelem je rozpracovat a nasytit kategorie – proměnné, prostřednictvím nichž je tvořena teorie (viz. dále).

2) Tvorba kódů a kategorií

V první etapě samotné analýzy, kterou Strauss s Corbinovou (1999) nazývají otevřené kódování, dochází k porovnávání sesbíraných dat a označování (kódování) datových úryvků, které výzkumník považuje za důležité, neboť nesou nějaký význam ve vztahu k výzkumné otázce. Lze přitom kódovat slovo po slovu, po řádcích, odstavcích či rovnou po celých textových jednotkách. Označené úryvky neboli koncepty jsou obvykle poté na základě podobnosti (jednotícího kritéria) spojovány do abstraktnějších kategorií, které tvoří proměnné, z nichž bude skládána výsledná teorie. Kategorie by měly být dále rozvíjeny ve smyslu jejich vlastností (tj. co, co mají všechny prvky náležející k dané kategorii společně) a dimenzí (tj. umístění vlastnosti na nějaké škále).

Obr. 6 Úrovně analýzy v zakotvené teorii

Úroveň	Funkce v analýze	Příklad
1. datové úryvky	indikátory	„Co dělám, když se dcera dívá na televizi? Stojím v kuchyni a umývám nádobí, nebo uklízím, vysávám, nebo tak. Abych jí třeba nenudila tím, že já nemám čas, že teď se jí nemůžu věnovat.“
2. kódy	koncepty	potřeba získat čas
3. kategorie	proměnné	rodičovské potřeby

Zdroj: Švaříček, Šed'ová a kol. 2007: 91

Při práci s kódy a kategoriemi dochází k jejich neustálému porovnávání, proto je také GTM označována jako metoda konstantní komparace (*constant comparative method*) (Glaser, Strauss, 1967: 101–115).

Strauss s Corbinovou (1999: 27–31) poukazují na teoretickou citlivost, tedy schopnost výzkumníka rozpoznat, co je v údajích důležitého a dát tomu smysl. Nakolik je výzkumník „teoreticky citlivý“ závisí dle Strausse s Corbinovou na obeznámení se s odbornou literaturou a profesních a osobních zkušenostech. Určitou teoretickou

citlivost lze získat i během samotného výzkumu – při shromažďování a analýzách údajů.

3) *Hledání vztahů mezi kategoriemi*

V druhé fázi jsou kategorie, které byly získány otevřeným kódováním, uspořádány do logických vztahů, které mohou nabývat řady podob. Jak upozorňuje Řiháček s Hytychem (2013: 51) není dostačující pouze konstatovat, že „kategorie A a B spolu souvisejí“, je potřeba jejich vztah podrobněji specifikovat, k čemuž mohou výrazně dopomoci poznámky (tzv. „memos“), které by si měl výzkumník dělat po celou dobu výzkumu, tedy nejenom v této etapě.

Při hledání podobností a rozdílností mezi kategoriemi se vedle metody konstantní komparace nabízí další dva postupy, jak definovat vztahy mezi kategoriemi. Glaser nabízí přiřazování kategorií k tzv. kódovacím rodinám neboli různým typům vědeckých konceptů. Strauss s Corbinovou oproti tomu navrhuje dosadit kategorie do tzv. paradigmatického modelu, který identifikuje jev, jeho příčinné podmínky, kontext a intervenující proměnné, strategie jednání a interakcí a následky.

Oba přístupy mají své zastánce i odpůrce. U Glaserova postupu je vyzdvihováno to, že předem nedefinuje vztahy mezi proměnnými a nechává je volně vynořit z materiálu. Oproti tomu přístup Strausse s Corbinovou je jeho zastánci považován za mnohem návodnější a konkrétnější než přístup Glaserův (Kelle, 2005; Švaříček, Sedřová a kol. 2005: 85). Oba přístupy byly primárně jejich autory konstruovány pro sociologické výzkumy, přičemž Strauss s Corbinovou navíc tendují k mikrosociologickému přístupu zdůrazňujícímu roli lidského jednání (Švaříček, Sedřová a kol. 2005: 85). Pro účely práce (charakteristika islámu jako celosvětového fenoménu v podání IvČRN a českých arabistů) bude dostačující metoda konstantní komparace.

4) *Volba ústřední kategorie a formulace výsledné teorie*

Ve třetí fázi je hledána ústřední kategorie, kolem níž je následně vystavena teorie. Ústřední kategorie by měla dle Strausse (1987: 36) splňovat hned několik kritérií:

1. Zaujímá centrální postavení vůči ostatním kategoriím – je spojena s nejvíce kategoriemi a jejich indikátory ze všech kategorií ve studii.
2. Je hodně datově nasycená – spadá pod ní relativně mnoho kódů.
3. Dokáže pod sebe pojmut jiné kategorie.
4. Směřuje k vytvoření obecnější teorie – je dostatečně abstraktní.

5. Když jsou analyticky rozpracovávány detaily této kategorie, vznikající teorie znatelně postupuje vpřed.

6. Je dostatečně variantní – existuje o ní množství určujících charakteristik. Jinými slovy, výzkumník disponuje informacemi jako: jakých různých podob mohou nabývat vlastnosti a dimenze centrální kategorie, jak se proměňuje v souvislosti se změnou podmínek atd.

Podle Konopáska (2005a) poznáme důležitý kód (kategorii) tak, že je jím označeno vícero úryvků, jsou k němu připojeny nějaké důležité poznámky, je nějak propojený s dalšími kódy, nebo se často vyskytuje v nějakém důležitém textu.

Protože v této fázi výzkumník pracuje výběrově, používají pro ni Strauss a Corbinová (1999) název selektivní kódování. Jinými slovy, když dochází k propojování ústřední kategorie s ostatními kategoriemi tak, aby byla co nejlépe zodpovězena výzkumná otázka, nemělo by být zahrnuto více kategorií, než je nezbytné k vytvoření teorie.

2.2 Interpretace islámu iniciativou Islám v ČR nechceme

Z textových materiálů, které byly postupně nahrány do programu Atlas.ti, bylo označeno 873 datových úryvků, které byly posléze seskupeny pod 95 kódů. V další fázi analýzy byly tyto kódy usouvztažněny. Pro hledání ústřední kategorie nabízí Atlas.ti funkci, která sleduje zakotvenost kódu v textu (= počet úryvků neboli GROUNDED) a počet jeho spojení s jinými objekty (DENSITY). Funkci lze vyjádřit graficky pomocí barevné škály. Čím má tedy kód v sobě více úryvků, tím se barva jeho označení mění přidáváním žlutého odstínu. Čím je jeho propojenost s jinými objekty vyšší, tím více se jeho barva mění ve prospěch modré. Kódy směřující k dosažení teoretické nasycenosti (vysoká míra GROUNDED i DENSITY) se svou barvou blíží k růžové.

2.2.1. Zdroje islámu

Podle této logiky a vzhledem k výzkumné otázce byla za ústřední kategorii zvolena kategorie **islám**, kterou IvČRN vykládá jako „**podřízení se vůli Alláha** (označení Boha v islámu, pozn. aut.)“ formou slepé oddanosti.⁴⁰ V souladu s touto logikou je pak stoupenec islámu nazýván **muslim** – ten, kdo se bezmyšlenkovitě

⁴⁰ „*Ta vůle zní: maximálně se odlišit od špinavých nevěřících (pozdravem, oděvem, rituály, stravováním...), napodobovat do detailů prorokovo každodenní chování, hlídat islám před rozvratem zevnitř (vojenskou kázní v komunitě věřících, řádným islámskou výchovou potomků, ale i bratrskou výpomocí mezi věřícími), bránit jej před nebezpečími zvnějšku (šajtán, Židé a spol. nikdy nespi!), hlavně však islám šířit, protože alláh si přeje, aby jej uctivalo celé lidstvo*“ (Konvička, 2014c). Bude podrobněji popsáno a vysvětleno (viz. dále).

podřizuje Alláhovi, tj. Alláhův otrok (např. Lhoťan 2014a: 13). Tuto skutečnost považuje IvČRN za jeden z definičních znaků totality, kterou v sobě islám obsahuje (viz. dále).

Alláh je dle IvČRN v islámu považován za všemohoucího a vševědoucího boha, jehož vůli podléhá veškeré dění na světě.⁴¹ IvČRN v této souvislosti vyzdvihuje, že **fatalismus** slouží k ospravedlňování násilných činů páchaných muslimy⁴² a je jedním z faktorů, které komplikují vědecké bádání⁴³ či determinují vztah muslimů k životnímu prostředí.⁴⁴

IvČRN tvrdí, že muslimové jsou přesvědčeni, že jim Alláh seslal svatou knihu islámu – **Korán**, která představuje jeden ze základních pilířů, na nichž islám stojí.⁴⁵ Dalším základním pilířem islámu má být **sunna** – soubor výroků a činů proroka Mohammeda. Sunna se dále dělí na dva prameny – **síru** (= Mohammedův životopis) a **hadísy** (= sbírky příběhů o Mohammedových skutcích a výrociích).

Iniciativa upozorňuje, že muslimové považují text Koránu i sunny za **neměnný**⁴⁶ a **nekritizovatelný**⁴⁷, z čehož plynou pro islám negativní důsledky. Zákaz upravovat základní zdroje znemožnilo a stále znemožňuje islámu se reformovat (**rigidita**), což z něho dle IvČRN sice na jednu stranu činí „*stabilní, neměnný bod ve vesmíru*“ (Bitarová, 2015b), ale zároveň zabraňuje pokroku a dělá z islámu zpátečnickou doktrínu.⁴⁸

⁴¹ „*To jeho vůle řídí přírodní jevy, třeba pád kamene shůry, i naše myšlenky a činy*“ (Konvička, 2013a) nebo „*vše podstatné je stejně inšallah, vůle alláhova*“ (Konvička, 2013b).

⁴² „*Korán: 8:17 (súra 8, verš 17): Nejste to vy, kdo je zabil, ale Alláh je zabil; a nevrhals ty, když jsi vrhal, nýbrž byl to Alláh, kdo vrhal, aby vyzkoušel věřící zkouškou dobrou, od Něho přicházející, vždyť Alláh slyšíci je, vševědoucí! (poznámka: korán snímá z vraha nemuslima vinu, kterou za něj má Alláh - viz mezinárodní iniciativa muslimů #notinmyname, která pak není v rozporu s tímto veršem)*“ (IvČRN, 2015ch: 13) nebo „*Korán 2:216: "A je vám předepsán také boj, i když je vám nepříjemný. Je však možné, že je vám nepříjemné něco, co je pro vás dobré, a je možné, že milujete něco, co je pro vás špatné; jedině Alláh to zná, zatímco vy to neznáte"*“ (IvČRN, 2015ch: 35).

⁴³ „*Islámští myslitelé ale neměli příliš na výběr, omezovaly je koránské verše, například ten, podle něhož za zabiti nepřitele kamenem není odpovědný ten, kdo vrhal kámen, ale alláh, neb alláh vedl vrhající ruku i dráhu kamene*“ (Konvička, 2013a).

⁴⁴ „*Obecnější vztah k životnímu prostředí (zničení zemědělských oblastí východního Středomoří nomádským kořistěním v raných fázích islamizace, stav lesů tamtéž, kýchovitě a k přírodě nešetrné rozvojové projekty v bohatších islámských zemích) lze rovněž odvodit ze světonázoru, podle něhož na našich postojích vůči přírodě nesejde, neboť budoucnost stejně není v našich rukách*“ (Konvička, 2013a).

⁴⁵ „*Víra muslimů stojí a padá s přesvědčením, že je korán dílem Alláha, takže je dokonalý, neměnitelný a univerzálně a věčně platný*“ (IvČRN, 2015ch: 12).

⁴⁶ „*Každý muslim vám řekne, že Korán je neměnné a dokonalé slovo boží, platné na všechny časy a že inovace (bidah) vedou do pekla*“ (Radosa, 2012).

⁴⁷ „*Mohamed v Koránu odmítá pochybování a zkoumání – vyžaduje slepou víru*“ (Pilch, 2012) nebo „*Nemůžete říci vůbec nic kritického. Nelze prohlásit, že prorok Mohamed byl pedofil, protože souložil se svojí devítiletou manželkou. Ani není možné odsoudit kamenování. Můžete pouze říci, že jste sama nedospěla do stadia, kdy byste něco takového praktikovala*“ (Bitarová, 2015a).

⁴⁸ „*Islám je v čase, a chce být v čase – snaží se zastavit vývoj světa v sedmém století*“ (Pilch, 2012).

S nekritičností zase úzce souvisí problematika **humoru**, kdy není dovoleno dělat si legraci z islámu, Alláha či proroka Mohammeda a toto podléhá přísným trestům. Vtipkování na účet proroka Mohammeda tak vnímají muslimové jako urážku, což může mít tragické následky, jak na vlastní kůži poznali v redakci francouzského satirického časopisu Charlie Hebdo, na níž v lednu 2015 zaútočili muslimští radikálové kvůli zveřejněné karikatuře proroka Mohammeda.⁴⁹ Zákaz kritiky podobně jako fatalismus (viz. výše) rovněž komplikuje vědecké bádání.⁵⁰

Postava proroka **Mohammeda** je ve výkladu islámské doktríny v podání IvČRN brána za jednu z klíčových určujících charakteristik,⁵¹ přičemž v centru pozornosti IvČRN stojí skutečnost, že Mohammed je považován za **vzorového vyznavače islámu**,⁵² jehož příkladem by se měli řídit všichni muslimové.⁵³ Právě v této skutečnosti spatřuje IvČRN problém, neboť z Mohammedova životopisu lze dle IvČRN vyčíst,⁵⁴ že tato stěžejní muslimská autorita se za svého života dopouštěla celé řady přečinů proti lidské morálce, které dnes po jeho vzoru muslimové opakují.

IvČRN uvádí, že Mohammed byl spíše **politik** a **válečník**, jenž se snažil o získání a upevnění politické moci, než nějaký náboženský myslitel. Toto tvrzení iniciativa podkládá argumentem, podle něhož se Mohammed prosadil až v okamžiku, kdy byl nucen odejít z Mekky, kde prosazoval islám prostřednictvím kázání, do Medíny

⁴⁹ „Jsou výroky proroka Mohameda, který lidi, kteří si z něj dělali šprýmy, rovnou zabíjel a doložím vám to citacemi. Vraždy kvůli karikaturám Mohameda nejsou zlým výkladem islámu, ale jeho doslovným a přesným vyjádřením. Islám je jen jeden a záleží na jeho výkladech. Sebeobrana se dá vztáhnout na cokoli. Když si z nich začnete dělat legraci, oni vás zabijí, protože šprýmujete. Z nich si legraci přeci nikdo dělat nesmí“ (Černá, 2015b).

⁵⁰ „V islámské věrouce a právu je spousta překážek, efektivně znemožňujících svobodné vědecké bádání. Zákaz pochybování o koránu, alláhovi a mohammedovi, zákaz kritiky svatých spisů, duální logika, alláhova vůle znemožňující přírodní zákony a především svévolné a kruté tresty za veřejně vyjádřené pochybnosti o víře“ (Konvička, 2015g) nebo „zákaz zpochybnit cokoli ze života proroka a jeho učení, kombinovaný s krutým chováním k „rouhačům“, znemožňuje v kontaktu s islámem jakoukoli otevřenou debatu, vede k intelektuální a kulturní stagnaci. Prakticky všude, kam islám pronikl, se během pár generací zastavil vědecký a kulturní vývoj“ (Neumaier, 2014).

⁵¹ „Učili jsme se, že Korán je zdrojem islámské doktríny. Korán ale představuje pouze 14% ze všech posvátných islámských textů. Ve skutečnosti obsahují texty síry a hadísu 86% psané doktríny. Takže islám je ze 14% Alláh a z 86% Mohammed. To je ovšem velmi dobrá zpráva. Korán nemusí být každému srozumitelný, ale všichni dokáží porozumět Mohammedovu životu a jeho slovům. Výše uvedená statistika nám odhaluje jednoduchý způsob, jak poznat islám - poznat Mohammeda. Každý, absolutně každý, dokáže porozumět Mohammedovi, a proto každý může porozumět islámu“ (IvČRN, 2015i).

⁵² „V Koránu se 91 krát praví, že Mohammed je dokonale muslim. Je božským prototypem člověka a jediným přijatelným modelem pro Alláha“ (IvČRN, 2015i).

⁵³ „Správný věřící by ho měl následovat a napodobovat ve všem, co dělal“ (Formánek: 2015).

⁵⁴ „Jeho životopis vypadá jako sbírka psychiatrických diagnóz a jeho činy by stačily na osádku středně velkého vězení“ (Konvička, 2015h).

(r. 622, tzv. **hidžra**), odkud zahájil kariéru válečníka plnou dobovačnými válkami a krutosti.⁵⁵ Od té doby se islám šířil a do dneška šíří především pomocí **násilí**.⁵⁶

Násilí, které Mohammed páchal, nabývalo rozličných podob. IvČRN například uvádí, že osobně přepadl karavany, které se vůči němu nijak neprovinily, podvodem vylákal lidi z jejich domovů, aby je mohl jen pro osobní mstu zabít nebo že přikázal vraždu stovek odzbrojených, spoutaných zajatců (IvČRN, 2015ch: 9).

Zvláštní kapitolu představuje vztah Mohammeda k ženám. IvČRN poukazuje na to, že Mohammed se k ženám choval „*neuvěřitelně hnusně*“ (Konvička, 2015h). Dělal z nich **otrokyně**, dopouštěl se na nich **sexuálního násilí** a nechal je také znásilňovat přímo na bojišti, mezi mrtvolami jejich manželů, bratrů a synů (IvČRN, 2015ch: 9).⁵⁷

Manželek měl hned několik, přičemž za ženu si vzal i svoji **sestřenicí** Zaynab (IvČRN, 2015j) a teprve **šestiletou dívku** Aišu, se kterou provozoval od jejích devíti let pohlavní styk (IvČRN, 2015k).⁵⁸

Do výčtu Mohammedových negativních vlastností lze dle IvČRN zařadit i věrolomnost, porušování slova, megalomanií, narcismus, hrabivost či pověřivost a obsedantní rituály týkající se tělesné čistoty, oděvu nebo chování při vyměšování (Konvička, 2015h).⁵⁹

Protože je Mohammed vzorem pro všechny muslimy, jsou i dnes v muslimském světě přítomny takové jevy jako jsou **sňatky s nezletilými dívkami**⁶⁰ či mezi

⁵⁵ „Mohammedův úspěch byl závislý na jeho politice, nikoliv na náboženství. Síra, Mohammedův životopis, poskytuje detailní záznam jeho vzestupu k moci. Za 13 let kázání svého náboženství v Mekce shromáždil okolo sebe 150 následovníků. Byl donucen se přesunout do Medíny a stal se politikem a válečníkem. Během posledních devíti let svého života se Mohammed každý šestý týden účastnil nějakého násilného činu. Mohammed uspěl díky politice, nikoliv díky náboženství“ (IvČRN, 2015i) nebo „Mohamed, když odešel z Mekky, tak se začal chovat spíš jako nějaký diktátor s pochybným morálním profilem, protože například nechával vraždit svoje kritiky a odpůrce a likvidoval všechny ty, kteří se mu postavili“ (Kupka, 2014).

⁵⁶ „Terorismus, či přesněji řečeno válka bez pravidel, byl nástrojem šíření islámu od samého počátku. ‚Vítězil jsem skrze teror‘, říká Mohamed v jednom známém hádisu. Teror, rozsévání hrůzy, totiž zasahuje přímo duši protivníka, s cílem ji zlomit. Teror, přátelé, byl součástí islámu od jeho vzniku“ (Konvička, 2015h).

⁵⁷ „Když Mohamed dobyl oázu kmene Chajbar, náčelníka Kinana nařídil mučit a popravit. Z jeho manželky udělal svoji otrokyni a ještě ten den ji znásilnil“ (IvČRN, 2016b) nebo „pětina kořisti byla jako obvykle vyhrazena pro proroka (Mohameda), zbytek byl rozdělen. Mohamed dal ze své pětiny zajaté ženy svým přátelům jako dary“ (IvČRN, 2016d). Také: „Dále je v koránu jasně řečeno, že jakmile muslimové porazí své nepřátele, stávají se ženy nepřátel majetkem muslimů a ti s nimi mohou mít sex, jak chtějí i proti jejich vůli“ (Lhořan, 2014b).

⁵⁸ „Věčný vzor dokonalosti mohammed si nejmladší manželku, Ajšu, přivedl do stanu ve svých dvaadvaceti jako šestiletou, ale protože byl gentleman, tak se do jejích devíti uspokojoval pouhým třením o stehna“ (Konvička, 2013c).

⁵⁹ Také: „Mohammed trpěl psychologickou poruchou, byl lhář a narcista“ (Lhořan, 2014c).

⁶⁰ „Miliony nezletilých holčiček jsou provdávány i bez jejich souhlasu a znásilňovány, v mnoha muslimských zemích LEGÁLNĚ“ (IvČRN, 2016b).

příbuznými⁶¹, **otroctví**⁶² a **polygamie**⁶³. Extrémním příkladem, kam až může zajít doslovné následování proroka Mohammeda, je dle IvČRN teroristická organizace **Islámský stát**, která páchá zvěrstva právě dle vzoru proroka Mohammeda.⁶⁴

Jak bylo řečeno výše, muslim je povinen plnit vůli Alláha po vzoru proroka Mohammeda. Konkrétní návod, jak žít, přitom dává věřícímu islámské právo **šaría**, které je odvozené z výkladu základních zdrojů islámu – zejména Koránu a hadís. IvČRN v této souvislosti zdůrazňuje, že šaría není omezena jen na duchovní život, nýbrž upravuje rozličné oblasti lidského života,⁶⁵ z čehož vyplývá řada negativních implikací jako nerovné postavení mužů a žen, muslimů a nemuslimů či despekt k demokracii (více níže v textu).⁶⁶ Hojně kritizovanou složkou islámského práva je také trestní právo, jež zahrnuje dle IvČRN **barbarské tresty** jako je kamenování, bičování a utínání končetin, ale také třeba hrozbu smrti v případě **opuštění víry** (Barták, 2015b). Islámské právo šaría je ve vnímání muslimů nadřazeno jakýmkoliv jiným právním úpravám či politickým ideologiím (Lhoťan, 2013: 17).

2.2.2. Náboženství nebo ideologie?

IvČRN uvádí, že islám v sobě zahrnuje mnoho proudů a směrů (Brožová, 2015; Barták, 2013b; Pilch, 2012), což by mohlo vést k přesvědčení, že iniciativa nepovažuje islám za jednolitý monolit. Ve své interpretaci však IvČRN hovoří o tom, že pro

⁶¹ „Genetik Ismail Džalilí uvádí, že míra sňatků mezi bratrance a sestřenicemi činí v Pásmu Gazy neuvěřitelných 83,6 procenta; v oblasti Západního břehu Jordánu „jen“ 74,2 procenta. Celková míra příbuzenského křížení v Pásmu Gazy (uvažujeme-li i volnější vztahy než bratranec-sestřenice) činí 95,1 procenta“ (IvČRN, 2015j).

⁶² „V islámském světě je stále akceptováno to, že mohou muslimové mít otroky, byť mezinárodně se to zamlčuje a takové země, jako je Saúdská Arábie, byly donuceny podepsat mezinárodní smlouvy otroctví zakazující. Takže se sice stále chovají k takovým hospodynkám z Filipín jako k otrokyním a mnohdy je vystavují nejen fyzickému, ale i sexuálnímu násilí, ale už jim aspoň neříkají otrokyně“ (Lhoťan, 2014b).

⁶³ „Ve 40 (asi) muslimských státech je legální polygamie“ (IvČRN, 2015l).

⁶⁴ „U Islámského státu je největší problém ten, že lidé jsou hnáni touhou navrátit společnost do té doby, kdy žil prorok Mohamed. To znamená včetně toho, že ho považují za nejlepší vzor chování. Když on mučil lidi a zabíjel lidi, tak oni dělají to samé“ (Kupka, 2014) nebo „Bojovníci za ustanovení islámského systému unášejí dívky a ženy v Sýrii, Egyptě, Nigérii a dalších zemích a znásilňují je, nutí do sňatku s muslimy a konverzi k islámu či je prodávají jako sexuální otrokyně. A to vše ne v rozporu s islámem, ale naopak podle vzoru chování zakladatele islámu Mohammeda a koránu“ (Lhoťan, 2014b). „Vše, co dnes páchá Islámský stát - vyhlazování, znásilňování, zotročování a prodej žen, kamenování, chladnokrevné a veřejné vraždy spoutaných zajatců - činil Mohamed buď osobně, nebo přikazoval učinit“ (Konvička, 2015ch).

⁶⁵ „Šaría nejsou jen tresty za cizoložství a sekání rukou, ale je to úplně vše od početi, od toho jak souložit, jak se umývat, vařit, všechno. Je to komplexní právní rámeček, který upravuje každodenní život muslima“ (Černá, 2015c).

⁶⁶ „Šaría je především právní systém, kde je muslim víc, než nemuslim, muslimská oběť víc, než nemuslimská“ (IvČRN, 2015m). „Pro muslimy je právo šaría nadřazené demokracii či právnímu prostředí evropské země, kde žijí“ (Bitarová, 2015a) a také „nerovnoprávnost muži vs. ženy: různá váha svědectví u soudu, znásilněním je vina žena, pokud si nesežene 4 svědky, různý pohled na nevěru

všechny směry a proudy existuje společný základ, na základě něhož zaujímá k islámu negativní postoj.

Na základě této premisy IvČRN rovněž konstatuje, že neexistuje umírněný islám, který by byl v protikladu k **islamismu**.⁶⁷ Nicméně existenci **umírněného muslima** připouští. Umírněný muslim je v definici IvČRN takový muslim, který se striktně neřídí vzorem proroka Mohammeda a připouští jeho kritiku.⁶⁸ Měli bychom však vést v patrnosti, že i umírněný muslim do jisté míry praktikuje islám po Mohammedově vzoru a tak pořád existuje nebezpečí, že radikály pasivně podporuje nebo se sám radikalizuje.⁶⁹

IvČRN tvrdí, že ze základních zdrojů islámu (Koránu a sunny) můžeme vyčíst, že islám má v sobě náboženskou a politickou složku, přičemž ta politická (která je navíc ve většině věnována boji s nevěřícími)⁷⁰ převažuje nad náboženskou, a proto IvČRN pokládá islám primárně za **politickou ideologii**, nikoliv za **náboženství**.⁷¹ Doplňujícím argumentem, proč je islám spíše než náboženství, politická ideologie spatřuje IvČRN ve

(bičování muž, kamenování ženy), různý výkon trestů (kamenování po pás muži vs. po ramena ženy)“ (Konvička, 2014d).

⁶⁷ „Hlavně však je třeba říct - na adresu těch, kdo nám radí, že máme odsoudit jen ‚islamismus‘ či ‚radikální islám‘, ale ten zbytek, ten hodný a umírněný islám - že fanatický islám vyrůstá z toho údajně umírněného, že mezi nimi neexistuje žádná dělicí hranice a ten ‚umírněný islám‘ vytváří pro fanatiky zázemí a současně krytí. Odvolávám se v tomto na svědectví nesčetných exmuslimů“ (Konvička, 2015e) nebo „ ‚islamismus‘ se běžně definuje jako snaha prosadit politické aspekty islámu násilnými prostředky. Jenže islám jako takový je plný politiky, neexistuje v něm odluka náboženství od státu. Ostatně, žádný muslim na světě se za ‚islámistu‘ nepovažuje, a ti nejdivočejší radikálové pokládají sami sebe za ty nejlepší muslimy (Konvička, 2015i).

⁶⁸ „Umírněný muslim je ten, který věří, že Korán je historická kniha, která se vztahuje k době svého vzniku a Mohammed je historická postava, která byla vzorem ve své době, ale dnes se již nemusí od něj vše přijímat. Jeho zákonodárství je poplatné své době vzniku a dnes je v mnoha ohledech zastaralé a je třeba ho reformovat. Takový muslim odmítá doslovné znění Koránu a platnost významu násilných veršů. V mnoha ohledech také odmítá mnohé údajné výroky Mohammeda a jejich výklad a soustřeďuje se na historickou kritiku mnoha dogmat dnešního ortodoxního islámu. Těm tedy říkáme reformní muslimové“ (Lhořan, 2015b).

⁶⁹ „Problém islámu je stejný jako třeba problém nacismu, to znamená, že můžete mít člověka, který má neonacistické přesvědčení, ale chová se hezky, přitom ale je tam potencionální riziko, že by mohl začít realizovat některé části svého neonacistického přesvědčení, a je veliké, a v případě islámu je to to samé, ti lidé, kteří jsou z našeho pohledu umírnění, to jsou ti, kteří praktikují ten islám podle Mohamedova vzoru“ (Kupka, 2014).

⁷⁰ „Zhruba polovina z posvátných islámských textů je totiž o nevěřících. Konkrétně je to 51% všech zdrojů islámu: koránu, síry a hadísů. V případě síry (životopisu Mohameda) je to dokonce 81%“ (IvČRN, 2015ch).

⁷¹ „Islám byl od začátku vytvořen jako ideologie, sloužící mocenským choutkám party banditů okolo svého zakladatele - jistého Mohammeda. Schovává se za náboženství, ale to bylo v 7. století zvykem, podstatná však na něm je politická nauka, která vlastně učí, jak infiltrovat, zastrážit nebo dobýt jakoukoli zasaženou společnost, a přeměnit ji k obrazu svému“ (Neumaier, 2014) nebo „Náboženský islám je definován jako doktrína popisující, jak se následováním Koránu a sunny dostat do ráje a vyhnout se peklu. Ta část islámu, jenž se věnuje ‚těm druhým‘, káfírům, je definována jako politický islám. A protože je tak velká část Trilogie věnovaná káfírům, vychází nám statistický závěr, že islám je primárně politický a nikoliv náboženský systém“ (IvČRN, 2015i). Také: „islám jako takový není jenom

skutečnosti, že islám nezná odluku církve a státu (**sekularismus**).⁷² Už vůbec nelze dle IvČRN hovořit o islámu jako o **náboženství míru**.⁷³

Definici islámu jako politické ideologie IvČRN rozvíjí pomocí několika charakteristik. V první řadě iniciativa tvrdí, že islám je **totalitní** ideologie, která se svým pojetím ničím neliší od totalitních ideologií – nacismu a komunismu.⁷⁴ Podstata totality islámu spočívá dle IvČRN v tom, že muslimové nemají prostor na **svobodné rozhodnutí**, protože jsou podřízeni vůli Alláha a musí bezvýhradně praktikovat islám dle příkladu proroka Mohammeda.⁷⁵ Muslimové tak jsou „*svázáni tisíci odporných, nezměnitelných a iracionálních pravidel, která byla většinově ve světovém kontextu zpátečnická už v sedmém století, kdy je nemorální Mohamed a první muslimové vymysleli*“ (IvČRN, 2015n), čímž stojí v ostrém protikladu k **lidské přirozenosti**.⁷⁶

Dodržování stanovených, neměnných a nekritizovatelných pravidel je v islámu bedlivě **hlídáno**⁷⁷ a vynucováno skrze šíření **strachu** mezi věřícími,⁷⁸ což může mimo jiné vygradovat až do tzv. **vražd ze cti**.⁷⁹

náboženství, je to ideologie, protože organizuje život od kolébky až po hrob, nedává právo na svobodné rozhodnutí, zasahuje i do politiky a soudní moci (právo šaria)“ (IvČRN, 2014c).

⁷² „*Jeho učení má náboženskou a politickou složku, které od sebe těžko oddělit*“ nebo „*islám nezná odluku církve od státu, neobsahuje Ježíšovo ‘odevzdejte tedy, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu’ ani ‘Mé království není z tohoto světa’*“ (Konvička, 2015e). *Mohamed byl ‘prorokem’, ‘státníkem’, ‘zákonodárcem, soudcem, politikem a katem v jedné osobě* (IvČRN, 2015ch: 11).

⁷³ „*Ideologie islámu totiž rozděluje svět na dva tábory. Na tzv. dům islámu (dar al-islam), tj. území, kde vládne islám. A na tzv. dům války (dar al-harb), tj. území nemuslimů, které je povinností muslimů pro islám získat, válečné pole pro tento záměr, proto název dům války. Někdy se jako synonymum dar al-islam též používá dar al-salam, tedy doslova- dům míru. A jsme doma. Dům míru jako synonymum domu islámu. Tam kde vládne islám je mír. Ovšem mír ve smyslu nadvlády a řádu islámu, s islámskými pravidly, šarií atd. Prostě- Pax Islamica. Pax-mír, který zde obdobně jako u Pax Romana neznamena žádnou mírumilovnost, ale naopak znamená výboji zavedený mocenský řád a nadvládu na dobytém území. V případě islámu na dobytém území nemuslimů, na onom dar al-harb*“ (IvČRN, 2015o).

⁷⁴ „*Podívejte se, islám a nacismus mají takovou řadu společných rysů, že hajlovat proti islámu je naprostý nesmysl. Obě tyto ideologie jsou totalitní, obě potlačují lidskou svobodu. Rozdíl je v zásadě ten, že islám vznikl v sedmém století, když bylo módou se zaštiťovat Bohem, a nacismus ve dvacátém, když bylo v módě se zaštiťovat národem a rasou, ale ve své podstatě jde o velmi podobné věci*“ (ParlamentníListy, 2015c).

⁷⁵ „*Všichni muslimové se shodnou na jednom: ‘Není jiného boha kromě Alláha a Mohammed je Jeho posel.’ Nicméně toto prohlášení není jen začátkem islámu, je to také podstata totality islámu. Nestačí pouze uctívat Alláha, je třeba ho uctívat tak, jak to dělal Mohammed* (IvČRN, 2015i).

⁷⁶ „*Islám je špatnej, divnej v tom, jak dává jediný návod na lidskou existenci. Mrví lidskou přirozenost a vztahy*“ (Konvička, 2014e) nebo „*Vnucuje lidem právo na život i v těch nejintimnějších záležitostech jako je výchova dětí, koitus. Ten jeho návod je v rozporu s tím, co víme o lidské přirozenosti*“ (Barták, 2014a).

⁷⁷ „*Muslimové jsou sami sobě totalitními policajty. A to je nejhorší peklo, co může být*“ (Barták, 2014a).

⁷⁸ „*Alláh v Koránu neustále varuje člověka, že jestli v něho nebude věřit, skončí v pekle*“ (Pilch, 2012). „*Začnete pilně studovat islámská pravidla – a nadšení pomalu, nepozorovaně, začíná střídat STRACH. Neustále modlení, dodržování desítek a stovek omezujících pravidel, ve vás vyvolá dojem, že vás alláh opravdu vidí, sleduje každou vaši myšlenku, a vy neustále nejste dost dobrá muslimka*“ (Bitarová, 2015c).

⁷⁹ „*Islámská ideologie a její oběti -muslimové - jsou schopni zavraždit své dítě či sourozence, za to že chce přestat věřit v přikázanou ideologii. Většinou se to týká dcer. Ty v pubertě začínají chápat, že jsou z hlediska islámu vždy otrokyně. V islámu každá žena někomu patří. Často tak na islám kašlou, najdou si nemuslimského partnera a nechtějí nějaký islám řešit. Následuje naprosté zavržení rodinou. Už jen ze*

Dalším ústředním motivem, který se dle IvČRN pojí k definici islámu jako politické ideologii, je **útlak žen**. IvČRN uvádí, že žena má v islámu jednoznačně podřadné postavení vůči muži⁸⁰ a že jsou pošlapávána její práva.⁸¹ Podle IvČRN je muslimka běžně vystavena **fyzickému, psychickému i sexuálnímu násilí**.⁸² Malá děvčátka jsou provdávána a pohlavně zneužívána (viz. výše), nutí je podstupovat **obřízku**⁸³ a mohou z nich být učiněny (sexuální) **otrokyně**⁸⁴. Výrazem oprese žen je dle IvČRN i jejich **zahalování, způsob výchovy dětí a sňatková politika**. Zahalování žen slouží v islámu dle IvČRN jednak jako odlišení počestných muslimek od nepočestných (sexuálních otrokyň), jako projev nadřazenosti muslimek nad nemuslimkami, ale také jako výraz podřízeného postavení žen vůči mužům (IvČRN, 2015ch: 17; IvČRN, 2015p; Konvička, 2014g).

Žena si v islámu dle IvČRN nemůže svobodně vybrat partnera. Zatímco muslimovi je dovoleno vzít si za ženu nemuslimku, žena-muslimka si může vzít za manžela pouze muslima. Pokud toto pravidlo poruší, hrozí jí trest smrti, neboť se dle

strachu ze zneuctění islámu jsou schopni muslimové zavraždit svou dceru“ (IvČRN, 2015s) nebo „Mohamedán smí dle šárie zabít i syna - a i toto je dvousečná zbraň, protože stejné právo má vůči němu jeho táta, a to i poté, kdy náš mohamedán dávno dospěl a založil vlastní rodinu. Takže všichni se drží v šachu, a strachu, jen aby rigidní struktura islámské společnosti neutrpěla šrám“ (Konvička, 2013b).

⁸⁰ *„Korán, 4:34: Muži zaujímají postavení nad ženami proto, že Bůh dal přednost jednomu z vás před druhými, a proto, že muži dávají z majetků svých (ženám). A ctnostné ženy jsou pokorně oddány a strážejí skryté kvůli tomu, co Bůh nařídil strážet. A ty, jejichž neposlušnosti se obáváte, varujte a vykažte jim místa na spaní a bijte je! Jestliže vás jsou však poslušny, nevyhledávejte proti nim důvody! A Bůh věru je vznešený, veliký“ (IvČRN, 2015ch: 17) nebo „Korán 2:228: I kdyby žena nabídla jedno ze svých prsou, aby bylo uvařeno, a druhé, aby bylo upečeno, stejně bude pořád nedostávat svých závazků vůči svému manželovi. A krom toho, když nesouhlasí třeba jen s mrknutím manželova oka, měla by být hozena do nejnižších částí Pekla, jedině s výjimkou, že se bude kát a vrátí se zpět. Kdyby krev, výtok a hnís vytékaly z manželova nosu a žena by je olízla svým jazykem, stále by pořád nebyla schopna splnit to, co je oprávněn od ní požadovat“ (IvČRN, 2015t).*

⁸¹ *„Žena je v islámu po ruce pouze k osouložení a rození dětí. Je nositelkou hříchu. Její svoboda, její nadání, talent, intuice a smyslnost vzbuzují stud, pohoršení a vztek“ (Radosa, 2015a) nebo „Trvalo mi dost dlouho, než jsem pochopila, že islámská pravidla mají jediný účel - degradovat ženu na úroveň nemyslicích mašin na výrobu nových zfanatizovaných muslimů a zotročených muslimek“ (Bitarová, 2015c).*

⁸² *„Zjistila jsem, a tady to veřejně tvrdím, že většina těch na oko spokojených muslimek zažívá každodenní ponižování a bití a psychický útlak. Od „normálního“ domácího násilí se to islámské liší tím, že násilník má za zády podporu alláha, koránu a celého společenství věřících“ (Bitarová, 2015c) nebo „V Koránu se přitom praví, že muž může ženu bít. Stačí, když mu třeba špatně uvaří večeři. Nesmí ji však bít do obličeje a natolik, aby s ním nebyla schopna provozovat sex“ (Bitarová, 2015a) nebo „Není pro ně nic divného, když manžel znásilní manželku, když s ním nechce mít sex, protože dle nich to v islámu znásilnění není“ (Barták, 2013b).*

⁸³ *„Islám toleruje ženskou obřízku, protože ji Mohamed nikdy nezakázal. Dívce jsou odřezány části genitálií včetně části nebo celého klitorisu, takže žena přijde o hlavní zdroj sexuálního prožitku (tento původně africký kmenový zvyk se s islámem rozšířil až do Indonésie). Při této šílené praxi, často vykonávané za nevyhovujících hygienických podmínek, mnoho děvčátek umírá“ (IvČRN, 2015ch: 17).*

⁸⁴ *„Když jsem si teď pročítala různé reportáže z různých zdrojů ohledně sexuálních otrokyň a co jim provádí, všechny ty příběhy měly stejné znaky. Deformování ženských pohlavních orgánů. Strkání předmětů do vagíny, že kolikrát ty ženy celé zevnitř potrhali. Potrhané anální otvory, že ženy pak už ani*

islámského práva dopustila cizoložství (Lhoťan, 2013b). „*Počítá se s tím, že jsou ženy od přírody slabé. Kdyby po nich chtěl jejich muž např. uvařit vepřové, tak by mu vyhověly a zradily tak islám*“ (Bitarová, 2015a). Nemuslimka si v manželství s muslimem smí ponechat svoji víru, děti vzešlé z jejich spojení se ale automaticky stávají muslimy a musí tak být vychováváni.⁸⁵ „*To pochopitelně vede k jednosměrnému odlivu žen, a přibývání muslimských dětí - a současně brání jakékoli skutečné integraci, kulturnímu splynutí*“ (Neumaier, 2014).

Podřadné postavení má žena vůči muži i v trestním právu. Její svědectví má poloviční hodnotu svědectví muže, jsou pro ni určeny přísnější tresty než pro muže – kupříkladu za znásilnění je vinna vždy žena a za trest by měla být ukamenována (IvČRN, 2015ch: 17). Podobně nerovné jsou tresty za cizoložství: „*Při tom, v jehož rukách je moje duše, rozsoudím vás podle Alláhova zákona. Tvých sto ovcí a otrok ti budou vráceny, a tvůj syn dostane sto ran a bude na rok poslán do vyhnanství. Unaisi! Jdi za ženou tohoto muže, a pokud se přizná, ukamenuj jí k smrti*“ (IvČRN, 2016b).

Třetím ústředním motivem pojmím se s definicí islámu jako politické ideologie je tendence islámu expandovat,⁸⁶ přičemž **expanze** je dle IvČRN možná několika způsoby, mezi něž patří mírumilovné i násilné formy. „Po dobrém“ mohou muslimové šířit islám kupříkladu prostřednictvím **migrace**⁸⁷ a s tím souvisejícím pomalým stupňováním požadavků na „správné praktikování“ islámské víry,⁸⁸ **sňatkovou politikou** a politikou **výchovy dětí** (viz. výše), inkulturací **konvertitů**, kteří přejímají islámská jména i zvyklosti (Konvička, 2014f) či provozováním podniků s **halal**⁸⁹ produkty. „*Jeden muslimský kebab stánek bez problémů uživí několik muslimských rodin, které si navíc mezi sebou pořídí pracovní povolení a mají dětiček 3x více, než my*“ (STOP HALAL CZ). Finance z prodeje halal certifikátů, které musí mít každý halal produkt, rovněž přispívají k expanzi islámu (islamizaci), neboť jsou určeny na

nebyly schopné udržet stolicí. Neskutečné znásilňování na všechny způsoby, že mě se chtělo jen plakat. A ty hajzly postřílet“ (Radosa, 2015a).

⁸⁵ „*To v ideálním případě znamená: žádná hudebka nebo výtvarka, žádné pobíhání nezahalených holčiček mezi chlapečky, opatrně na „nemravné“ dětské knížky, od sedmi let žádné sporty nebo kroužky, kde se mísí chlapani a dívky*“ (Konvička, 2013d).

⁸⁶ „*Alláh přikázal muslimům podřít islámu celý svět*“ (Konvička, 2013a) a také „*Mohamedovy příkazy jsou vcelku jasné - je třeba přivést k islámu každého člověka na zemi*“ (IvČRN, 2015q).

⁸⁷ „*Imigrace také slouží v dějinách islámu jako určitá forma boje*“ (IvČRN, 2015ch: 31). IvČRN dává imigraci muslimů do souvislosti s **uprchlickou krizí**: „*Z hlediska islámské teologie je invaze do Evropy HIDŽRA - opakování mohamedova "útěku" z Mekky do Medíny roku 622 po Kr.*“ (Konvička, 2015k).

⁸⁸ „*Největší nebezpečí islámu je vytváření paralelní společnosti, která nemá nic společného s hostitelskou společností, maximálně se jí straní a postupně jí zevnitř a nenápadně pohltí*“ (Konvička, 2015j).

⁸⁹ „*Halal je jakýkoli výrobek certifikovaný muslimskou obcí podle náboženských pravidel*“ (IvČRN, 2016c).

provoz muslimské obce.⁹⁰ Existuje také nebezpečí, že přes různé neziskové organizace takto získané finance proudí na účty teroristů (IvČRN, 2016c).⁹¹

Islám má v sobě dle IvČRN zakódovaný i násilný způsob expanze – **džihád mečem**, který v praxi prováděl už sám prorok Mohammed. V interpretaci IvČRN je džihád mečem chápán jako synonymum pro **terorismus**.⁹² „Džihád mečem, tedy ozbrojený boj za islám, je vrcholným aktem víry a jediným zaručeným receptem, jak se dočkat islámského ráje“ tvrdí také IvČRN. (Konvička, 2014f).

IvČRN zdůrazňuje, že při šíření islámu je vůči nevěřícím povoleno prakticky vše, včetně lhaní, znásilňování či loupění nevěřících žen (Konvička, 2014c; Konvička, 2015l; Koulová, 2015). Tuto skutečnost islámské texty dle IvČRN ospravedlňují **dualistickou morálkou**, podle níž má být muslim maximálně bratrský k ostatním muslimům a maximálně neupřímný k nevěřícím (Neumaier, 2014).⁹³

S problematikou expanzivnosti islámu úzce souvisí vztah muslimů k nemuslimům. Právo šaría rozděluje **nemuslimy** do několika kategorií s odlišným postavením v rámci islámu, přičemž platí, že muslimové jsou vždy nadřazeni nemuslimům. „Na vrcholu jsou muslimové, pod nimi za určitých okolností jsou tolerováni Křesťané⁹⁴ a Židé⁹⁵. Všichni ostatní vyznavači⁹⁶ či „nevyznaváci“⁹⁷ jsou kufarové (nevěřící), a ti práva nemají“ (Radosa, 2012).

⁹⁰ „Z halal certifikátů se dokonce financují mešity a islámské nadace, takže koupí (skoro) každého kebabu podporujete islamizaci“ (IvČRN, 2015ch: 36).

⁹¹ Stejně nebezpečí hrozí dle IvČRN i v případě **zakátu**, tedy jakési daně, které muslim musí každý rok odevzdat ze svého majetku (IvČRN, 2015ch: 34).

⁹² „Muslimští teroristé chápou islám velmi dobře a jen poctivě následují svého „proroka“ Mohameda i v koránem přikázaném džihádu. Jediný rozdíl spočívá v technickém provedení - Mohamed neměl k dispozici samopal, semtex a Youtube“ (IvČRN, 2015ch: 9).

⁹³ „Islám má jeden soubor pravidel pro muslimy a úplně jiný soubor pravidel pro nemuslimy, tzv. káfiry (IvČRN, 2015ch: 34). „Není zde absolutní morálka ve smyslu zlatého pravidla, ale morálka dualistická, kdy je správné to, co je v daném okamžiku správné pro islám. Dualistická morálka ústí do nerovnosti mezi lidmi - věřící muž je nadřazen věřící ženě, oba jsou nadřazeni nevěřícím. Mezi věřícími má panovat harmonie, k nevěřícím je povolena mnohá špatnost. Věřící se od nevěřících segregují skrze dodržování detailních pravidel, jež řídí jejich život od narození do hrobu a jež pamatují i na takové detaily, jako je vyměšování. Přidejte drakonické tresty pro odpadlíky, stejně jako doporučení neříkat nevěřícím o islámu celou pravdu. To vše se děje naprosto oportunisticky, věřící nemusí islámská pravidla dodržovat, pokud mu to okolnosti nedovolují a on se s alláhem následně vyrovná - třeba usilovnějším šířením islámu“ (Konvička, 2014f).

⁹⁴ „Křesťané jsou dle islámu bludaři dobří na placení vysokých daní“ (IvČRN: 2015ch: 15) nebo „Muslimové si o křesťanech myslí, že jsou to chudáčci, kteří nepoznali tu správnou pravdu. A až jí poznají, tak konvertují“ (Barták, 2013c).

⁹⁵ Islám podobně jako nacismus dle IvČRN vyniká silným antisemitismem. „Židé prý dostali „pravé náboženství“ jako první, a opakovaně, od všech těch XY proroků co je islám „uznává“. Jenže se, potvory, postupně všem prorokům vysmáli a jejich poselství pokřivili. Za to ale byli - právem - trestáni, však se na ně podívejte, takoví schopní lidi, a nemají ani vlastní stát. A tak to i zůstane, a dokud nedostanou rozum a nepokloní se jedinému a poslednímu prorokovi, budou žít v ponižení či pokoře, poslouchat jako hodinky, platit poctivě výpalné a držet zobák. Za těchto podmínek, jistě, je islámské státy i tolerovaly, občas dokonce vstřícněji, než paranoidní křesťanská Evropa... Vtip je tedy v tom, že Izrael - židovský stát - je

Respekt vůči nemuslimům islám dle IvČRN nepovoluje,⁹⁸ což kupříkladu znemožňuje přátelství mezi muslimy a nemuslimy.⁹⁹

Nemuslimové mají na výběr – buď mohou konvertovat a stát se muslimy, nebo jsou zotročeni či rovnou zabiti. Křesťané a židé mají ještě jednu možnost. Pokud uznají nadřazenost muslimů a platí daň tzv. **džizju**,¹⁰⁰ jsou na území ovládaném muslimy tolerováni. Nemohou se však veřejně nábožensky projevovat (IvČRN, 2015u). Pro takové osoby má islám pojmenování **dhimmi**.¹⁰¹ IvČRN v této souvislosti podotýká, že podřízeným křesťanům a muslimům vděčí islám za **znalosti**. „*Arabská nebo islámská věda si často nárokuje zásluhy, které neučinili muslimové nebo Arabové. Jak překlady antických děl, tak pokroky ve vědě nezřídka pocházely od tzv. dhimmi (křesťanů a židů), tj. porobených lidí druhé kategorie, kteří na tom byli s právy jen o něco málo lépe než otroci*“ (IvČRN, 2015ch: 23).

Podobně jako není v islámu místo pro respekt k nemuslimům, islám dle IvČRN nedovoluje inkorporaci **cizích kulturních prvků**. „*Jako poslední, úplné a neměnné zjevení boží se islám musel vymezit vůči předislámským kulturním tradicím, vesměs civilizačně a kulturně sofistikovanějším, než byl loupeživý étos zdivočelých beduinů. Mohammedovo řešení bylo radikálně originální. Prohlásil, že islám byl člověku zjeven*

přímým popřením koránského tvrzení, že žádný židovský stát není a nebude. Ten stát je nehorázná drzost, urážka muslimské víry, a musí se s tím něco udělat. No a s Židy mimo Izrael samozřejmě taky, přinejmenším je třeba z nich vymlátit tu drzost, že si někde nějakí jiní Židé stát udělali (Konvička, 2014h). Také „*podle Koránu jsou největším nepřítelem islámu židé*“ (Formánek, 2015a).

⁹⁶ „*Hinduisty, budhisty (prostě kohokoli kromě muslimů, židů a křesťanů) islám označuje za modloslužebníky. Ti se musí buď podřít islámu, nebo zemřít. Příkaz koránského verše 9:5 stál životy desítek miliónů hinduistů, budhistů, afrických animistů*“ (IvČRN, 2015ch: 16).

⁹⁷ „*Ateista se musí buď podřít islámu, nebo zemřít*“ (IvČRN, 2015ch: 16).

⁹⁸ „*Korán 9:29: Bojujte proti těm, kdož nevěří v alláha a v den poslední a nezakazují to, co zakázal alláh a jeho posel, a kteří neuctívají náboženství pravdy, z těch, kterým se dostalo Písma, dokud se nepodrobí a nedají poplatek přímo vlastní rukou, jsouce poníženi*“ (IvČRN, 2015v) nebo „*Svatý Korán, Súra 9, verš 5: A až uplynou posvátné měsíce, pak zabíjejte modloslužebníky, kdekoliv je najdete, zajímejte je, obléhejte je a chystejte proti nim všemožné nástrahy! Jestliže se však kajícně obrátí, budou dodržovat modlitbu a dávat almužnu, nechte je jít cestou jejich, vždyť Bůh je věru odpouštějící, slitovný* (IvČRN, 2016b).

⁹⁹ „*Korán toto zakazuje na mnoha místech. Pokud máte muslimského kamaráda, tak buď na islám kašle, nebo to vážně není váš přítel a pouze to hraje*“ (IvČRN, 2015ch: 27) nebo „*Pokud je muslim v dlouhodobém a úzkém kontaktu s nějakým nevěřícím, pak by to mělo být právě kvůli daawa (vyzývání k islámu), nikoliv jako přátelství. To v praxi znamená, že muslim udržuje s někým z nevěřících úzký kontakt v naději, že ho přiblíží k islámu svým dobrým chováním a občasnými diskuzemi o víře. To platí obzvláště u nemuslimských rodičů a příbuzných s tím rozdílem, že s těmi kontakt přerušit nesmí. V této věci není rozdíl mezi židem a křesťanem a mezi ostatními nevěřícími* (IvČRN, 2015r).

¹⁰⁰ „*Mohamed uložil platit židům a křesťanům daň 50% z toho, co vydělali*“ (IvČRN, 2015w).

¹⁰¹ „*Dhimmi je osoba, která akceptovala islámskou nadvládu. Jako taková je vystavena určité diskriminaci a nemá stejná práva jako muslimové, ale na rozdíl od lidí, kteří odmítají akceptovat nadvládu islámu, má alespoň právo na život a jistou omezenou možnost praktikovat svůj náboženský kult*“ (IvČRN, 2015ch: 15). „*Jedná se o polo-otrocký status, kdy křesťané či židé spíše jen přikrčeně přežívají*“ (IvČRN, 2015ch: 15).

na samém počátku a že všichni „islámem uznávaní“ proroci, od Adama po Ježíše/Issu, učili totéž, co on, avšak zkažení lidé jejich učení překroutili, jak jinak než s šajtánovou pomocí. Nic předislámského tudíž není muslimovy pozornosti hodno, jedná se o čas temnot - džahília - jehož odkaz je lépe zapomenout. Sám mohammed byl v tomto směru tak důsledný, že se odmítl modlit za Ráj pro své nemuslimské rodiče“ (Konvička, 2013a).¹⁰²

Na islámu jakožto politické ideologii IvČRN kritizuje také negativní **vztah ke zvířatům**¹⁰³ a **homosexuálům**. Homosexualita je v islámském světě trestána smrtí, ovšem islám rozlišuje dvě kategorie muslimů, z nichž smrt si zaslouží pouze jedna z nich. „Za „buznu“ v pojetí hanlivém je pokládán jen takzvaný pasív, tedy ten, kdo je análně penetrován. Análně penetrující za homosexuála pokládán není, přičemž legitimní kořisti jsou jednak nevěřící (což je pravděpodobná příčina popularity islámských zemí pro homosexuální turistiku), jednak bezvousí mládenci. To navádí ke zneužívání dospívajících chlapců“ (Konvička, 2013b).

V centru pozornosti v rámci vztahu islámu ke zvířatům stojí u IvČRN **rituální (halal) porážky** zvířat. Ty probíhají tak, že zvíře je podříznuto při plném vědomí a následně vykřveno. Podle IvČRN se jedná o týrání zvířat, neboť zvířata umírají bolestivou a pomalou smrtí (STOP HALAL CZ).¹⁰⁴ Konzumentům takto získaného masa hrozí dle IvČRN zdravotní riziko, neboť maso obsahuje stresové hormony a zvláště bakterie.¹⁰⁵ Iniciativa taktéž upozorňuje, že rituální porážku by měl minimálně jednou do roka, o svátku **Íd al-adhá (svátek oběti)**, provést každý otec rodiny (IvČRN, 2015x). Muslimové se tak **učí krutosti** a trénují na případné podřezávání lidí (IvČRN, 2015y).

Vzhledem k výše uvedeným charakteristikám islámu IvČRN poukazuje na jeho nekompatibilitu s evropským prostředím, jelikož tyto charakteristiky dle ní odporují **západním hodnotám**. „Naše kritika islámu nevychází z křesťanství, judaismu nebo jiné

¹⁰² „Koncept džahílie tak až na výjimky (tou zásadní je Persie) brání kulturnímu srůstání a výpůjčkám a naopak nahrává vytlačení původních kultur tou islámskou“ (Konvička, 2013a) nebo „Islám žádnou jinou kulturu než islámskou nepovažuje za sobě rovnou“ (Konvička, 2014f).

¹⁰³ „Islámská láska ke zvířatům je vyhlášená. Když nemůže zvíře podříznout, tak ho aspoň utopí. Drastické chování ke zvířatům je v islámských zemích standardem, nikoliv výjimkou“ (STOP HALAL CZ).

¹⁰⁴ „Neomráčené podřezávané zvíře bojuje o život, polyká vlastní krev, která mu někdy stříká až do očí. Agónie ubohého tvora trvá až několik minut“ (IvČRN, 2016c).

¹⁰⁵ „Hrozí znečištění masa koliformními bakteriemi (jak s sebou to vyděšené zvíře zoufale mlátí, obsáh žaludku a střev často přelije maso, což může vést k otravě z jídla)“ (IvČRN, 2015ch: 36).

ideologie, ale ze základních ústavních principů - demokracie,¹⁰⁶ sekularismu, lidských práv a rovnosti pohlaví“ (IvČRN, 2015ch: 21).¹⁰⁷ „Chceme svobodnou, demokratickou a SKUTEČNĚ multikulturní společnost, ve které platí stejné zákony pro všechny, kde se lidé nerozdělují na vyvolené a zatracené a kde nikdo nebude ve víře, rase, národu, pohlaví nebo jinak odlišnému člověku hrozit násilím nebo smrtí. Náš odpor není zaměřený proti lidem, kteří jsou zruďné islámské pavíry, ale proti této pavíře samotné a proti těm, kdo ji šíří a obhajují“ (IvČRN, 2014d).

V této souvislosti IvČRN tvrdí, že čtvrtý odstavec v článku 16 Listině základních práv a svobod islám v podstatě zakazuje. „Příslušný článek Listiny základních práva svobod, je to tuším článek 16, nese 4 upřesňující odstavce, přičemž ten čtvrtý výslovně uvádí, že svoboda vyznání může být omezena, je-li to nezbytné k zachování práv a svobod druhých“ (Konvička, 2015m).

2.2.3. Shrnutí

Iniciativa islám v ČR nechceme interpretuje islám primárně jako expanzivní, násilnou, zpátečnickou a totalitní politickou ideologii, která potlačuje práva žen, nemuslimů, menšin (homosexuálů) a zvířat. Jako taková tedy stojí v protikladu k západním hodnotám a je tudíž neslučitelná s evropským, potažmo českým prostředím. Představuje pro nás navíc hrozbu, neboť existuje reálné nebezpečí, že se postupnými kroky bude snažit přetvořit fungování našeho státu i společnosti tak, aby odpovídalo pravidlům islámského práva šari‘a.

IvČRN na základě výše uvedených charakteristik staví islám na roveň nacismu a komunismu a usiluje o zákaz (postavení mimo zákon) veřejné propagace islámu, tak jako je zakázána propagace uvedených totalitních ideologií. „Český stát by se měl k islámu postavit stejně, jako k jiným ideologiím ohrožujícím lidská práva a svobody. Zakázat jeho šíření a veřejnou propagaci, použít veškerou sílu státní moci vůči těm, kdo

¹⁰⁶ „Demokracie je širk, neodpustitelný hřích, zpochybnění autority alláha, který skrze mohameda přinesl lidem právo šaria“ (IvČRN, 2015ch: 27) nebo „dokonce i Evropský soud pro lidská práva v roce 2003 vyhodnotil právo šaria (tj. politické požadavky) jako neslučitelné s demokratickým režimem, jehož nezbytným základem je sekularismus“ (IvČRN, 2015ch: 29) nebo „muslimové necítí sounáležitost s našim zřízením. Je to od šajtána. Správný stát je chalífát (Radosa, 2015b).

¹⁰⁷ „Je to střet kultur, které jsou vzájemně neslučitelné. Morálkou, hodnotami. Kde je na prvním místě poslušnost náboženským pravidlům, pak láska k prorokovi a dlouho po tom teprve rodina, kde není místo pro lidská práva, kde se lidé třídí na správné a poďradné podle víry, podle pohlaví, podle poslušnosti, tam těžko může být místo pro západní hodnoty postavené na respektu k individualitě člověka a lidských právech“ (IvČRN, 2015z).

prosazují jeho radikální formy, zároveň poskytnout maximální podporu těm muslimům, kdo od islámu odejdou“ (Konvička, 2015l).¹⁰⁸

Za skutečné vítězství v boji proti islámu IvČRN nepovažuje zákaz islámu, nýbrž situaci, kdy islám opustí samotní muslimové. *„Toho lze dosáhnout jen společenským znemožněním té ideologie, tím, že bude nepřijatelná pro muslimskou mladou generaci a tomu pomůže, vedle nulové tolerance islámských projevů ve společnosti, jen obroda či renesance společnosti naší – aby byla atraktivní nejen pro nás, ale i pro muslimy“ (Konvička, 2015e).*

2.3 Protiislámské subjekty v ČR a na Západě

Jako názorově-diskuzní platforma vymezující se proti islámu působí vedle IvČRN na sociální síti Facebook řada dalších českých otevřených či uzavřených skupin a komunit, jejichž dosah je však oproti IvČRN takřka minimální. Početně největší je komunita „Já islám v ČR Nechci“¹⁰⁹ s níž sympatizuje více než 13 000 uživatelů Facebooku. Oproti tomu facebooková stránka IvČRN má k 29. 3. 2016 takřka 55 000 sympatizujících uživatelů.¹¹⁰

Proti islamizaci České republiky a obecněji Evropy se vymezují i skupiny „Islamizace Česka? Nikdy!“,¹¹¹ „STOP islám“,¹¹² „STOP islámu“¹¹³ či „Jsme občané ČR a nechceme islám ve své zemi“¹¹⁴. Počet jejich sympatizantů se pohybuje v řádech jednotek tisíců.

Podobně jako IvČRN interpretují islám jako ideologii skupiny „Proti islámu v Evropě“,¹¹⁵ „Pryč s totalitami jako je fašismus, komunismus, islám a církve svatá“¹¹⁶ či organizace „Náboženský extrémismus ::: ->> Odpor proti mešitám a náboženskému Islámu“¹¹⁷. I u nich počty sympatizantů nepřekračují hranici deseti tisíc uživatelů sociální sítě Facebook.

¹⁰⁸ „Zakázat veřejné projevy politického islámu, postihovat jeho propagaci ve školách, hlídat imámy a mešity. Současně vzdělávat lidi, co pravý islám znamená. Nacismus je zakázaný. Pokud zvednete pravici a začnete hajlovat, tak vás seberou. A stejně by to mělo být s islámem. Pokud si nějaký „machometán“ vytáhne na veřejnosti kobereček – sebrat“ (Beneš, 2015).

¹⁰⁹ <https://www.facebook.com/jivcrn/?fref=ts>

¹¹⁰ <https://www.facebook.com/ivcrn.news/>

¹¹¹ <https://www.facebook.com/groups/atllanka/?fref=ts>

¹¹² <https://www.facebook.com/groups/stopislamcz/?fref=ts>

¹¹³ <https://www.facebook.com/STOP-Isl%C3%A1mu-177042442435761/?fref=ts>

¹¹⁴ <https://www.facebook.com/Jsme-ob%C4%8Dan%C3%A9-%C4%8CR-a-nehceme-isl%C3%A1m-ve-sv%C3%A9-zemi-1444374325822100/timeline>

¹¹⁵ <https://www.facebook.com/groups/111329019069942/?fref=ts>

¹¹⁶ <https://www.facebook.com/groups/vernermal/?fref=ts>

¹¹⁷ <https://www.facebook.com/NabExt/timeline>

Jako informační médium o islámu působí v českém prostředí od roku 2005 portál „EuRabia“, jehož cílem je dle jeho tvůrců „*pravdivě informovat o rostoucím nebezpečí, které představuje plíživé pronikání islámu do Evropy*“ (EuRabia, 2016) či komunikační platforma „Média o islámu“, která od roku 2001 provádí monitoring 33 českých a slovenských zpravodajských portálů, přičemž cíleně vyhledává a zveřejňuje články týkající se islámu. Na rozdíl od výše uvedených subjektů, deklaruje názorovou nevyhraněnost (Media o islámu, 2016).

Zpravodajský kanál provozuje také sama IvČRN. Jeho náplň tvoří „*zprávy přeložené ze zahraničních médií, články, názory, recenze, videa a další informace týkající se problematiky imigrace v souvislosti s politickou částí islámu*“ (<http://news.ivcrn.cz/>).¹¹⁸

Negativní pohled na islám jako fenomén neslučitelný s evropským, potažmo českým prostředím má podobně jako IvČRN také hnutí „Naštvané matky“, které s iniciativou i Blokem proti islámu úzce spolupracuje (Konvička, 2015n; IvČRN, 2015z1). Hnutí založila sympatizantka IvČRN Eva Hrindová (v současné době členka BPI) na počátku roku 2015 jako komunitu na sociální síti Facebook.¹¹⁹ Jedním z důvodů, které jí vedly k tomuto kroku, je nebezpečí islámu pro naše ženy a dívky. „*(...) chci uchránit mladé české ženy před tím, aby se nechaly zblbnout představou bezpečného života s manželem muslimem. (...) Nemůžu vidět ty strašné věci, které se šíří po internetu - kamenování, výpovědi holčiček, které rodina vydala a nechala znásilňovat. Jejich zoufalství a beznaděj. Nemůžu vidět ty arogantní imámy a představitele muslimů, kteří hlásají návrat do středověku. Blbnou lidi a ti pak dělají hmusné věci. Fakt to tady u nás nechci (...)*“ (Hrindová, 2015). V současné době (k 30. 3. 2016) má hnutí na sociální síti Facebook necelých deset tisíc sympatizantů.

V českém prostředí působí rovněž od podzimu 2014 pobočka mezinárodní vzdělávací instituce „Center for the Study of Political Islam“ (CSPI), v jejímž čele stojí americký univerzitní profesor fyziky Bill Warner. Jak napovídá její název, organizace se ve své činnosti zaměřuje na politické aspekty islámu. „*Naše poslání je vzdělávat*

¹¹⁸ Pod záštitou IvČRN funguje informační portál „Islámský stát – živě“ (<http://islamskystat.ivcrn.cz/nepodporujeme-islamsky-stat/>).

¹¹⁹ <https://www.facebook.com/Na%C5%A1tvan%C3%A9-matky-321693858024108/>

světovou populaci v tématu politického islámu, jeho zakladatele Mohameda, jeho politické doktríny a jeho boha, Alláha (CSPI, 2016a).¹²⁰

Na mezinárodní scéně nalezneme celou řadu názorově-komunikačních platforem zaměřených proti islámu. Jednou z nich je například americká „Gates of Vienna“, na níž publikuje také řada evropských blogerů.¹²¹ Mezi vlivné blogery patří také američtí protiislámští aktivisté Pamela Geller a Robert Spencer. Spencer provozuje od roku 2003 blog „Jihad Watch“, kde se dle vlastních slov „snaží přitáhnout pozornost veřejnosti k roli, kterou hraje džihád v moderním světě a opravit rozšířené mylné představy o roli džihádu a náboženství v novodobých konfliktech“ (Spencer, 2016). Gellerová provozuje stejnojmenný blog, kde se rovněž vymezuje proti džihádu a dalším dle jejího názoru negativním aspektům islámu.¹²²

Aktivisté před šesti lety založili a vedou organizaci „Stop Islamization of America“ (SIOA),¹²³ která navazuje na a úzce souvisí s evropským hnutím „Stop islamisation of Europe“ (SIOE), jehož cílem je zabránit islámu stát se dominantní politickou silou v Evropě.¹²⁴ Hnutí má své kořeny v Dánsku a spřátelené pobočky v deseti zemích Evropy.¹²⁵

Podobný přesah má i anglická antiislamistická skupina „English Defence League“ (Anglická obranná liga, EDL), podle jejíhož vzoru vznikly po Evropě, včetně České republiky, další obranné ligy.¹²⁶

Těžiště aktivit SIOA i EDL už na rozdíl od výše uvedených spíše diskuzních platforem neleží pouze ve virtuálním prostředí, nýbrž obě organizace aktivně působí ve veřejném prostoru. Nejaktivnějším a mediálně nejfrekventovanějším protislámským subjektem působícím ve veřejném prostoru je ovšem v současné době občanská iniciativa PEGIDA neboli Vlastenečtí Evropané proti islamizaci Západu, která od podzimu 2014 organizuje demonstrace proti islamizaci Německa.¹²⁷ Pegida má podobně jako EDL či SIOE řadu odnoží v dalších evropských zemích, včetně České republiky.¹²⁸ Sympatie vyjádřila PEGIDĚ i iniciativa Islám v ČR nechceme (IvČRN, 2015z2), jejíž

¹²⁰ Na webových stránkách české pobočky CSPI je upřesněno, že „členové se zabývají čtením, psaním, výukou, komentováním, informováním a výzkumem v oblasti doktríny a historie politického islámu“ (CSPI, 2016b).

¹²¹ <http://gatesofvienna.net/>

¹²² <http://pamelageller.com/categories>.

¹²³ <http://freedomdefense.typepad.com/sioa/>.

¹²⁴ <https://www.facebook.com/groups/20262997228>.

¹²⁵ <https://sioeeu.wordpress.com/>.

¹²⁶ Viz. například Mrva 2014.

¹²⁷ <https://www.facebook.com/pegidaevdresden>.

¹²⁸ <https://www.facebook.com/pegidacesko/?fref=ts>.

příznivci i členové Bloku proti islámu se několikrát zúčastnili akcí pořádaných Pegidou (IvČRN, 2014e; IvČRN, 2015z3; IvČRN, 2015z4; Černá, 2015d). Čelní představitelé PEGIDY Lutz Bachmann a Tatjana Festerling zase kupříkladu vystoupili se svými projevy na říjnové demonstraci Bloku proti islámu v Praze (VG Production Dokument, 2015).

Spolupráce mezi PEGIDOU a českými protimuslimskými aktivisty vyvrcholila v lednu 2016 v Roztokách u Prahy. Sem se vedle zástupců PEGIDY a Bloku proti islámu sjeli i další lídři evropských antiislámských hnutí, aby domluvili demonstraci proti islamizaci Evropy, která následně proběhla 6. února 2016 v řadě evropských měst (ČTK, 2016). Zúčastnění se dohodli na zastřešujícím názvu „Pevnost Evropa“ a přijali „Pražskou deklaraci“, která má být základem společného tlaku na evropské elity při řešení současné migrační krize a narůstajícího nebezpečí islamizace Evropy.¹²⁹

¹²⁹ Znění deklarace: <http://www.parlamentnilisty.cz/arena/nazory-a-petice/Prazska-deklarace-Spolecne-za-svobodu-a-proti-islamizaci-418612>.

3. Interpretace islámu českými arabisty

Vedle pohledu českých amatérských znalců islámu sdružených v iniciativě Islám v ČR nechceme na islám nabídnout tato diplomová práce také výklad islámu v podání těch, kteří se této tématice na české akademické scéně profesně věnují – arabistů a islamologů Zdeňka Kropáčka, Bronislava Ostránského, Zdeňka Müllera, Miloše Mendela a Marka Čejky. Výčet českých odborníků na islám by bezesporu mohl obsahovat řadu dalších jmen, s ohledem na rozsah a zadání diplomové práce ale bylo usouzeno, že výše uvedených pět jmen bude pro demonstraci toho, jak čeští akademici vykládají islám postačující.

Analyzovány budou vybrané monografie a odborné články s tematikou islámu, stejně jako mediální výstupy odborníků, včetně jejich blogů v těch případech, ve kterých si je vedou – tj. Marek Čejka a Zdeněk Müller. Mezní datum je stejné jako u IvČRN – 31. prosinec 2015. Kompletní přehled je k dispozici v seznamu literatury. Analýza bude podobně jako v případě IvČRN provedena prostřednictvím programu Atlas.ti.

Na tomto místě se patří poukázat na to, že ambicí diplomové práce není poskytnout podrobný soupis toho, jak vybraní čeští akademici interpretují islám, nýbrž prezentovat základní vhled do problematiky, který bude následně komparován s interpretací islámu v podání iniciativy Islám v ČR nechceme, přičemž bude poukázáno na podobnosti a rozdíly v těchto dvou interpretacích islámu.

3.1 Čeští arabisté a islám

Z textových materiálů, které byly postupně nahrány do programu Atlas.ti, bylo označeno 1 100 datových úryvků, které byly posléze seskupeny pod 138 kódů. Za ústřední kategorii byl stejně jako v případě IvČRN zvolen islám.

Čeští arabisté se jednoznačně shodují na tom, že **islám** (v překladu „odevzdání se Bohu“) je **náboženství**, které má ovšem v sobě zakódovanou tendenci k **expanzi** a také je téměř od počátku svého druhu **státoprávní doktrínou** a **ideologií**, což je dáno vznikem a ranou povahou historického vývoje islámu.

Kořeny islámu se datují do roku 613 (resp. 610), kdy v Mekce ve střední Arábii muž jménem **Muhammad** začal hlásat své učení, které bylo založeno na předpokladu, že Muhammad je prorok, jemuž Bůh (arabsky **Alláh**)¹³⁰ prostřednictvím archanděla

¹³⁰ „Islámská antropologie pokládá člověka za stvořeného služebníka (abd), povinného plnit vůli Stvořitele“ (Kolářová, 2015).

Gabriela (Džibríla) zvěstoval své poselství. Muhammad oproti dobovým zvyklostem razil ideji příslušnosti k jedinému Bohu. Jeho monistický koncept postupem doby přesahoval ryze duchovní rozměr a stával se kritickou výzvou k nastolení sociálně spravedlivějších poměrů, mravnějšímu pojetí mezilidských vztahů a prosazení kvalitativně nového kodexu právních zvyklostí, jež by onu změnu etických hodnot a ekonomicko-sociální nerovnosti zajistily (Mendel 2006: 24).

Vzpouza proti panujícím pořádkům společně s rostoucím okruhem posluchačů uvrhly Muhammada do konfliktu s vládnoucím rodem, kvůli němuž byl roku 622 donucen společně se svými stoupenci Mekku opustit (**hidžra**) a přesídlit do Jathribu (později Medína), kde se stal politickou hlavou nového společenství (**ummy**).¹³¹ V tomto okamžiku se Muhammad vedle duchovního vůdce muslimů (zvěstovatel Božího slova) stává i světským (politický vůdce, zákonodárce a soudce) a pokládá tak základy islámského státoprávního uspořádání, které je založeno na jednotě moci světské a duchovní.¹³² Mění se i obsah zvěstování, které nabírají ráz jakéhosi zákoníku, neboť řeší konkrétní problémy, jež přinášel život obce, včetně obrany proti vnějšímu nepříteli či boje muslimů za šíření Boží zvěsti (Mendel, 1994: 60).¹³³

Šíření islámu kromě jiného pomocí násilí je v islámské věrouce přítomno již téměř od samého počátku, neboť jeho zakladatel neváhal dle dobových zvyklostí prosazovat své záměry mečem. „*Byl pozemským hrdinou a vůdcem obce věřících, před nimž nepřátelé brali nohy na ramena. Svou obec chtěl rozšířit, zabezpečit a duchovně povznést skrze reformu přežilých společenských a morálních stereotypů, a to i s použitím síly. Na své ideové odpůrce nebral příliš ohledů a stoupence jiných náboženství – vyjma židů a křesťanů – trestal mečem, pokud v islámu včas nenalezli zalíbení nebo pokud s nimi nenavázal pragmatické, vzájemně výhodné vztahy*“ (Mendel, 1994: 31–32).

Arabisté zdůrazňují, že Muhammada je třeba hodnotit dobovým prizmatem a zejména jako člověka z masa a kostí, který měl své světlé i stinné stránky, přičemž upozorňují, že jeho příběh je interpretovatelný různými způsoby. „*Proto dnes najdete knížky, kde je prorok líčený jako vzor pro lidstvo, jako moudrý státník, milující manžel, člověk plný milosrdenství a na druhé straně najdete příručky protimuslimské, kde je*

¹³¹ Původně Muhammadova obor věřících, později teoreticky celé muslimstvo. V moderní arabštině může umma znamenat také národ (Mendel, 2008: 42–43 ; Ostřanský, 2014: 166).

¹³² „*Stát (původně Muhammadova obec věřících) je chápán jako přirozený plod Boží zvěsti a islámské náboženství je vlastně téměř od počátku státní ideologií*“ (Mendel, 1994: 32).

¹³³ Srov. Mendel, 1994: 60–67 či Mendel, 2006: 23–45, nebo také Kropáček, 2003: 11–25.

líčen jako krvavý bandita, pedofil, deviant. Je to otázka interpretace“ (Adámková, 2015).¹³⁴ Sami odborníci hovoří o proroku Muhammadovi jako o organizátorovi, politickém vůdci, soudci, zvěstovateli Božího slova, sociálním a politickém reformátorovi či schopném a pragmatickým vojevůdci (Mendel, 1994: 60; Mendel, 2008: 158; Kropáček 2003: 77). Nijak zastíráno není ani to, že měl Muhammad za svého života několik manželek a konkubín (Kropáček, 2003: 22) či to, že se oženil s nezletilou dívkou (Müller, 2009f).

Muhammad je pro muslimy nezpochybnitelným vzorem, jehož osoba je nedotknutelná – nelze ji podrobovat kritice. Pokud tak někdo učiní, dopustil se **rouhání**, za což mu hrozí trest. *„Jeho osoba je totožná se základy islámského dogmatu a jako taková nikdy v dějinách islámu nesměla být předmětem poučených diskusí – neřku-li dokonce kritiky. Muhammad však nesměl být ani předmětem svévolných interpretací, hrozících snahou o jeho zbožštění“* (Mendel, 1994: 33).¹³⁵ Podobné je to i s **humorem**.¹³⁶

Po Muhammadově smrti (632) se muslimská obec musela potýkat s otázkou nástupnictví, kterou prorok nijak neošetřil. Nakonec byl prvním chalífou neboli náměstkem zvolen jeho blízký přítel a zároveň příbuzný Abú Bakr, jehož vláda je dnes společně s vládami dalších tří chalífů považována za zlatý věk, kdy islám prostupoval a utvářel soukromý i veřejný život (Kropáček, 1996a: 63). Po smrti čtvrtého chalífy Alího přešla vláda dědičně do rukou Umajjovců (nastolili světský způsob monarchistické vlády). Ještě předtím došlo k rozkolu muslimů na základě rozdílných pohledů na

¹³⁴ „Odpůrci islámu tvrdí, že prorok byl pedofil, protože si vzal za manželku Ajšu, ještě dítě, a měli spolu sex po dosažení její sexuální zralosti. Což bylo tehdy v jejích 9 letech. Je ovšem otázka interpretace. To co bojovníci proti islámu pokládají za prorokovu pedofilii, tak to naopak muslimové pokládají v daných dobových podmínkách za běžné. Prorok Mohamed byl podle nich v době svého života jak v Mekce, tak v medíně terčem odsuzování, posměšků, nepřátelství, a cokoliv by proti němu mohli použít, tak by to jeho nepřátelé použili. Pokud by jeho sexuální život byl nepřipustný nebo nepřístojný v těch dobových intencích, tak by to jistě proti němu použili. Ale to se nestalo“ (Adámková: 2015).

¹³⁵ „Aby nedošlo k mylným výkladům jeho života a odkazu, islámské duchovenstvo dodnes většinou nelibě nese, učini-li umělec Muhammada hrdinou literárního díla, divadelní hry či filmu, nakreslí-li obraz s prorockým motivem“ (Mendel, 1994: 34) či také „Muslimové dodnes nelibě nesou, když někdo podrobuje Muhammada a jeho dobu rozborům z pozic evropské racionalistické a materialistické vědy“ (Mendel, 1994: 33).

¹³⁶ „Vtipkovat na adresu víry je v prostředí islámu riskantní a přivádět na scénu nějakého prorokova dvojníka, byť v humorném a zlidšřujícím kabátě, je zcela nemožné, protože nepřipustné. Na něco takového si zřejmě žádný muslim nedovolí ani jen pomyslet. Bylo by to zahrávání si s rizikem rouhačství, které islám velice tvrdě odsuzuje. A někdo jiný? Pochybuji, že by to mělo nějaký smysl. Než aby to dodalo odvahy osvěcenějším muslimům, spíše by je to semklo kolem tvrdého jádra“ (Nejedlý, 2012).

legitimitu moci na tři proudy – většinové sunnity (zastávajícího řádu), šiity a cháridžovce.¹³⁷

V počátcích chalífátu¹³⁸ byl za směrodatný legislativní zdroj považován **Korán** neboli písemná forma proroctví, které Bůh zjevil proroku Muhammadovi. Korán vznikl až po prorokově smrti, za vlády třetího chalífy Uthmána. Arabisté zdůrazňují, že se jedná o jediný závazný zdroj víry, který uznávají všichni muslimové bez výjimky. Jakoukoli kritiku Koránu, podobně jako je to v případě proroka Muhammada, hlavní proud islámu dle arabistů rozhodně odmítá (Kropáček, 1996a: 25).

Formální i obsahově rozmanitý ráz veršů obsažených v Koránu přisuzují odborníci různosti podmínek, za nichž Muhammad hlásal své učení. Proto dle nich v Koránu není nouze o verše, které – ač věnované témuž problému – nabízejí různý přístup, jsou v rozporu a přímo svádějí k rozdílným interpretacím, čímž dle arabistů potencionálně otevírají prostor pro protichůdné tendence, které můžeme v dnešním světě islámu najít (Mendel, 2008: 158; Ostránský, 2014: 98–99).

Množství nově vznikajících otázek a problémů, se kterými se chalífát musel popasovat a na něž Korán nenabízel odpověď, vedlo k tvorbě **hadísů** neboli tradic o životě proroka Muhammada, které byly nakonec v sunnitském islámu soustředěny do šesti obecně uznaných sbírek. Soubor tradic se nazývá **sunna**, kterou arabisté označují za druhý zdroj islámu. Vedle těchto sunnitských příruček existují též šiitské sbírky, jež se však nazývají achbár (zprávy) (Ostránský, 2014: 154).

Ani sunna ovšem zcela nedokázala ošetřit fungování chalífátu a tak dochází k budování systematického právního kodexu, který je inspirován oběma předešlými duchovními zdroji – koránem i sunnou, nicméně již je plně založen na interpretační schopnosti lidského rozumu (Mendel, 2010: 28–29). Jinými slovy, tvorba právních norem závazných pro legislativu byla svěřena do péče nově se ustavující vrstvy nábožensko-právních autorit (**ulamá**), jejichž úkolem nebylo ani tak řešit obecně věroučné otázky islámu, jako spíše neustále kultivovat islámský právní řád a přizpůsobovat ho novým skutečnostem reálné společenské a politické praxe (Mendel, 2010: 29–30).

¹³⁷ Dnes tvoří sunnitě asi 90 % všech muslimů, šiité (včetně svých odnoží) asi 10 %. Klasičtí cháridžovci tvoří jen několik menších enkláv (Mendel, 2008: 82).

¹³⁸ Je státoprávní uspořádání, které vzniklo po smrti proroka Muhammada. Za vlády prvních čtyř chalífů bylo charakterizováno jednotou náboženských, politických a vojenských zájmů obce. Později však duchovní aspekt vlády ustupuje do pozadí na úkor světské funkce (Mendel, 2008: 174–175).

System pravidel, zahrnující veškeré chování muslima vůči Bohu i společnosti, stejně jako otázky státoprávní a politické povahy rozpracovávala **právní věda** (*fiqh*) po několik dalších staletí a nakonec je kodifikovala ve čtyřech právních školách uznávaných sunnity (Mendel, 1994: 78). Soubor právních norem nese jméno **šarí'a**. Arabisté v této souvislosti podotýkají, že šarí'a má pro muslimy mnohem širší význam, než naše pojetí práva (Ostřanský, 2014: 156–158; Zikmund a kol., 2013: 144–145).¹³⁹ Úzce také souvisí s pojetím **svobody lidské vůle**. Korán v otázce svobody vůle nedává jednoznačné pokyny. V současnosti dle arabistů převládá názor, že „člověk je obdařen při narození určitými dispozicemi a sklony, které ho v jistém smyslu předurčují, a zároveň je mu během života nabídnuta volba mezi zatracením a spásou jakožto akt svobodné lidské vůle“ (Mendel, 2008: 92–93). Jinými slovy, záleží na každém jednotlivém muslimovi, jakým způsobem přistoupí k vykonávání víry. Svoboda ve smyslu nezávislosti lidských záměrů a činů je však pro islám nepřipustná.¹⁴⁰

Islámský právní řád lze dle odborníků rozdělit do několika okruhů. První okruh definuje zejména pět základních povinností každého muslima – vyznání víry (*šaháda*), modlitba (*salát*), almužna (*zakát*), půst v měsíci ramadánu (*sawm*) a pouť do Mekky (*hadždž*). Nalezneme v něm ale taktéž řadu zákazů a příkazů týkající se jídla a pití, zevnějšku nebo chování. Další okruh stanovuje pravidla mezilidských vztahů – upravuje majetkové, rodinné či dědické právo. Jako zvláštní druh se prý často vyděluje trestní právo, které vypočítává zakázané činy a za překračování zákazů stanovuje soubor trestů (Mendel, 2008: 196–199).

Podle odborníků *fiqh* rozdělil osoby do několika kategorií a odstupňoval jim práva a míru odpovědnosti. Na vrcholu pomyslné pyramidy stojí svobodný plnoletý muslim. O něco níže pod plnoprávným mužem stojí žena-muslimka, které právo v některých oblastech přisuzuje podřadné postavení (Kropáček, 2003: 123). Vedle těchto svobodných muslimů rozlišuje islámské právo ještě kategorii otroků a jinověrců (Kropáček, 2003: 123–124).

Fiqh přisuzuje **otrokům** rovnoprávné postavení se svobodnými muslimy pouze v rovině náboženské. Občanskoprávně je za ně odpovědný jejich pán, který je zároveň

¹³⁹ „Šaría pro ně není zdaleka jen o přísných islámských fyzických trestech za zločiny, ale je to systém, který dává muslimovi velkou oporu v životě prakticky ve všech oblastech - přes rodinu, stravování, sexualitu až po obchodování a bankovníctví. Tak jako patří halacha (židovské právo) k životu každého opravdu věřícího Žida, tak je tomu i se šariou v případě každého správného muslima“ (Čejka, 2011b).

¹⁴⁰ „Přijetí islámu, které je individuálním rozhodnutím, předznamenává působnost určité nutnosti - respekt k Božímu zákonu (šarí'a), ten vylučuje svobodu jako možnost rozhodovat se nezávisle a bez ohledu na vědomí hranic, jež zprostředkovává Korán, respektive šarí'a (Mendel, 2008: 92–93).

povinen otroka živit a nesmí mu ukládat práci nad jeho síly. Arabisté poukazují na to, že otroctví je prvek importovaný do islámu, který byl ale zejména ve středověku hojně využíván – obchod s otroky představoval regulérní druh podnikání. Byť byla instituce otroctví postupně všude zrušena, odborníci nezastírají, že dodnes otroctví nezmizelo v arabských zemích Perského zálivu, v západní části severní Afriky a na řadě míst samotné černé Afriky (Kropáček, 2003: 123–124).¹⁴¹

Za **jinověrce** (nevěřící = *káfir/káfirín*) považuje klasické islámské právo židy a křesťany (také zoroastrovce). Ti na rozdíl třeba od polyteistů nebyli nikdy nuceni ke konverzi, neboť byli uznáni za „vlastníky písma“ (*ahl al-kitáb*), tedy příslušníky zjeveného náboženství, kam patří i islám.

Jakožto vlastníci Písma byli křesťané a židé žijící na území islámského státu považováni za lid chráněný (*ahl adh-dhimma*) a měli právo na ochranu života a majetku.¹⁴² Klasické islámské právo také povolovalo cizím státním příslušníkům pobývat na islámském území se zvláštním ochranným povolením (*amán*), které museli dostat od plnoprávného muslima (Mendel, 2010: 60–66).

Právně bylo postavení jinověrců zakotveno v dohodě (*ahd*) o ochraně jejich obcí. Za ni měli platit daň z hlavy (*džizja*) a z pozemků (*charádž*). Bylo jim odepřeno sloužit v armádě a měli zakázáno nosit zbraň, zato ale měli zajištěnu plnou svobodu vyznání a provozování kultu ve svých synagogách a kostelích, nezávislost v občanskoprávních záležitostech, nedotknutelnost své osoby i majetku a určitou míru administrativní autonomie (Kropáček, 2003: 124; Mendel, 2008: 122–124).¹⁴³

Arabisté podotýkají, že ačkoliv většina vládců chalífátu vždy ctíla smlouvy a statut jinověrců daný šarí'ou, v muslimských dějinách nalezneme období, kdy byli židé a křesťané vystaveni perzekucím.¹⁴⁴ V liberálnějších obdobích se ale zase křesťané dostávali na výsluní politického života (byli i vezíry a vysokými státními úředníky) a židé působili ve vědě, finančnictví a obchodní sféře (Mendel, 2008: 122–125).

¹⁴¹ „Změnilo pouze tvář. Jako „ekonomičtí otroci“ nahrazují dnes Filipínci, Indové, Malajci, Bangladešané v arabských zemích někdejší zotročené zajatce z Afriky, Habešany a Zandže. I relativně umírněné a modernizující se Maroko má dosud problém s otázkou využívání služebných, „malých hospodyněk“, nucených pracovat a sloužit svým zaměstnavatelům dnem i nocí“ (Müller, 2007e).

¹⁴² „Muslimové nikdy - ani v sedmém století, kdy islám vznikl - nenutili křesťany, aby masově přestupovali na islám, natož aby je vraždili, vyháněli a vypalovali jejich kostely“ (Novák, 2014).

¹⁴³ „Podle převažujícího názoru muslimů toto uspořádání vyjadřuje ducha tolerance islámu“ (Kropáček, 1996b: 157).

¹⁴⁴ „V těchto obdobích docházelo k různým formám diskriminace (povinnost nosit na oděvu kus barevné látky, zákaz jízdy na koni, zvyšování daně z hlavy, a dokonce ničení sakrálních budov). Jsou zaznamenány i případy rabování křesťanských a židovských obchodů a vraždy jinověrců, inspirované různými fanatickými kazateli nebo derviškými řádů“ (Mendel 2008: 122–123).

Podle odborníků přežívají některé rysy podružného postavení jinověrců vůči muslimům v některých zemích i dnes: křesťan nebo žid nemůže dědit po muslimovi nebo naopak, nepřipouští se sňatek muslimky s jinověrcem, někdy dokonce trvá pluralita jurisdikcí, tj. příslušnost soudu při rozhodování v občanskoprávních sporech závisí na konfesijní příslušnosti stran, atd. (Kropáček, 1996a: 80; Kropáček, 2003: 127; Ostřanský, 2014: 152).

Z pravidel upravujících mezilidské vztahy věnují arabisté značnou pozornost **rodinnému právu**, které upravuje vše, co se týče **rodiny** a **manželství**. Odborníci uvádí, že většina právních předpisů a zákazů se opírá přímo o podrobné pokyny v Koránu a tak nejhrouževnatěji odolávají reformistickým snahám (Kropáček, 2003: 127; Ostřanský, 2014: 106–108).

Muslimské **manželství** se uzavírá podpisem smlouvy mezi ženichem a zástupcem nevěsty za přítomnosti svědků, přičemž je vždy stanovena výše daru – *mahr* (většinou finančního), který ženich vyplácí nevěstě za nabytí manželských práv (Kropáček, 2003: 23). Muslimské manželství může být polygamní (až čtyři manželky), ovšem za předpokladu, že je muž dokáže všechny zabezpečit.¹⁴⁵ Manželství nesmí být uzavřeno mezi příbuznými. Překážky stanovuje i konfesijní příslušnost. Zatímco muslim si může vzít nemuslimku (křesťanku nebo židovku), muslimka si nemůže vzít jinověrc, neboť hrozí, že děti budou vychovávány ve víře otce (Ostřanský, 2014: 106–108; Adámková, 2015).

Podle arabistů dovoluje islámské právo **sňatky s nezletilými dívkami**, a to za předpokladu, že manželskou smlouvu uzavře poručník dítěte, zpravidla otec, a že manželství není naplněno před dosažením dospělosti. Poté co dítě dospěje, může od takového sňatku odstoupit, aniž je naplněn (Ostřanský, 2014: 45). Odborníci připouští, že k dětským sňatkům dnes v muslimském světě dochází. Děje se tak například v Jemenu.¹⁴⁶

Právo také jasně ohraničuje **sexualitu** – jediný povolený rámec pro sexuální život je manželství (minulosti se též jednalo o konkubinát s otrokyní).¹⁴⁷ Předmanželský

¹⁴⁵ Podle arabistů však dnes v islámském světě převládají monogamní manželství (Ostřanský, 2014:151; Kropáček, 1996a: 85–86). Islámští polemikové ale zase kupříkladu naopak argumentují z morálního úhlu, že právně ukotvená polygamie je čestnější než faktická, de iure nepřiznaná bigamie, nebo dokonce promiskuita, jaké panují na Západě (Zikmund a kol., 203: 152–153).

¹⁴⁶ Zdeněk Müller na svém blogu poukázal na smrt dvanáctileté dívky při porodu. Vdaná byla za jedenáctiletého chlapce (Müller, 2009f).

¹⁴⁷ **Homosexualitu** islámské právo odsuzuje. Arabisté uvádí, že praxe se však dnes v jednotlivých zemích rozchází. Zatímco někde (Saúdská Arábie, Írán, Súdán) čelí gayové hrozbě trestu smrti, jinde (Tunisko, Turecko, Egypt) je homosexualita de facto tolerována, byť veřejně odsuzována (Ostřanský, 2014: 74–75).

i mimomanželský sex je přísně trestán. Muslimové dle arabistů sami sebe vnímají jako lidi středu, tedy takové, kteří se dokázali vyhnout extrému. „*Na jedné straně je podle nich přístup křesťanství – celibát, potlačování sexuality. Na druhé straně bezuzdná sexualita, která ústí v to, co oni pořád pranyřují – promiskuita, prostituce, pornografie. A oni sami sebe vnímají jako ty, kteří sexualitu nechtějí potlačovat, ale pouze jí dát nějaký rozumný rámeček*“ (Adámková, 2015).¹⁴⁸

V průběhu manželského života má dle arabistů muž právo ženě zakázat vycházet z domu a může dokonce omezit i návštěvy jejích příbuzných. Žena má zase právo odmítnout za sebe i děti doprovázet muže na cestách (Kropáček, 2003: 129). Muž má povinnost živit ženu – a to i v situaci, kdy je manželka bohatší než manžel.¹⁴⁹ Žena jej má naopak poslouchat (Ostránský, 2014: 107–108).¹⁵⁰

Manželství zaniká ze čtyř důvodů: úmrtím, vykoupením se z manželství, prohlášením soudce o neplatnosti manželství a rozvodem. Manželství by mělo být rovněž rozvedeno, dojde-li k odpadlictví muže či ženy od islámu (Ostránský, 2014: 07–108).¹⁵¹

Rodina je v islámu dle arabistů bytostně patriarchální a je jí přisuzována důležitá role ve společnosti.¹⁵² Obvyklá je početná a soudržná rodina. Jak již bylo řečeno výše, děti se automaticky stávají muslimy. Matka má právo péče o děti až do 7-9 let u chlapců a do puberty u dívek, pak jejich výchova přechází na otce (Kropáček, 2002: 122; Zikmund a kol., 2013: 148–149; Ostránský, 2014: 107–108).¹⁵³

¹⁴⁸ Podle Zdeňka Müllera není požadavek sexuální abstinence před manželstvím více než jeden z projevů silného společenského konformismu arabského světa a nábožensko-morálního pokrytectví současného islámu, zejména jeho agresivních podob. Müller uvádí, že v arabském prostředí se staletou tradicí holdování sexuální radostí a k nim se vážící bohaté literatury, nemůže navenek nadiktovaná stydlivost nevyvolat hořký úsměv (Müller, 2013a).

¹⁴⁹ „*Muž nese plnou odpovědnost za hmotné zabezpečení rodiny. Pokud je žena - s jeho souhlasem - zaměstnána, její výdělek patří jen jí*“ (Kropáček, 1996a: 87).

¹⁵⁰ „*Postavení ženy v muslimské rodině je ovšem vždy - s výjimkou malé, silně emancipované menšiny - postavením závislosti a jeho skutečná kvalita závisí nepochybně na hodnotě, kterou právní ani sociologické nástroje nepostihnou: na míře vzájemné lásky*“ (Kropáček, 1996a: 87).

¹⁵¹ „*Šarí‘a sice připouští v případě nutnosti rozvod, ale shodně s veřejným míněním ho označuje za nežádoucí (makrúh). Moderní legislativa jednotlivých zemí rozvody někdy upravuje tak, aby ženě zabezpečila více ochrany jak při svévolném zapuzení, tak tehdy, chce-li se sama rozvést. Přestože je rozvod z vůle muže teoreticky snadný, nedochází k němu často*“ (Kropáček, 1996a: 86–87).

¹⁵² „*Rodina v islámu je chápána jako patriarchální, muž má ve všem - údajně - rozhodující slovo. Na veřejnosti většina žen tento model stále respektuje, za zavřenými dveřmi domu může někdy situace vypadat jinak*“ (Zikmund a kol., 2013: 151–152).

¹⁵³ „*Stručně řečeno, v rodině se formují víra, hodnoty a životní styl, jaké muslimská společnost pokládá za správné. Podrobnější popis by nezbytně ukázal na menší nebo i velké rozdíly podle místních zvyků v rozsáhlém islámském světě, podle sociálního postavení a také podle historického kontextu*“ (Zikmund a kol., 2013: 147–148)

Podobně jako rodinné právo se o podrobné pokyny v Koránu opírá i **právo dědické**, v němž podobně jako v rodinném právu nalezneme znevýhodnění žen – podíl dcery na dědictví je dvakrát nižší než podíl syna. Muslimové toto zdůvodňují dle arabistů tím, že muž má větší společenskou odpovědnost a zároveň se také odkazují na větší efektivnost muže a jeho práce (Kropáček, 2003: 133).¹⁵⁴

Některé aspekty **postavení ženy v islámu** byly již nastíněny výše, pojďme se ale nyní podívat na tuto problematiku blíže. Hned na úvod je třeba říci, že arabisté upozorňují na to, že postavení muslimek v rodině i společnosti se odvíjí nejen od zásad islámského práva, ale je podmíněno též lokálními faktory, zejména kulturně a sociálně. Proto se reálná situace muslimek liší nejen stát od státu, ale i v rámci jedné země mohou panovat propastné rozdíly (Ostřanský, 2014: 178–179).¹⁵⁵

V teologickém smyslu jsou si v islámu muž a žena rovni jako boží stvoření. Jinak muslimové věří, že muž a žena mají mít rozdílné postavení a s tím související práva i povinnosti vycházející z rozdílných psychických i fyziologických daností (Kropáček, 1996a: 85).¹⁵⁶ Odráží se to nejenom v právu (podřízenost v manželství, nižší dědický nárok, svědectví, trestní sankce, nemožnost sňatku s jinověrcem a znevýhodnění oproti mužovu právu na polygamiu a snadný rozvod), ale i v různých kulturních tradicích, které dle arabistů sami muslimové mnohdy pokládají za neislámské (zákaz řízení aut muslimkami v Saúdské Arábii či uplatňování pardy v Afghánistánu) (Kramulová, 2015; Kropáček, 1996a: 83, Ostřanský, 2014: 178–179). Odborníci rovněž tvrdí, že řada nepravostí, jež bývají na ženách páčány a na Západě odsuzovány jako projevy údajného muslimského barbarství, běžně odsuzují i muslimové (ženská obřízka¹⁵⁷ nebo vraždy ze cti¹⁵⁸) (Ostřanský, 2014: 178–179).

¹⁵⁴ „Muslimští apologeti vysvětlují, že muž zakládá rodinu svatbou, spojenou s platbou mahru nevěstě, a dále má povinnost zajistit rodině byt a v plné míře jí zabezpečovat výživu; jeho větší podíl je tedy oprávněný“ (Kropáček, 2002: 124).

¹⁵⁵ „Spousta věcí je velice rozdílně vnímána napříč světem islámu. Jsou státy, kde žena nesmí řídit auto, na druhé straně jsou země, kde měli nebo mají premiérku.... Navíc je ohromný rozdíl mezi dikcí náboženských textů a praxí. To znamená, že bez ohledu na to, jak jsou muslimské svazky vnímány na Západě, tak spousta muslimských manželů je pod pantoflem. Spousta žen dokáže být velice dominantní, nejenom v tom svazku, ale prostě dokáže se prosazovat i v širší rodině...“ (Adámková, 2015).

¹⁵⁶ „Zásadní rozdíl oproti západnímu světu je v tom, že žena v islámu má jiná práva a jiné povinnosti, než muž. Takže zatímco odpůrci islámu tvrdí, že to je utlačování ženy, muslimové jsou přesvědčeni, že tímto islám vychází ženám vstříc, že reflektuje rozdíly fyzické i psychické, které jsou ve stvoření“ (Adámková, 2015).

¹⁵⁷ „Obřízka dívek, která bývá často vztahována k islámu, nemá v Koránu žádný ospravedlňující podklad. Praktikuje se už od předislámských dob v zemích Nilského údolí, v Rohu Afriky a v řadě sub-saharských oblastí tradičních kultur. Ve větší části muslimského světa je neznámá. Obhajuje ji jen menší část islámských duchovních, významnější část je proti“ (Zikmund a kol., 2013: 151).

¹⁵⁸ „Šarí‘a tento pojem vůbec nezná a islám vraždu zakazuje“ (Ostřanský, 2014: 156).

Velkým tématem spojeným s otázkou postavení žen v islámu je jejich **zahalování**. Arabisté uvádí, že apel na zahalování žen nalezneme již v Koránu, kde ale s výjimkou prsou není přesně specifikováno, jaké části těla mají mít ženy zahaleny.¹⁵⁹ V různých částech muslimského světa se navíc pokyn k zahalování setkal s různými výklady, a také různými lokálními zvyklostmi, a proto se jeho naplňování tak liší. „*Málokde se stále drží zakrytí obličeje (afghánská burka, tj. v arabských zálivových zemích burqa, jinak též arabsky niqáb, ve Střední Asii parandža aj.), střední stupeň představuje velký šátek, který halí hlavu i ramena (arabsky chimár), nejrozšířenější standard představuje šátek zakrývající vlasy a šíji (arabsky hidžáb), k němuž samozřejmě patří i dlouhý volný šat (persky šádor)*“ (Müller, 2006).

Diskuze o zahalování žen se dle odborníků vede nejenom na Západě, nýbrž i v muslimském světě. V této souvislosti arabisté podotýkají, že nejenže běžná muslimka nepokládá šátek za projev útisku, ale v islámu ani nemusí vidět překážku vlastní emancipace. Dokonce prý existují muslimské feministky, jež se pokoušejí (re)interpretovat Korán a sunnu v duchu vlastních představ o lidských právech. Vycházejí přitom z předpokladu, že útlak, jemuž jsou mnohde muslimky skutečně vystaveny, nevyplývá z dodržování šarí'ý nýbrž naopak z jejího nepochopení (Ostřanský, 2014: 178–179 a 174–175).

Nerovnoprávné postavení žen se projevuje i v **trestním právu**, které je součástí šarí'ý. Kupříkladu cizoložství platí za prokázané pouze tehdy, jestliže je dosvědčí čtyři hodnověrní muži. Nařčená žena má možnost se čtyřnásobným prohlášením bránit (Kropáček, 2003: 127).

V obecné rovině právní věda vytváří pět kategorií lidských činů – od povinností až po skutky zakázané (**hárám**). Protikladem pojmu hárám je kategorie **halál** („cokoli, co je dovoleno“). Podle arabistů se jí však užívá jen jako kvalifikace osob (např. v manželském právu) nebo věcí (např. o přípustném mase zvířat).¹⁶⁰ K označení nábožensky dovolených činů slouží kategorie *džá'iz* (Kropáček, 2003: 124–125).

Islámské právo rozlišuje dva typy trestů. Za přestoupení zákona Božího se ukládají tresty určené Koránem, nazývané termínem *hadd* (*hudúd*). Ve druhé skupině

¹⁵⁹ „*Je zcela přehnané tvrdit, že korán nařizuje závoj. Ve skutečnosti jen nabádá k cudnosti a to je něco jiného než přímá povinnost*“ (Müller, 2014b).

¹⁶⁰ Muslimům je zapovězeno konzumovat vepřové maso. Islámské právo také stanovuje správný postup usmrčení zvířete, jež spočívá v rychlém a hlubokém řezu ostrým nožem, který přetne krční žíly a krkavice, ovšem míchu ponechá netknutou (**rituální porážka**). Podle předpisů by nemělo být zvíře před porážkou trýzněno ani zbytečně stresováno (Ostřanský, 2014: 141). Islám také odmítá využívání zvířat k

soudce trestá podle vlastního uvážení v duchu šarí'i a obecného zájmu méně závažné přečiny, například menší krádeže, pouhý pokus o cizoložství, lesbické styky, nepoctivost, lichvu apod. (Kropáček, 2003: 133–134; Kropáček, 2001).

Do kategorie haddu patří cizoložství, křivé nařčení z něj, opilství, krádež, loupežné přepadení, včetně znásilnění, odpadlictví od islámu, požívání alkoholu a hazardní hry (Mendel, 2008: 206–207). **Tresty** za tyto přečiny jsou přísné a nabývají fyzického rázu. Krádeže se trestají amputací končetin, smilstvo kamenováním nebo bičováním (podle toho, zda jde o předmanželský nebo mimomanželský pohlavní styk), křivé nařčení z něj i opilství bičováním a odpadlictví od víry u mužů smrtí (u žen bití a uvěznění do nápravy) (Kropáček, 2003: 85).

Odborníci uvádí, že tyto tresty jsou dodnes součástí legislativy několika muslimských států (Saúdská Arábie či Súdán). Jejich jednoznačnému zákazu přitom dle arabistů brání to, že jsou z větší části uvedeny v Koránu (Ostřanský, 2014: 69; Kropáček, 1996a: 79).

Důležitou složkou islámského práva, které arabisté věnují značnou pozornost, je **džihád** neboli zbožné úsilí o upevňování a šíření víry.¹⁶¹ Existuje několik druhů džihádů: džihád srdcem (úsilí o vlastní morální zdokonalení, rozvoj islámských hodnot v sobě samém, sebekázeň, sebevýchova), džihád perem nebo jazykem (šíření dobrých myšlenek prostřednictvím slova), džihád rukou (dávání almužny) a džihád mečem (použití násilí na obranu islámu) (Beranová, 2015). Ten, kdo vede džihád je nazýván **mudžáhid**.¹⁶²

S právním pojetím džihádu je úzce spjata geopolitické schéma rozdělení světa. Svět je v představách muslimů rozdělen na území islámu (**dár al-islám**), kde se již uplatňuje šarí'a a území válečná (**dár al-harb**), která ještě nejsou pod nadvládou muslimů. Do této koncepce bylo ještě později zapracováno území mírových dohod/

hazardu nebo zvířecího utrpení pro pobavení diváků. Arabisté připouští, že v otázce přístupu ke zvířatům se islámské principy a muslimská realita nezdá rozcházejí (Ostřanský, 2014: 178–179).

¹⁶¹ K vysvětlení džihádu je třeba nastínit kosmologické východisko islámu. „Podle něho je ústředním posláním islámu pomoci lidstvu poznat Boha, napravit poklesky a nepochopení těch, kterým již Písmo bylo ukázáno – tedy křesťanů a židů, a navrátit lidstvo do jeho původního stavu, ve kterém si je Bůh přeje spatřit. Způsob života, který má návrat k této kvalitě prokázat, se nazývá islám – odevzdání se do vůle Boží. Ideální společenský stav, který se daným způsobem života uplatňuje, je salám tedy mír. Dokud tento všeobjímající ideální stav nenastane, je povinností muslima usilovat – o upřímnost své vnitřní víry v Boha, jednotu náboženské obce (ummy) a šíření víry“ (Mendel, 2010: 26–27).

¹⁶² Padne-li mudžáhid v ozbrojeném boji, je nazýván **šahídem** (mučedníkem). Má přednostně zajištěno místo v ráji, kde ho čekají slasti (Kropáček, 2003: 84). Vidina obrovských odměn měla motivovat muslimské bojovníky, aby se s nevšedním nadšením vrhali do bitev (Mendel, 2010: 43).

příměří (dár as-sulh).¹⁶³ Konečným cílem má být **islamizace** celého světa. (Kropáček, 2003: 114–115; Mendel a kol., 2007: 19).

Největší pozornost dnes poutá džihád mečem, který je dle arabistů nesprávně vykládán jako svatá válka.¹⁶⁴ Ozbrojený džihád je totiž povolen jediné jako krajní prostředek poté, co mírové kroky selhaly. A i tak musí být splněny určité podmínky, aby byl boj považován za džihád. Je například zapovězeno zabíjení civilistů, ničení zahrad a úrody, hubení zvířat či poškozování svatyní jinověrců (Ostránský, 2014: 48–49; podrobněji Mendel, 2010).

Odborníci upozorňují, že džihád může být veden jak proti nevěřícím, tak do vlastních řad – proti odpadlíkům a proti povstalcům ohrožujícím stabilitu ummy (Mendel, 2010: 91–94). Poukazují také na to, že vztah muslimů ke koncepci džihádu vždy byl a stále zůstává ambivalentní. V politicky a ekonomicky stabilnějších obdobích dějin islámského světa idea ozbrojeného džihádu ustupuje do pozadí a džihád je takřka výhradně aplikován v rovině duchovní. V obdobích politické konfrontace nebo v situaci, kdy konfrontace má šanci vyústit ve změnu kvality moci a společenských vztahů, se zase vrací na scénu násilné aspekty džihádu (Ostránský, 2014: 48–49; Mendel, 2010: 270).

Jako nenásilná forma šíření islámu je odborníky označována **misie**.¹⁶⁵ V této souvislosti arabisté poukazují na muslimské charitativní organizace, které mají vedle charity také často politické ambice – tedy šíření islámu. Mezi nejvlivnější patří ty, jež se opírají o bohatství ropných monarchií Arabského poloostrova (především Saúdské Arábie). Vedle samotného šíření islámu existuje také vnitroislámská misie, jež se snaží mezi muslimy prosadit konkrétní výklad islámu (Ostránský, 2014: 115 a 77–78).

Arabisté upozorňují, že v muslimském světě sice nalezneme země, které se snaží aplikovat islámské právo do všech sfér (Saúdská Arábie), fiqh však ve svém celku není dnes aplikován nikde (Ostránský, 2014: 156–158). Důležité je také zmínit to, že zhruba

¹⁶³ V moderní době se muslimové museli vypořádat s tím, že se mnohde ocitli v postavení menšin. V Indii tak kupříkladu právníci přišli s novým pojmem „území mírové smlouvy“ (dár al-ahd). Muslimové v takové situaci nevládnou, ale mohou svobodně žít podle příkazů své víry. Pojem byl dle arabistů aplikován také na evropské země, v nichž dnes žijí muslimské komunity (Kropáček, 1996a: 61–62; Ostránský, 2014:63–64).

¹⁶⁴ „Džihád ve smyslu války - ať už je útočná, či obranná - je z právního hlediska chápán výhradně jako válka náboženská. Džihád není koncepcí sekulární války, jejímž cílem je rozšířit politický či mocenský vliv, rozhojnit bohatství, pokořit a zotročit obyvatelstvo nepřátelské země nebo získat přístup k moři. Má-li džihád podobu války, pak je to výhradně válka za Boha, za šíření Jeho zjevení a získávání území, na němž má být nastolena Boží vláda“ (Mendel, 2010: 34–35).

od 11. století se islámské právo přestalo vyvíjet a na několik století zcela ustrnulo, z čehož vplynuly negativní implikace, se kterými se islám potýká dodnes (Mendel, 2008: 196–199).¹⁶⁶

Odborníci varují před abstrahováním islámu na pouhý soubor příkazů a zákazů, neboť obsahuje i **etickou** složku. Správný muslim by měl totiž nejen dodržovat ustanovení šari'y (tedy se chovat v intencích islámského kréda o přikazování správného a zakazování zavrženíhodného), ale měl by se snažit konat dobro. Klíčovým konceptem islámské etiky je přitom dle arabistů upřímný úmysl (*níja*), jehož cílem je zabránit, aby se z náboženských aktů staly jen mechanicky prováděné úkony (Ostřanský, 2014: 54–55; Kropáček, 2003: 149). Odborníci rovněž poukazují na to, že Korán i sunna obsahují řadu morálních výzev, které lze připodobnit ke starozákonnímu Desateru (Ostřanský, 2014: 54–55).¹⁶⁷

Arabisté se ve svých dílech zabývají i **politickou teorií islámu**, přičemž zdůrazňují, že sami muslimové se neshodnou na tom, jak má vypadat islámský stát. Spory se vedou o to, zda a do jaké míry může islám určovat fungování státního aparátu a legislativního systému (Ostřanský, 2014: 87–88).¹⁶⁸ „Mnozí tvrdí, že kdyby mělo být konkrétní státoprávní uspořádání realizováno, bylo by to jistě řečeno ve zjevení. A mnozí muslimové se domnívají, že muslimové mohou zcela dobře prosperovat v naprosto rozdílných státoprávních uspořádáních. To znamená v osvícené monarchii typu Maroka nebo v republikánském systému typu Turecko, že to není problém. To znamená, že otázka je, co má islám řešit. A zda má řešit i věci jako státoprávní

¹⁶⁵ Důležitým pojmem islámského práva je dle arabistů v této souvislosti pojem „výzva ke konverzi“ (*da'wa*), kterou lze chápat ve významu misie, ale také třeba jako propagandu či agitaci (Mendel, 2008: 204–205).

¹⁶⁶ *Období mezi vítězstvím islámské ortodoxie nad filozofií v 11.- 12. století a příchodem koloniálních armád se často ne zcela právem nazývá „temnými staletími“ islámských dějin. Islámský svět tehdy sice neprožil nic, co by se podobalo evropské renesanci či osvícenství, ale z mnoha příčin se o úpadku nebo temnu nedá hovořit. Islámský svět žil „spokojeně“ svým pomalým strnulým tempem, které žádnou společenskou vrstvu nenutilo k volání po změně, neboť žádnou zvláštní krizi společenského systému nepociťovala. Krize se projevila až v souvislosti se soutěží, kterou světu islámu vnutila Evropa* (Mendel, 1994: 91).

¹⁶⁷ „Koránská varianta Dekalogu spolu s verši 25:63-76 charakterizuje žádoucí vlastnosti a jednání dobrého muslima. Nabádá věřící jednat laskavě se zestárlými rodiči, obdarovávat příbuzné, chudé a pocestné, ale bez marnotratnosti, nezabíjet a nesmílnit, nedotýkat se majetku sirotků, dodržovat úmluvy, nešidit, nepodezírat bez důvodu a nepočínat si domyšlivě; a dále pak nerozhazovat ani neskrblit, ale držet se střední cesty, nepomlouvat a dbát Božích připomenutí“ (Kropáček, 2003: 147–148).

¹⁶⁸ Škála idejí sahá na jedné straně od oddělení státu a náboženství až k doslovné aplikaci islámu ve všech sférách politiky (Mendel, 2008: 89–90). V sunnitském islámu se dle arabistů tvůrci klasické teorie politiky obvykle inspirovali ideálem, za nějž se považovala aktuální praxe Proroka a jeho náboženské obce v Medíně, respektive praxe prvních čtyř „správně vedených chalífů“. Za ideální státoprávní uspořádání tudíž považovali teokracii, kde panuje jednota náboženské a světské moci, které se starají o

uspořádání. V tom se muslimové velice rozcházejí, skutečně ta situace není černobílá“ (Tkáč, 2014).

O slučitelnosti demokracie a islámu vedou muslimové rozepře. Většina muslimských autorit se nicméně dle arabistů shoduje, že **demokracie** a islám se nevyklučují, a to navzdory zcela odlišným východiskům (svrchovanost Boží versus svrchovanost lidí) (Ostřanský, 2014: 87–88).¹⁶⁹ Arabisté v této souvislosti poukazují na to, že islám zná několik konceptů, jejichž aplikace může i v islámském hávu vést k uspořádání srovnatelnému se západní praxí: idžtihád (svobodný názor kompetentního znalce islámského práva ve věci, již neřeší Korán ani sunna), šúrá (poradní sbor panovníka, dnes také označení pro legislativní těleso) a baja (původně hold věrnosti vládci, jenž může být chápán také jako společenská smlouva tedy úmluva mezi zvoleným vůdcem a lidem) (Ostřanský, 2014: 43–45; Kropáček, 1996a: 70–71; Zikmund a kol., 2013: 203–204).

Podobné je to i se **sekularismem** – tedy oddělením světské a duchovní moci. Klasickému islámu je pojem sekularismus cizí, neboť nečiní rozdíl mezi pojmy stát a církve. Stát a náboženství jsou totiž v islámské věrouce jediným nedělitelným organismem (Mendel, 2008: 89–90).¹⁷⁰ Ve světě islámu však nalezneme jak odpůrce, tak zastánce sekularizace.¹⁷¹ Arabisté nicméně připomínají, že s výjimkou Turecka žádný islámský stát neprošel sekularizací (Kropáček, 1996a: 51).

V islámu (alespoň v tom sunnitském) také dle odborníků neexistuje církve jako instituce, a tak islám nemá církevní hierarchii, ani církevní hlavu. Nezná prostředníka mezi Bohem a věřícím jako křesťanství. Každý má k Bohu stejně blízko (Müller, 2005:

jednotu a blaho ummy. Podle arabistů ale toto bylo v dějinách islámu vždy jen uctívanou ideální fikcí (Mendel, 2008: 42–43).

¹⁶⁹ „Pro muslimy se musí veškeré lidské počínání, včetně oblastí, jež nejsou výslovně rozebírány, pohybovat v mantinelech šari‘y. Na tomto východisku nemůže lidský konsenzus nikdy nic změnit. Jedním dechem však muslimové dodávají, že kdyby Alláh chtěl pro lidi nějaké konkrétní státoprávní uspořádání, jistě by je seslal ve svém Zjevení (Koránu). Jestliže se tak nestalo, pak mohou lidé svobodně zohlednit své praktické společenské, hospodářské i jiné potřeby v takovém uspořádání státu, které jim přinese řád a prosperitu (ať již je to republika či chalífát), což je jejich právo i povinnost“ (Ostřanský, 2014: 43–44).

¹⁷⁰ „Ano, velmi obecně řečeno islám nedělá rozdíl mezi náboženstvím a politikou. Platí pro něj, že náboženství je politika a politika je náboženství“ (Müller, 2014d).

¹⁷¹ „Klasický islám pojem „sekulární“ vůbec nezná. Nezabývá se (až na drobné faktické výjimky) ani párovými kategoriemi duchovní/světský, neboť islámská teologická kategorie Jedinosti (tawhíd) implikuje všezahrnující univerzálnost Božího působení a nároku. Pojem „sekulární“ přinesla do arabského i širšího islámského slovníku a myšlení až moderní doba jako jazykový kalk. Mnozí muslimové jej stále vnímají jako import z Evropy, odrážející evropskou, nikoli muslimskou historickou zkušenost a potřebu“ (Vilkenhoferová, Fiala, 2008).

28; Mendel, 2008: 114–116).¹⁷² **Duchovenstvo** v křesťanském významu „supluje“ v islámu vrstva náboženských učenců – znalců islámské věrouky a práva. Říká se jim *šajch* (starší ctihodný muž) či *álim/ ulamá*. V šíitském prostředí se používá výraz *mulla* (Ostřanský, 2014: 46–47). Neexistence vrcholné autority vede k tomu, že neexistuje žádná teologická autorita, která by mohla prosadit mezi muslimskými věřícími jedinou a autentickou interpretaci posvátných textů (Müller, 2005: 38–39).

3.1.1. Pluralita islámu

Důležitým prvkem v interpretaci islámu českými arabisty je teze, že islám jako náboženství není monolit. Tato skutečnost je dle odborníků dána tím, že jediné všeobecně uznávané pojetí islámu – Korán – je sám o sobě mnohostranně vyložitelný, což v kombinaci s neexistencí jednotné autority způsobuje, že existuje pestrá paleta proudů a směrů tohoto druhého nejrozšířenějšího náboženství na světě.¹⁷³ „*Chceme-li, můžeme identifikovat islám lidový, tradiční, tradicionalistický, pietistický, v jiné poloze pak konzervativní, třebas i s paradoxním přídomek petrodolarový, a v různém smyslu islám aktivistický nebo radikální, a v protikladu ke konzervativní i tradicionalistické orientaci islám revoluční*“ (15:6).¹⁷⁴

Odborníci také upozorňují, že v islámu se zhruba od poloviny 19. století střetávají dvě protichůdné tendence, které lze charakterizovat jako reakce do té doby několik století strnulého islámu na prudce se rozvíjející politické a myšlenkové kontakty s Evropou (Mendel, 2008: 45–46). Zatímco modernisté spatřují budoucnost islámu v jeho adaptaci na reálný svět, fundamentalisté vidí řešení v návratu ke Koránu a praxi raného islámu a jakoukoliv změnu pokládají za náboženskou zradu (Müller, 2015d; Mendel, 2008: 46–47).¹⁷⁵

¹⁷² „V šíitské větvi islámu, zvláště ve společenství ší'j 12 imámů, dominující v Íránu, se ve 20. století mezi právníky upevnil systém hierarchie v čele s nejautoritativnějšími osobnostmi, jimž se dostává titulu *ájatolláh* (znamení Boží)“ (Kropáček, 2002: 75–76).

¹⁷³ „A máme tu v kostce celý problém koránu a islámu vůbec: koránský text je mnohostranný, nabízející protikladné výklady a vzpírající se každému, kdo chce vnutit ostatním jednoznačné čtení. Islámu chybí nějaký rozhodující a autoritativní vykladač posvátného textu a každému věřícímu muslimovi přísluší svoboda komunikovat prostřednictvím koránu s Alláhem“ (Müller, 2008a). Také „každý vykladač koránu a zbožných tradic má jen takovou legitimitu, kterou si přisvojí a kterou mu jeho posluchači a žáci připiší. Korán neříká nic jiného, než to, co jeho vykladač nechává v dané chvíli z koránského textu promlouvat“ (Müller, 2006).

¹⁷⁴ „Již v 19. století se objevilo úsloví, že islám je jako moře, v němž ulovíte jakoukoliv rybu dle přání“ (Kropáček, 2002: 78–79).

¹⁷⁵ „Jejich ideologii lze obecně charakterizovat jako mnohotvarý ideový proud, jehož stoupenci jsou přesvědčeni, že Korán je autentické slovo Boží, jež bylo zjeveno Muhammadovi prostřednictvím anděla Gabriela (Džibríl), že správná interpretace islámu spočívá pouze v textu Koránu, souboru prorockých tradic (*sunna*, druhý zdroj Bohem posvěcených textů) a v krajním případě v některých metodách islámské

Fundamentalismus představuje širokou kategorii, kterou lze dle Luboše Kropáčka dále diferencovat. V jeho pojetí, jež je uznáváno i dalšími českými arabisty, představuje **fundamentalismus** filozofický, zpravidla netolerantní postoj majetnictví výlučné pravdy v rámci islámu, jenž se někdy pojí s představou islamizace zdola. Oproti tomu islamizace shora neboli organizované úsilí o mocenské prosazení islámského řádu se nazývá **islamismem**. A je-li za tímto účelem používáno násilí, hovoří Kropáček o **extremismu**, případně o **terorismu** (Kropáček, 1996a: 31–32; Kropáček, 2002: 82). Arabisté v této souvislosti zdůrazňují, že většina muslimů terorismus odsuzuje jako neomluvitelné násilí (Kropáček, 2002: 98).¹⁷⁶ Zároveň ale podotýkají, že toto se netýká sebevražedných útoků, které některé autority považují za součást národně osvobozenického boje (mj. v Palestině) (Ostránský, 2014: 149–150 a 163–164).

V rámci celosvětového boje o směřování a výklad islámu slaví dle arabistů v současné době největší úspěchy (na úkor modernistů) **salafisté**, tedy stoupeni konzervativního výkladu islámu, který je pevně ukotven zejména v Saúdské Arábii. Dáno je to zvláště finančními možnostmi salafistů. Arabisté varují, že šíření tohoto směru potenciálně znamená pro evropské státy hrozbu (Dvořák, 2015).¹⁷⁷

Islám lze dle arabistů chápat také jako „civilizaci“ – tedy sociální a kulturní prostor, v němž většina obyvatel sdílí podobné hodnoty životního způsobu (Vinkelhoferová, Fiala, 2008). I v tomto případě dle nich nelze hovořit o „islámské

právní vědy (fiqh). Vše ostatní - především celá politická praxe současných režimů - patří do sféry kritizovaných jevů a musí se stát předmětem nápravy“ (Mendel, 2008: 65–66).

¹⁷⁶ „Lidi vyznávajících islám žije dnes spolu s námi v různých částech světa více než jedna a půl miliardy. V drtivé většině jsou to prostí lidé toužící po pokojném životě, vážící si rodinných hodnot a od rodičů zděděnou islámskou víru chápou především jako rámeček dávající smysl a normy takovému pokojnému životu. Skutečně je skličuje nebo přímo děsí, jak neodpovědné kriminální skupiny zneužívají některé symboly dědičné víry chováním, které diskredituje islám jako celek“ (Kolářová, 2015).

¹⁷⁷ „Muslimové vyznávající tuto interpretaci se snaží vyhýbat všemu, co není bohulibé, i když by to mělo znamenat střet s místní legislativou. A naopak se pokoušejí zavádět pravidla, která bohulibá jsou, podle práva šaría. Což vede k vyhlašování šariatských hlídek, šariatských zón, tedy vytváření paralelní společnosti. To, co hýbe společností v Evropě, je samozřejmě velká hrozba. Je ale důležité si uvědomit, že to odráží naprostou minoritu muslimů, jež je nejviditelnější“ (Gebert, 2015a).

civilizaci“ jako o nějakém homogenním útvaru (Mendel, 2001).¹⁷⁸ Totéž prý platí o muslimech v Evropě, potažmo v ČR.¹⁷⁹

V názorech na přítomnost muslimů v Evropě se dle arabistů střetávají dva krajní póly: Jeden je takzvaný **euro-islám**, který tvrdí, že muslimům nic nebrání, aby úspěšně fungovali v tomto legislativním prostoru, aniž by cokoli ztratili ze svého muslimství (aniž by zradili šarí'u). Druhý razí tezi, podle níž muslimové, ať žijí kdekoliv, se mají snažit islamizovat svůj životní prostor (viz. salafisté) (Pokorný, 2014). Podle odborníků naprostá většina muslimů v Evropě bere náboženství jako soukromou záležitost a nepředstavují pro nás bezpečnostní hrozbu (Ostřanský, 2014b; Gebert, 2015b).

Při pohledu na islám je také dle arabistů třeba brát v potaz nejenom teoretická východiska, nýbrž i reálnou praxi. Součástí víry totiž mohou být leckde místní specifika či „úchytky“ od normy, vyplývající z hodnot a tradic předislámských kultur a variability či plurality soudobých místních identit – rodových, kmenových, etnických, konfesijních, národních a dalších (Mendel, 2014: 11).¹⁸⁰

3.1.2. Shrnutí

Z pohledu vybraných českých arabistů lze islám vykládat buď jako náboženství, nebo také jako určitý civilizační prostor. V obou případech se odborníci shodují na tom, že v žádném případě nelze hovořit o homogenním celku.

Arabisté zároveň nijak nezastírají, že v islámu jsou zakotveny problematické skutečnosti, které v tomto druhém nejrozšířenějším náboženství světa způsobují pnutí. Jedná se zejména o neexistenci všeobecně uznávané autority či nejednoznačnost základních věroučných východisek. Existují tak protichůdné výklady islámu, z nichž některé ospravedlňují páchání násilí.

¹⁷⁸ „‘Islámskou‘ civilizaci reálně nespojuje nic jiného, než že určitá část obyvatelstva v ní žijící tou či onou měrou sdílí formální a psychické projevy jistého náboženského systému. Další, nábožensky vlnější, část obyvatel nepraktikuje islámský rituál vůbec nebo jen příležitostně a sdílí pouze určitý způsob života, podvědomě používá konverzační formule s vyvětralým náboženským obsahem, o ramadánu se na veřejnosti postí. Podobně jako v křesťanství je i v islámu mnoho lidí, kteří Boha ke svému životu nepotřebují a necítí potřebu se identifikovat s nějakou ‘islámskou internacionálou’, nějakým homogenním prostředím sahajícím od Senegalu po Indonésii a od Bosny po Somálsko“ (Mendel a kol., 2007: 112–113).

¹⁷⁹ „Je absurdní představa, že muslimové tvoří jednolitý celek, který dá v zemi základ páté koloně. Většina muslimů žijících dnes v Česku ani nemá potřebu se sdružovat. Většina z nich nejenže netuší, jak se jmenuje hlavní imám, často ani nevědí, kde je nejbližší mešita“ (Gebert, 2015b).

¹⁸⁰ „Islám není jen Korán, volání muezzina nebo terorismus v podání organizace al-Ká'ida, jak se nám často předkládá přes síto sdělovacích prostředků. Skutečný „žitý islám, to je bezbřehý prostor veskrze apolitického súfismu (islámské mystiky) a nejrůznějších lokálních variant lidového prožívání víry, počínaje místními kulty světců a konče uctíváním stromů a studní ve jméno jediného Boha. To všechno je islám, a redukovat jej na militantní xenofobní ideologii nebo duchovní rámeček či inspirační zdroj radikálních organizací, je hrubá vulgarizace“ (Mendel a kol., 2007: 112–113).

Odborníci také uznávají, že v muslimském souboru právních norem šarí'e jsou uchovány některé prvky diskriminace, neslučitelné s univerzálním pojetím lidských práv jako je nerovnoprávnost žen či tělesné tresty. Arabisté nicméně jedním dechem dodávají, že k těmto otázkám se v moderním islámu projevují diferencované přístupy.¹⁸¹ „Muslimští apologeti někdy sarkasticky poznamenávají, že představa smrtících zbraní, uťatých rukou a zahalených žen charakterizuje islámskou kulturu podobně výstižně jako nacismus a stalinismus kulturu evropskou“ (Kropáček, 2003: 153).

Kamenem úrazu dle arabistů zůstává také otázka plné náboženské svobody (odpadlictví od islámu, za něž se pokládá konverze k jiné víře nebo rouhačství, tradiční právo trestá smrtí) a rovnoprávného vztahu k jiným náboženstvím (Kropáček, 1996a: 76–77).¹⁸² Problematickým místem je rovněž nevyjasněnost vztahu islámu, práva a státu.

Podle odborníků neexistuje jednoduchý návod, který by výše uvedená problematická místa islámu dokázal šmahem vyřešit. Shodují se však na tom, že muslimové si toto musí vyřešit sami.¹⁸³ Vnější zásah by totiž mohl napáchat více škody než užítku.¹⁸⁴ „Svět islámu si musí vybojovat vnitřní spor o „generální linii“ pro příští století a vyjasnit si, kdo má naději získat historickou iniciativu. Budou to přece jen přesvědčení sekularisté, kteří dosud na své cestě napáchali množství taktických chyb? Budou to noblesní reformátoři, kteří se už více než jedno století snaží islám „modernizovat“, nebo to budou proudy fundamentalismu, které se naopak snaží „islamizovat modernost“?“ (Mendel, 1994: 229).

Zároveň bychom měli být vstřícní k umírněným muslimům a v případě potřeby jim podat pomocnou ruku. „Je třeba uplatňovat selektivní přístup. Muslimům, kteří chtějí mírumilovné soužití, nabídnout podanou ruku, a vůči extremistům postupovat naopak tvrdě“ (Pokorný, 2014).

¹⁸¹ Obecně lze dle arabistů v islámském světě ve vztahu k lidským právům rozpoznat tři odlišné postoje: nerespektování, doprovázené i otevřeným odmítáním tohoto západního „neislámského“ novotářství; protikladné liberální stanovisko, přijímající plně univerzální pojetí a zavrhuující šarí'u; a snahy integrovat lidská práva jako součást islámského vlastního duchovního odkazu, určitým způsobem snad i slučitelnou se šarí'ou (Kropáček, 1996a: 72).

¹⁸² „Častá kritika ze Západu směřuje i k potlačování menšin, ať již náboženských (diskriminace jinověrců v Saúdské Arábii), etnických (diskriminace dělníků z jižní Asie v zemích Perského zálivu), sexuální (vraždy gayů) či jiných (perzekuce veřejně se projevujících ateistů)“ (Ostřanský, 2014: 101–102).

¹⁸³ „Reforma muslimského světonázoru musí vycházet z vůle samotných muslimů“ (Müller, 2005: 101).

¹⁸⁴ „Cesta k Arabům nevede ani přes poučování, ani přes poklonkování. Možná by mohla vyjít z nabídky pomoci Arabům integrovat do jejich světa větší díl modernity, než jaký představují technologie a hospodářské (a hlavně obchodní) vztahy. To proto, aby dokázali nalézt své místo a aby se utvrdili v jistotě, že jejich legitimní nároky žít jako ostatní lidské bytosti, svobodně a celistvě, jim nikdo nechce upírat“ (Müller, 2005: 65).

3.2 Komparace výkladu islámu v podání českých arabistů a IvČRN

Stěžejní skutečností, která zásadním způsobem promlouvá do komparace a znesnadňuje hledání styčných bodů mezi výkladem islámu v podání českých arabistů a tím, jak vidí tento fenomén iniciativa Islám v ČR nechceme, je vnímání islámu jako celku. Zatímco odborníci interpretují islám jako mnohovrstevný subjekt, v němž můžeme nalézt pestrou paletu odstínů šedi, aktivisté z IvČRN považují islám de facto za monolit, což se následně promítá do interpretace dílčích součástí, ze kterých je islám složen.

Zásadním rozparem mezi aktivisty a arabisty je v tomto smyslu otázka existence umírněné formy islámu. Zatímco odborníci její existenci uznávají, IvČRN tvrdí, že neexistuje umírněný islám, který by byl v protikladu k islamismu. Všichni muslimové tedy dle IvČRN pro nás potenciálně představují hrozbu, neboť se předpokládá, že budou usilovat o přetransformování fungování státu a společnosti tak, aby odpovídalo principům islámského práva šari'a a základním věroučným východiskům, které jsou dle IvČRN v rozporu se sekulárním státem s demokratickým vládním zřízením i ústavou zaručující lidská práva a rovnost lidí bez rozdílu pohlaví, vyznání a sexuální orientace.

Další stěžejní rozdíl ve výkladech islámu českých arabistů a protiislámských aktivistů spočívá v rozdílných interpretacích islámu jakožto určitého souboru idejí. Zatímco arabisté považují islám za náboženství, které pro nás jako takové nepředstavuje hrozbu, aktivisté označují islám za totalitní ideologii, kterou staví na roveň nacismu a komunismu a usilují o zastavení šíření islámu na území ČR a o zamezení všech forem potenciální islamizace státu prostřednictvím zákazu veřejné propagace islámu, stejně jako je zakázána a trestána veřejná propagace nacismu a komunismu.

Arabisté i aktivisté se sice shodují na tom, že v islámu můžeme nalézt určité charakteristiky, které se zcela neslučují s univerzalistickým pojetím lidských práv, komplikují najetí souladu islámu s moderním světem či pro nás potencionálně představují bezpečnostní hrozbu, ovšem arabisté na rozdíl od IvČRN na tomto místě jedním dechem dodávají, že v samotném světě islámu existuje na tyto skutečnosti rozmanitá škála – často protikladných – názorů a stanovisek.

Mezi charakteristiky islámu, které se zcela neslučují s univerzalistickým pojetím lidských práv odborníci i aktivisté shodně řadí v první řadě postavení ženy, které jí stanovuje islámský právní kodex šari'a. Oproti muži má totiž žena z právního hlediska druhořadé postavení (podřízenost v manželství, nižší dědický nárok, svědeckví, trestní sankce, nemožnost sňatku s jinověrcem a znevýhodnění oproti mužovu právu na

polygamií a snadný rozvod). Aktivisté na rozdíl od arabistů jednoznačně považují za projev oprese žen v islámu jejich zahalování. Podobně jsou hodnoceny i tělesné tresty, které šarí'a stanovuje za určité přečiny proti islámskému právu.

Za problematické považují odborníci i aktivisté také podružené postavení jinověrců vůči muslimům, které dle odborníků přetrvává v některých muslimských zemích i dnes či otázku homosexuality. Islámské právo homosexualitu odsuzuje. V dnešním světě islámu se však praxe dle odborníků rozchází. Zatímco někde (Saúdská Arábie, Írán, Súdán) čelí gayové hrozbě trestu smrti, jinde (Tunisko, Turecko, Egypt) je homosexualita de facto tolerována, byť veřejně odsuzována. Aktivisté operují pouze s trestem smrti a podružené postavení jinověrců vůči muslimům chápou paušálně.

Jako kámen úrazu označují arabisté i aktivisté rovněž otázku svobody, v jejímž hodnocení se však do jisté míry rozchází. Arabisté upozorňují na neúplnou svobodu náboženského vyznání, kterou limituje zejména trest smrti za odpadlictví přítomný v šarí'e či na neuznávanou svobodu ve smyslu nezávislosti lidských záměrů a činů. Na druhou stranu dle nich islám umožňuje zvolit si rozsah, jakým muslim vykonává víru. Aktivisté oproti tomu hovoří o totalitě islámu, která má vyplývat z toho, že muslimové nemají prostor na svobodné rozhodnutí, protože jsou podřízeni vůli Alláha a musí bezvýhradně praktikovat islám dle příkladu proroka Mohammeda (kterého navíc považují za morálně pokleslého člověka). Tato skutečnost odpovídá u arabistů pouze fundamentalistickým směrům islámu.

Odborníci se s aktivisty rozchází i v hodnocení vztahu islámu ke zvířatům. Zatímco arabisté poukazují na to, že byť se teorie může rozcházet s realitou, islám jako takový zakazuje týrání zvířat, aktivisté hovoří o nelidském přístupu ke zvířatům, což má dokládat zejména rituální porážka zvířat.

Najítí souladu islámu s moderním světem komplikuje zákaz kritiky základních věroučných zdrojů (Koránu atd.), na čemž se arabisté s aktivisty shodují. Stejně jako na tom, že v islámu jsou přítomny aspekty, které pro nás potencionálně představují bezpečnostní hrozbu, jako je možnost islamizace či šíření islámu násilím. Na rozdíl od arabistů však IvČRN předpokládá, že tendenci k islamizaci má v sobě zakódovanou každý muslim. Arabisté oproti tomu tvrdí, že většina muslimů (v Evropě) považuje islám za soukromou záležitost.

Problematickým místem je rovněž nevyjasněnost vztahu islámu, práva a státu. Zatímco aktivisté vychází z předpokladu, že islám se neslučuje se sekularismem, ani

s demokracií, arabisté tvrdí, že jednoznačné stanovisko ve světě islámu na uvedené skutečnosti nenalezneme.

Pokud shrneme výše uvedené, protiislámští aktivisté z IvČRN považují islám za totalitní politickou ideologii, která vzhledem k tomu, jak se staví k ženám, jinověrcům, sexuálním menšinám a zvířatům, je neslučitelná s našimi hodnotami. Protože aktivisté předpokládají (s odkazem na základní věroučné zdroje – Korán (←Alláh), sunnu, hadísy (← prorok Muhammad)), že islám má v sobě zakódováno ovládnout celý svět (všemi dostupnými prostředky – tedy i násilnými) a prosadit fungování společnosti dle islámského práva šar'ía (islamizace), představuje pro nás hrozbu, a proto IvČRN usiluje o zastavení šíření islámu na území České republiky a o zamezení všech forem potenciální islamizace státu, kterého chce dosáhnout postavením šíření a propagace islámu v Česku mimo zákon.

Oproti tomu arabisté interpretují islám jako náboženství, které pro nás jako takové nepředstavuje hrozbu. Za hrozbu považují pouze fundamentalistické proudy islámu, které usilují o mocenské prosazení islámského řádu, ať již pomocí násilných či nenásilných forem (islámské nadace a charitativní organizace).

Na závěr komparace dvou uvedených výkladů islámu se podívejme na to, co o interpretaci islámu v podání IvČRN říkají čeští arabisté a naopak. Odborníci na islám považují interpretaci aktivistů za hrubé zkreslení, které neodpovídá realitě islámu. „*Konvička hlásá vše en bloc. Má svůj selektivní soubor znalostí. Můj kolega Pelikán jednou to, proti čemu bojuje Konvička, nazval kuchyňským islámem. (...) Konvičkova představa o islámu je poskládaná z výpovědí exkonvertitek, které popisují, jak si zažily jen zlo, nemají sice teologickou průpravu, ale přesně ví, jak islám funguje. Konvička si vybere podřadnost nevěřících očima salafistů, krutost a bezcitnost muslimských džihádistů v podání Islámského státu, slepí vše dohromady a vznikne něco, co lidé chtějí slyšet...* (Černá, 2015f).¹⁸⁵

Podobným stylem hodnotí aktivisté výklad islámu v podání českých arabistů. Odborníci dle nich záměrně podceňují rizika islámu a příliš ho natírají na růžovo (IvČRN, 2014f; 2015z5; 2015z6; 2015z7). Povahu argumentů protiislámských aktivistů vůči odborníkům na islám, popsal v jednom ze svých příspěvků na jím provozovaném blogu i arabista Marek Čejka: „*V diskuzi v oné skupině (IvČRN, pozn. aut.) nás nějaký*

¹⁸⁵ „*Jeho kampaň, to je kontinuální přehlídka lží. On prostě si vytvořil svůj vlastní islám, který má pramálo společného s islámem, jak jej vnímají sami muslimové, ale který je odporný a opravdu vyděsí každého,*“ upozorňuje Bronislav Ostránský (Adámková, 2015).

člověk označil za ,české zrádce, kteří se snaží umlčovat pravdu o islámu a jsou větší problém než samotnej islám‘ (Čejka, 2012).

ZÁVĚR

Hlavním cílem diplomové práce bylo charakterizovat iniciativu Islám v ČR nechceme a to jednak z hlediska organizačního (představitelé, prostředky, činnost, struktura) a jednak z hlediska ideového. Dílčím cílem práce bylo prozkoumat vztah české politické a české krajně pravicové scény a IvČRN.

Lze konstatovat, že iniciativa Islám v ČR nechceme od svého založení v červenci 2009 do počátku roku 2014 působila výhradně ve virtuálním prostředí jako neorganizovaná názorově-diskuzní platforma (s nejasnou personální strukturou – administrátoři vystupující pod přezdívkami) na sociální síti Facebook zaměřující se na informování veřejnosti o negativních aspektech islámu a „výzvědnou“ činnost (získávání informací o českých muslimech pomocí infiltrace do islámských skupin na sociálních sítích).

Na počátku roku 2014 iniciativa k dosavadní působnosti přebírá a dále rozvíjí struktury a kampaně (kampaně proti halál masu, mešitám i vyššímu stupni registrace Ústředí muslimských obcí) v té době končícího občanského sdružení Czech Defence League, které od roku 2012 působilo vedle IvČRN a bylo s iniciativou personálně i ideově propojeno. Zatímco však Czech Defence League působilo takřka výhradně ve virtuálním prostředí, iniciativa Islám v ČR nechceme rozšířila pole působnosti, když vstoupila do veřejného prostoru. Iniciačním bodem v tomto smyslu byla papírová petice proti vyššímu stupni registrace Ústředí muslimských obcí.

Zhruba od podzimu 2014 iniciativa aktivně vystupuje na veřejnosti, což se projevuje rostoucí mediální exponovaností, v důsledku čehož se rozšiřuje povědomí české veřejnosti o IvČRN. Veřejná vystoupení částečně vnášejí světlo do personální struktury IvČRN – mezi čelní představitelé patří Martin Konvička (do prosince 2015), Jana Volfová (do prosince 2015), Jiří Barták, Jaroslav Formánek a Artur Fišer. S iniciativou spolupracují ex-muslim Lukáš Lhořan (do ledna 2015) a ex-muslimky Beatrice Radosa a Pavlína Bitarová.

Od jara 2015 dochází uvnitř iniciativy k názorovému pnutí stran dalšího působení. Část představitelů v čele s Martinem Konvičkou tenduje k institucionalizaci uskupení a přesunutí těžiště cele do veřejného prostoru, zatímco jiní (patrně skupina kolem Artura Fišera) chtějí uchovat dosavadní strukturu i těžiště působnosti. Názorový rozkol vyústí v založení spolku jménem Blok proti islámu (červen 2015), který měl být

organizovanou nadstavbou IvČRN. Na konci roku 2015 však dochází k definitivnímu rozchodu a obě uskupení dle svých představitelů pokračují nezávisle na sobě.

Těžiště aktivit IvČRN, které se v dubnu 2016 transformovalo ve spolek, spočívá na internetu. Představitelé iniciativy nicméně deklarovali rovněž úmysl působit na veřejnosti. Soustředit se chtějí na informování veřejnosti o islámu, přednášky ve školách či organizování diskuzí. Personální struktura zůstává nejasná. Tiskovým mluvčím je Artur Fišer, jiný kontakt IvČRN nenabízí. Vedle facebookových stránek má IvČRN účet i na Twitteru, Google+ či Youtube a pobočky ve více než 40 městech po České republice.

Kontakty s politickou scénou se IvČRN zprvu snažila navazovat výhradně prostřednictvím elektronické a písemné komunikace. Po vstupu do veřejného prostoru (cca polovina roku 2014) a v rámci snahy prosadit úpravu některých právních norem se IvČRN daří navazovat osobní kontakty napříč politickou scénou, která se ale v názorech na iniciativu rozchází. Spolupráci s aktivisty navazuje hnutí Úsvit, později politická strana Úsvit-Národní koalice (později spolupráce přechází na Blok proti islámu), ale také dle tiskového mluvčího IvČRN Artura Fišera bývalí politici z řad ODS, ČSSD a strany Svobodných občanů. Naopak dlouhodobě negativní postoj zaujímá k IvČRN Strana zelených. Ostatní politické subjekty působící na české politické scéně na činnost IvČRN reagují nahodile a nejsou v hodnocení IvČRN jednotné.

Co se týče vzájemného vztahu mezi českou krajně pravicovou scénou a IvČRN, tam je situace jednoznačná. Ač některé subjekty z krajně pravicového spektra (např. DSSS) usilovaly o navázání spolupráce, IvČRN je v tomto striktní a jakoukoliv spolupráci s krajně pravicovými subjekty odmítá. Zda v řadách IvČRN nalezneme pravicové extremisty, nicméně nelze spolehlivě vyloučit, již s ohledem na výskyt osob příslušících k extremistické pravici na demonstracích pořádaných IvČRN.

Jak napovídá samotný název iniciativy, IvČRN zaujímá k islámu negativní postoj. Z analýzy textových a audiovizuálních materiálů pojmících se s IvČRN vyplynulo, že IvČRN interpretuje islám jako monolitickou, expanzivní, násilnou, zpátečnickou a totalitní politickou ideologii, která potlačuje práva žen, nemuslimů, menšin (homosexuálů) a zvířat. Jako taková tedy stojí v protikladu k západním hodnotám a je tudíž neslučitelná s evropským/ českým prostředím. Podle IvČRN pro nás islám představuje hrozbu, neboť jeho cílem je podmanit si celý svět. Jinými slovy, dle IvČRN se dá očekávat, že muslimové se postupnými kroky budou snažit přetvořit fungování státu a společnosti tak, aby odpovídalo islámskému právu šar'ía, které dle aktivistů

muslimové vnímají jako nadřazené všem ostatním právním úpravám. IvČRN proto tedy usiluje o zastavení šíření islámu na území České republiky a o zamezení všech forem potenciální islamizace státu, kterého chce dosáhnout postavením šíření a propagace islámu v Česku mimo zákon, tak jako je zakázána propagace nacismu a komunismu.

Pro srovnání práce specifikovala také to, jak interpretují islám vybraní čeští arabisté. Podle nich lze na islám nahlížet jako na náboženství, nebo jako na určitý civilizační prostor, který zahrnuje celou řadu proudů a interpretací základních věroučných východisek, z nichž některé (fundamentalistické) jsou jen těžko slučitelné s evropským, potažmo českým prostředím či kvůli ospravedlnění páčání násilí představují bezpečnostní hrozbu. Zároveň také upozorňují, že většina muslimů (v Evropě) považuje vyznávání islámu za soukromou záležitost a neusiluje o úpravu fungování státu a společnosti dle islámských zásad a pravidel a navíc odsuzuje terorismus za neospravedlnitelné násilí.

Z následné komparace obou výkladů islámů vyplynulo, že lze mezi nimi sice nalézt dílčí styčné plochy, nicméně v celkovém pojetí islámu a jeho interpretaci se arabisté s IvČRN zásadně rozcházejí. Zatímco arabisté interpretují islám jako vnitřně heterogenní náboženství, které pro nás jako takové nepředstavuje hrozbu, přičemž za bezpečnostní hrozbu považují pouze fundamentalistické proudy islámu, které usilují o mocenské prosazení islámského řádu, ať již pomocí násilných či nenásilných forem, aktivisté považují islám za homogenní politickou ideologii, jež je pro nás hrozbou, neboť základní věroučné zdroje islámu, podle níž se musí řídit všichni muslimové, v sobě obsahují apel na podmanění si celého světa. Potencionálně nám tedy hrozí přetransformování státu a společnosti dle islámských pravidel a zásad, které jsou ale v protikladu k našim zásadám a hodnotám. IvČRN proto usiluje o zastavení šíření islámu na území České republiky a o zamezení všech forem potenciální islamizace, kterého chce dosáhnout postavením šíření a propagace islámu v Česku mimo zákon.

Summary

The key aim of my diploma paper was to characterize the Initiative We do not want Islam in the Czech Republic both from the point of view of its organization and of its ideology. Another or partial goal was to examine the relationship of the Czech political scene and the far right with IvČRN.

We can say the Initiative operated since its establishment in July 2009 till the beginning of 2014 as an unorganized platform for opinion sharing, solely in virtual environment (with unclear staffing, administrators used nicknames only) of the Facebook social network, and focused on informing the public about negative aspects of Islam, and also concentrated on Islam related intelligence (ie. Acquiring information about Czech Muslims via infiltration into Muslim groups in social networks).

In the beginning of 2014, the Initiative assumes new and further develops its existing structures and campaigns (eg. Against halal meat and mosques, or against higher degree of state registration of the Muslim Congregation Headquarters) of the then to an end coming Czech Defence League civic association that worked next to IvČRN from 2012, and they were interconnected on personnel and ideology bases. While the Czech Defence League worked almost solely in the virtual environment, the Initiative extended its activities and entered the public space. Initial point of it can be seen in organizing a written petition against higher degree of state registration of the Muslim Congregation Headquarters.

From autumn of 2014 approximately, The Initiative actively appears in public and receives growing media attention and exposure. Awareness of the Czech public of course grows in this respect. Public appearances party sheds light on the IvČRN personnel; leading representatives are the following people: Martin Konvička (till December 2015), Jana Volfová (till December 2015), Jiří Barták, Jaroslav Formánek, and Artur Fišer. Former Muslims Lukáš Lhořan (till January 2015), Beatrice Radosa and Pavlína Bitarová cooperate with The Initiative.

As of spring 2015, there are growing tensions in terms of varying opinions on further activities. Some representatives lead by Martin Konvička tend to establish the group in the public space and shift the core of its activities into the public sphere, while others (probably Artur Fišer's group) would like to maintain the existing structure and centre of activities. The opinion break-up leads to the establishment of a society called Blok proti islámu (Block against Islam, June 2015), that was supposed to be an organized

superstructure of IvČRN. In the end of 2015, there is a definitive break-up, and both groups – in the words of their representatives – proceed independently of each other.

Core of activities of IvČRN that transformed in 2016 into a society is on the Internet; nevertheless the representatives declared intent to work in the public space as well. They want to focus on providing the public with information on Islam, on giving lectures in schools, and organizing discussions or public debates. Personnel structures remain unclear. Artur Fišer is the press agent, but the IvČRN offers no other contact data. Apart from the IvČRN facebook profile they have also accounts at Twitteru, Google+ or Youtube, and branch offices in more than 40 Czech cities.

The IvČRN initially tried to establish contacts with political scene solely through electronic and written communications. Upon entering the public space (about half of 2014) and in an effort to promote adjustment of certain legal standards the IvČRN manage to establish personal contacts across the political scene, where the opinions on The Initiative diverge.

The Úsvit movement, later on it is the political party Úsvit-Národní koalice who establish cooperation with the activists (cooperation is later on transferred to Blok proti islámu). As the press agent for IvČRN Artur Fišer states, there are links also to former politicians of the ODS and ČSSD parties, and also the Svobodných občanů party (party of Free citizens). Conversely, Green Party takes long-term negative attitude to IvČRN. Other political actors on the Czech political scene respond to the work of IvČRN haphazardly and do not show uniform evaluation of the IvČRN.

Regarding the relationship between the Czech far-right scene and IvČRN, there is a clear situation. Although some actors from the extreme-right spectrum (eg. DSSS) endeavored to establish cooperation, IvČRN are strict in this respect, and refuse any cooperation with extreme right-wing entities. Whether we can find right-wing extremists in the ranks of IvČRN, can not be ruled out, already with regard to the presence of people ranking among the far-right in demonstrations organized by IvČRN.

As the name itself suggests the IvČRN takes a negative attitude to Islam. The analysis of textual and audiovisual materials, linked to IvČRN shows that IvČRN interprets Islam as monolithic, expansionist, violent, reactionary and totalitarian political ideology that suppresses the rights of women, non-Muslims, minorities (gays), and animals. As such, therefore, stands in opposition to Western values, and is incompatible with the European / Czech environment.

In the opinion of IvČRN, Islam is a threat to us because its aim is to conquer the whole world. In other words, according to IvČRN we can expect that Muslims in gradual steps will seek to transform the functioning of the state and society that they match the sharia Islamic law, which, according to activists, Muslims perceive as superior to all other legislations.

IvČRN therefore seek to stop the spread of Islam in the Czech Republic and to prevent all forms of potential Islamification of the state; they want to achieve this goal by outlawing dissemination and promotion of Islam in the Czech Republic in the same manner as the promotion of Nazism and Communism is not permitted .

For comparison, the paper also specifies how selected Czech Arabists interpret Islam. In their opinion, Islam can be viewed as a religion or as a civilization specific space, which includes a wide range of currents and interpretations of basic doctrinal foundations, some of which (fundamentalist) are hardly compatible with European, hence the Czech environment, and because of justification of (committing) violence represent security threat.

At the same time they also point out that the majority of Muslims (in Europe) consider confessing of or adherence to Islam a private matter and do not seek to modify the functioning of the state and society according to Islamic rules and principles and, moreover condemn terrorism as unjustifiable violence.

The subsequent comparison of these two interpretations of Islam reveals that we can find between them partial similarities, but the overall concept of Islam of the Arabists fundamentally disagrees with the interpretation of IvČRN.

While Arabists interpret Islam as internally heterogeneous religion, which does not present a threat to us as such, and they consider only the fundamentalist currents of Islam a security threat, those seeking to enforce Islamic order, whether through violent or non-violent means.

Activists on the other hand consider Islam a homogeneous political ideology that is a threat to us, because the basic doctrinal sources of Islam, which all Muslims must follow, contain an appeal to conquer the whole world. We therefore potentially face a threat of transformation of the state and society according to Islamic rules and principles, that are contrary to our own principles and values. IvČRN therefore seeks to stop the spread of Islam in the Czech Republic and to prevent all forms of potential Islamification. IvČRN want to achieve that by placing the dissemination and promotion of Islam in the Czech Republic out of law.

Použitá literatura

Internetové zdroje

ADÁMKOVÁ, Šárka, 2015. Bronislav Ostránský: Muslimky berou příkázání „před svatbou ne“ velmi vážně. In: *Svobodné fórum* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupný z: <http://svobodneforum.cz/bronislav-ostransky-muslimky-berou-prikazani-pred-svatbou-ne-velmi-vazne/>.

ANTIFA, 2015a. IvČRN a "žádní náckové". In: *Antifa* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.antifa.cz/content/ivcrn-zadni-nackove>.

ANTIFA, 2015b. Protiislámský populismus: rukavice hozená neonacistům. In: *Antifa* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.antifa.cz/content/protiislamsky-populismus-rukavice-hozena-neonacistum>.

BARTÁK, Jiří, 2013a. Interview s Lukášem Lhořanem (1. část). In: *Youtube* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=s-qZ2hs3MkU>.

BARTÁK, Jiří, 2013b. Interview s Lukášem Lhořanem (2. část). In: *Youtube* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=dkfMSoN9zaI>.

BARTÁK, Jiří, 2013c. Pravá tvář islámu II (3. část). In: *Youtube* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=vuZ1o4XMdMk>.

BARTÁK, Jiří, 2013d. Interview s Béatrice Radosa. In: *Youtube* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=oIAP-qXyJWQ>.

BARTÁK, Jiří, 2013e. Česko-arabská exmuslimka o islámu. In: *Youtube* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/cesko-arabska-exmuslimka-o-islamu-video/>.

BARTÁK, Jiří, 2014a. Interview s Martinem Konvičkou. In: *Youtube* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=yrAe7KCpi7Y>.

BARTÁK, Jiří, 2014b. Pravá tvář islámu III. In: *Youtube* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=oGGVxnHmPlg>.

BARTÁK, Jiří, 2015a. Zahod' svůj halál kebab. In: *Youtube* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=pViViNJJuH8>.

BARTÁK, Jiří, 2015b. Projev – demonstrace IvČRN v Brně. In: *Youtube* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=Ar0oi4VV5Bg>.

BARTÁK, Jiří, 2015c. Stream – Martin Konvička. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/stream-martin-konvicka/>.

BARTOŠ, Adam B., 2014. Projev na sněmu Národní demokracie. In: *ABBartoš Wordpress* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <https://abbartos.wordpress.com/narodni-kongres/>.

BARTOŠ, Lucie, 2015. Naplácáme vám na zadek. Odpůrci islámu kolem Martina Konvičky na dnešním setkání demonstrovali sílu a připravili další postup. Čtěte více zde. In: *ParlamentníListy* [online]. Praha: Our Media [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Naplacame-vam-na-zadek-Odpurci-islam-kolem-Martina-Konvicky-na-dnesnim-setkani-demonstrovali-silu-a-pripravili-dalsi-postup-Ctete-vice-zde-378516>.

BENEŠ, Martin, 2015. Islám by měl být zakázaný stejně jako nacismus, tvrdí Konvička. In: *iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: http://budejovice.idnes.cz/rozhovor-s-martinem-konvickou-dz5-/budejovice-zpravy.aspx?c=A150316_2147569_budejovice-zpravy_epkub.

BERANOVÁ, Zuzana, 2015. Luboš Kropáček: Panny v muslimském ráji jsou mýtus. In: *Lidé a země* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://www.lideazeme.cz/clanek/lubos-kropacek-panny-v-muslimskem-raji-jsou-mytus>.

BITAROVÁ, Pavlína, 2015a. Sloužila jsem zlu - Cesta k islámu a zase zpátky – přednáška. In: *Youtube* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=0DG9qsSv2sM>.

BITAROVÁ, Pavlína. 2015b. Projev – demonstrace IvČRN v Českých Budějovicích. In: *Youtube* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: https://www.youtube.com/watch?v=1eN95eEqwYg&list=PL67N2ie0tQrCXQN21Cd8r_DPKSBRLteef&index=4.

BITAROVÁ, Pavlína, 2015c. Projev – demonstrace IvČRN v Brně. In: *Youtube* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=Ar0oi4VV5Bg>.

BLESK, 2016. „Z islámu máme strach,“ říkají v průzkumu dvě třetiny Čechů. In: *Blesk* [online]. [cit. 201-04-22]. Dostupné z: http://www.blesk.cz/clanek/zpravy-uprchlicka-krize/385141/z-islam-u-mame-strach-rikaji-v-pruzkumu-dve-tretiny-cechu.html?utm_source=blesk.cz&utm_medium=copy.

BPI, 2015. Blok proti islámu, spolu s Úsvit – národní koalice, včera odstartovali svou Road-show po ČR. In: *BPI* [online]. [cit. 2015-01-21]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/blok-proti-islamu-spolu-s-usvit-narodni-koalice-vcera-odstartovali-svou-road-show-po-cr/>.

BPI, 2016a. Blok proti islámu zažívá raketový nárůst zájmu o členství. In: *BPI* [online]. [cit. 2016-01-21]. Dostupné z: <http://www.blokprotiislamu.cz/blok-proti-islamu-zaziva-raketovy-narust-zajmu-o-clenstvi>.

BPI, 2016b. Horká novinka - vypovídáme smlouvu o spolupráci s Úsvitem Národní koalice. In: *BPI* [online]. [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://www.blokprotiislamu.cz/horka-novinka-vypovidame-smlouvu-o-spolupraci-s-usvitem-narodni-koalice>.

BROŽOVÁ, Karolína, 2015. Vláda musí zastavit islám. Jinak to zkusím já, říká aktivista Konvička. In: *Novinky* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.novinky.cz/domaci/359458-vlada-musi-zastavit-islam-jinak-to-zkusim-ja-rika-aktivista-konvicka.html>.

BYDŽOVSKÁ, Marie, 2011. Kropáček: Česko nesmí k pronásledování křesťanů mlčet. In: *Euroskop* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <https://www.euroskop.cz/8801/18371/clanek/kropacek-cesko-nesmi-k-pronasledovani-krestanu-mlcet/>.

CSPI, 2016a. Informace. In: *Facebook* [online]. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/cspi.cz/info/?tab=overview>.

CSPI, 2016b. Informace. In: *Centrum pro studium politického islámu* [online]. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z: <http://cspi-cz.blogspot.cz/?view=timeslide>.

CzDL, 2012. O nás. In: *CzDL* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://web.archive.org/web/20121020015907/http://www.czdl.cz/o-nas/>.

CzDL, 2013a. Co je to halál. In: *CzDL* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://web.archive.org/web/20130414104446/http://www.czdl.cz/kampane/stop-halal/co-je-to-halal/>.

CzDL, 2013b. Naqba 2014. In: *CzDL* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://web.archive.org/web/20130904053830/http://www.czdl.cz/kampane/naqba-2014/>.

CzDL, 2013c. Přehled mešit a modliteben v ČR. In: *CzDL* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z:

<http://web.archive.org/web/20130928092515/http://www.czdl.cz/prehled-mesit-a-modliteben-v-cr/>.

CzDL, 2014a. CzDL a „extremismus“. In: *IvČRN*. [online]. [cit. 2015-10-20]. Dostupný z: <http://www.ivcrn.cz/czdl-a-extremismus/>.

CzDL, 2014b. Divize CzDL. In: *CzDL* [online]. [cit. 2015-10-30]. Dostupné z: <http://web.archive.org/web/20140109233401/http://www.czdl.cz/o-nas/divize-czdl/>.

CzDL, 2015. *Website informer* [online]. [?]: Informer Technologies, Inc. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: http://website.informer.com/czdl.cz#tab_stats.

ČEJKA, Milan, (b.r.). Slušné muslimy děsí krutosti islámských radikálů, říká arabista Kropáček. In: *Poděbradské noviny* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://podebradskenoviny.cz/osobnost/slusne-muslimy-desi-krutosti-islamskych-radikalu-rika-arabista-kropacek>.

ČEJKA, Marek, 2009a. Proč by v Brně mohly stát další mešity, synagogy a kostely. In: *Blízkovýchodní stránky* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://blizky-vychod.blogspot.cz/2009/07/proc-by-v-brne-mohly-stat-dalsi-mesity.html>.

ČEJKA, Marek, 2009b. Zahánět čerta luciferem - USA, Izrael a nekonzistentní postoj Západu k radikálním islamistům. In: *Blízkovýchodní stránky* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://blizky-vychod.blogspot.cz/2009/12/zahanet-certa-luciferem-usa-izrael.html>.

ČEJKA, Marek, 2010a. Dva dotazy ohledně švýcarského "minaretového" referenda. In: *Blízkovýchodní stránky* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupný z: <http://blizky-vychod.blogspot.cz/2010/03/dva-dotazy-ohledne-svycarskeho.html>.

ČEJKA, Marek, 2010b. Islamofobie, antisemitismus, antiarabismus - pokus o definici a jak spolu tyto tři pojmy souvisejí. In: *Blízkovýchodní stránky* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://blizky-vychod.blogspot.cz/2010/12/islamofobie-antisemitismus.html>.

ČEJKA, Marek, 2010c. Zakaria o nebezpečí islamizace a Eurábii. In: *Blízkovýchodní stránky* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://blizky-vychod.blogspot.cz/2010/11/zakaria-o-nebezpeci-islamizace-eurabii.html>.

ČEJKA, Marek, 2011a. 9/11 - Vše co jste chtěli vědět o 11. září (a báli jste se zeptat). In: *Blízkovýchodní stránky* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://blizky-vychod.blogspot.cz/2011/09/911-vse-co-jste-hteli-vedet-o-11-zari.html>.

ČEJKA, Marek, 2011b. Šaría v povolebním Egyptě. In: *Blízkovýchodní stránky* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://blizky-vychod.blogspot.cz/2011/12/saria-v-povolebnim-egypte.html>.

ČEJKA, Marek, 2012. O islamofobii v Brně. In: *Blog iHNED* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://cejka.blog.ihned.cz/c1-56729370-o-islamofobii-v-brne>.

ČEJKA, Marek, 2014a. ISIS a samozvaný chalífát v Iráku a Sýrii. In: *Blízkovýchodní stránky* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://blizky-vychod.blogspot.cz/2014/07/isis-samozvany-chalifat-v-iraku-syrii.html>.

ČEJKA, Marek, 2014b. Rozhovor k situaci v Iráku. In: *Blízkovýchodní stránky* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: http://blizky-vychod.blogspot.cz/2014_06_01_archive.html.

ČEJKA, Marek, 2014c. Důležité mapy a fakta o Iráku. In: *Blízkovýchodní stránky* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://blizky-vychod.blogspot.cz/2014/06/dulezite-mapy-fakta-o-iraku.html>.

ČEJKA, Marek, 2014d. Kde je dnes umírněný islám?. In: *Blízkovýchodní stránky* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://blizky-vychod.blogspot.cz/2014/10/kde-je-dnes-umirneny-islam.html>.

ČEJKA, Marek, 2015a. Patálie islámu a současné Evropy. In: *Blízkovýchodní stránky* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://blizky-vychod.blogspot.cz/2015/01/patalie-islamou-soucasne-evropy.html>.

ČEJKA, Marek, 2015b. O současném islámu, Češích a radikalismu. In: *Blízkovýchodní stránky* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://blizky-vychod.blogspot.cz/2015/02/o-soucasnem-islamou-cesich-radikalismu.html>.

ČEJKA, Marek, 2015c. Rozhovor o postavení žen v Saúdské Arábii a na Blízkém východě. In: *Blízkovýchodní stránky* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://blizky-vychod.blogspot.cz/2015/12/komentar-k-postaveni-zen-v-saudske.html>.

ČERNÁ, Daniela, 2015a. Připadám si jak před Francouzskou revolucí. Politici, nečeká vás nic pěkného, říká Martin Konvička. A mluví o prasečích hlavách, nacistech a o sobě. In: *ParlamentníListy* [online]. Praha: Our Media [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Pripadam-si-jak-pred-Francouzskou-revoluci-Politici-neceka-vas-nic-pekneho-rika-Martin-Konvicka-A-mluvi-o-prasecich-hlavach-nacistech-a-o-sobe-360778>.

ČERNÁ, Daniela, 2015b. Díky přizdisráčům dopadneme špatně. Češka, co utekla od islámu, varuje. In: *ParlamentníListy* [online]. Praha: Our Media [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Diky-prizdisracum-dopadneme-spatne-Ceska-co-utekla-od-islam-u-varuje-353909>.

ČERNÁ, Daniela, 2015c. Když budeme přizdisráči, dopadneme zle, řekla exmuslimka. Přinášíme s ní další rozhovor: My jsme nešetřili ji, ona nešetřila islám. In: *ParlamentníListy* [online]. Praha: Our Media [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Kdyz-budeme-prizdisraci-dopadneme-zle-rekla-exmuslimka-Prinasime-s-ni-dalsi-rozhovor-My-jsme-nesetrili-ji-ona-nesetrila-islam-355223>.

ČERNÁ, Daniela, 2015d. Odsunout! To jsou Češi, díky. Reportáž z mezinárodní akce hnutí Pegida. Merkelová by to nečetla ráda. In: *ParlamentníListy* [online]. Praha: Our Media [cit. 2016-03-30]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Odsunout-To-jsou-Cesi-diky-Reportaz-z-mezinarodni-akce-hnuti-Pegida-Merkelova-by-to-necetla-rada-404242>.

ČERNÁ, Daniela, 2015e. Šaría není jen kamenování a sekání rukou. A s džihádem je to taky úplně jinak. Vykládají vám tu nesmysly, varuje orientalista Ostránský. In: *ParlamentníListy* [online]. Praha: Our media [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Saria-neni-jen-kamenovani-a-sekani-rukou-A-s-dzihadem-je-to-taky-uplne-jinak-Vykladaji-vam-tu-nesmysly-varuje-orientalista-Ostransky-378114>.

ČERNÁ, Daniela, 2015f. Arabista Ostránský: Korán pro pitomce v baťůžku. Vracet ty, co k nám chtějí pro peníze, jinak dopadneme jako Smolíček. Ale pane Konvičko, pane Jiří X. Doležale... In: *ParlamentníListy* [online]. Praha: Our media [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Arabista-Ostransky-Koran-pro-pitomce-v-batuzku-Vracet-ty-co-k-nam-chteji-pro-penize-jinak-dopadneme-jako-Smolicek-Ale-pane-Konvicko-pane-Jiri-X-Dolezale-379784>.

ČESKÁ REPUBLIKA, 1992. Předpis č. 246/1992 Sb. Zákon České národní rady na ochranu zvířat proti týrání. In: Sbíрка zákonů České republiky. Dostupné z: <https://portal.gov.cz/app/zakony/zakonPar.jsp?idBiblio=39964&nr=246~2F1992~20Sb&rpp=15#local-content>.

ČESKÁ REPUBLIKA, 2002. Zákon o církvích a náboženských společnostech (zákon č. 3/2002 Sb.). In: Sbíрка zákonů České republiky. Dostupné z:

<http://portal.gov.cz/app/zakony/zakonPar.jsp?page=0&idBiblio=52309&recShow=6&nr=3~2F2002~20Sb.&rpp=15#parCnt>.

ČESKÁ SUVERENITA, 2015. Česká Suverenita vstoupí jako právnická osoba do Bloku proti islámu. In: *Česká suverenita* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.ceskasuverenita.cz/2015/09/20/ceska-suverenita-vstoupi-jako-pravnicka-osoba-do-bloku-proti-islam/>.

ČESKÁ TELEVIZE, 2013. Konvertovala k islámu a Češi jí začali vyhrožovat. In: *Česká televize* [online]. Praha: Česká republika [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/1109284-konvertovala-k-islam-u-a-cesi-ji-zacali-vyhrozovat>.

ČTK, 2014. Průzkum: Češi mají strach z islámu, i když ho neznají. In: *E15* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: http://zpravy.e15.cz/domaci/udalosti/pruzkum-cesi-maji-strach-z-islam-u-i-kdyz-ho-neznaji-1085318#utm_medium=selfpromo&utm_source=e15&utm_campaign=copylink.

ČTK, 2015a. Na Staroměstském náměstí se demonstrovalo proti islámu. In: *Týden* [online]. [cit. 2016-01-31]. Dostupné z: http://www.tyden.cz/rubriky/domaci/na-staromestskem-namesti-se-demonstrovalo-proti-islam-u_331938.html.

ČTK, 2015b. Proti islámu přišlo v Brně demonstrovat 600 lidí. In: *Aktuálně* [online]. [cit. 2016-01-31]. Dostupné z: <http://zpravy.aktualne.cz/domaci/proti-islam-u-prislo-do-brna-demonstrovat-600-lidi/r~c5c75764b47111e4a10c0025900fea04/>.

ČTK, 2016. Demonstrace Pegidy v Drážďanech, násilnosti v Amsterdamu. In: *České noviny* [online]. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z: <http://www.ceskenoviny.cz/zpravy/demonstrace-pegidy-v-drazdanech-nasilnosti-v-amsterdamu/1311942>.

ČULÍK, Jan, 2015. Rozhovor Britských listů 16: Jak bojovat proti strachu v obyvatelstvu. In: *Britské listy* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://blisty.cz/art/78323.html>.

DVOŘÁK, Michal, 2015. Mladí islámští horlivci jsou i v Česku, říká orientalista. In: *iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: http://usti.idnes.cz/orientalista-ostransky-o-muslimech-v-cesku-fe5-/usti-zpravy.aspx?c=A150115_2131426_usti-zpravy_alh.

EURABIA, 2016. O nás. In: *EuRabia* [online]. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z: http://knihovna.jinonice.cuni.cz/images/help/navod_citace_priklady.pdf.

FÁBRY, David, 2012. INTERVIEW S BRONISLAVEM OSTŘANSKÝM. In: *Shekel* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://www.shekel.cz/25377/interview-s-bronislavem-ostranskym>.

FIALA, JAROSLAV, 2015. K muslimským uprchlíkům se chováme jako ke zločincům. In: *A2larm* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://a2larm.cz/2015/09/k-muslimskym-uprchlikum-se-chovame-jako-ke-zlocincum/>.

FIŠER, Artur, 2012. Když nevíte něco o islámu, zeptejte se muslima. In: *iDNES blog* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://arturfiser.blog.idnes.cz/c/403778/Kdyz-nevite-neco-o-islam-u-zeptejte-se-muslima.html>.

FIŠER, Artur, 2014. Mýty o islamofobii. In: *iDNES blog* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://arturfiser.blog.idnes.cz/c/415579/Myty-o-islamofobii.html>.

FIŠER, Artur, 2015a. Projev – demonstrace IvČRN České Budějovice. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/aktualne-ceske-budejovice-projevy-recniku-demonstrace-ivcrn/>.

FIŠER, Artur, 2015b. Projev – demonstrace IvČRN Staroměstské náměstí Praha. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=8JEmH4eoXhw>.

FIŠER, Artur, 2015c. Imigrace do Evropy. In: *Debatní klub* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=kXWNLqMv0No>.

FIŠER, Artur, 2016a. *Žádost o informaci* [elektronická pošta]. Message to: luckastechova10@gmail.com [cit. 2016-01-27]. Osobní komunikace.

FIŠER, Artur, 2016b. *Žádost o informaci* [elektronická pošta]. Message to: luckastechova10@gmail.com. [cit. 2016-01-27]. Osobní komunikace.

FORMÁNEK, Jaroslav, 2015a. Imigrace do Evropy. In: *Debatní klub* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=kXWNLqMv0No>.

FORMÁNEK, Jaroslav, 2015b. Projev na demonstraci IvČRN Staroměstské náměstí Praha. In: *Youtube* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=8JEmH4eoXhw>.

FRIESE, Susanne. *ATLAS.ti 6 User Manual* [online]. Berlin: ATLAS.ti Scientific Software Development GmbH, Berlin, 2011. Dostupné z: <http://atlasti.com/manuals-docs/>.

GEBERT, Jan, 2015a. Orientalista: Muslimské komunity se prou o výklad islámu. In: *Týden* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: http://www.tyden.cz/rubriky/domaci/orientalista-muslimske-komunity-se-prou-o-vyklad-islam_u_329596.html.

GEBERT, Jan, 2015b. "Zvrhlého Žida nahradil nadržený muslim". In: *Týden* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: http://www.tyden.cz/rubriky/domaci/zvrhleho-zida-nahradil-nadrzeny-muslim_360166.html.

GRUBHOFFER, Libor, 2014. Stanovisko univerzity k výrookům docenta Martina Konvičky. In: *Portál Jihočeské univerzity* [online]. České Budějovice: Jihočeská univerzita [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.jcu.cz/o-univerzite/aktuality/stanovisko-jihoceske-univerzity-k-vyrokum-docenta-martina-konvicky>.

HASSAN, Vít, 2015. Chceme si nechat od muslimáků lhát? Islám je horší než nacismus, znělo v Teplicích. A pak začali anarchisté křičet o xenofobii... Podívejte se, máme i fotky. In: *ParlamentníListy* [online]. [cit. 2016-01-31]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Chceme-si-nechat-od-muslimaku-lhat-Islam-je-horsi-nez-nacismus-znelo-v-Teplicich-A-pak-zacali-anarchiste-kricet-o-xenofobii-Podivejte-se-mame-i-fotky-371399>.

HAVLOVÁ, Olga, 2014. Podporujeme terorismus výjimkou v zákoně pro Halal porážky? In: *ParlamentníListy* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/profilu/Olga-Havlova-32383/clanek/Podporujeme-terorismus-vyjimkou-v-zakone-pro-Halal-porazky-36716>.

HAVLOVÁ, Olga, 2015a. Výjimkami ministerstva zemědělství podporujeme Islám. Pryč s halalem. In: *ParlamentníListy* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/profilu/Olga-Havlova-32383/clanek/Podporujeme-terorismus-vyjimkou-v-zakone-pro-Halal-porazky-36716>.

HAVLOVÁ, Olga, 2015b. Muslimská školka hrou: Uřízni té ovečce hlavu, musí slyšet modlitbu. In: *iDNES blog* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://olgahavlova.blog.idnes.cz/c/443900/Muslimska-skolka-hrou-Urizni-te-ovecce-hlavu-musi-slyset-modlitbu.html>.

HAVLOVÁ, Olga, 2015c. Prosím už nepsat: Jména halal jatek nezveřejním, krve bylo dost! In: *iDNES blog* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://olgahavlova.blog.idnes.cz/c/447022/Prosim-uz-nepsat-Jmena-halal-jatek-nezverejnim-krve-bylo-dost.html>.

HOUDA, Přemysl, 2014. Na „prodloužený“ víkend za džihádem. In: *Česká pozice* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: http://ceskapozice.lidovky.cz/na-prodlouzeny-vikend-za-dzihadem-dr2-/tema.aspx?c=A141015_005043_pozice-tema_kasa.

HRDÝ ČECHÁČEK, 2016. Hrdý Čecháček: Blok proti Islámu, odstupuje od smlouvy s Úsvitem - Národní koalice. In: *Youtube* [online]. [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=TVqLZC7WINM>.

HRINDOVÁ, Eva, 2015. Naštvané matky - spojme se! In: *iDNES blog* [online]. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z: <http://hrindova.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=447138>.

HUDEMA, Marek, 2015. Bronislav Ostránský: Islamisté touží po konci světa, vidí ho všude. In: *Aktuálně* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://zpravy.aktualne.cz/zahranici/arabista-islamiste-touzi-po-konci-sveta-vidi-ho-vsude/r~bf56243241a211e5a80c0025900fea04/>.

CHALÁNKOVÁ, Jitka, 2015. Ohrazuji se proti zneužití mé fotografie pro propagaci IVČRN. In: *ParlamentníListy* [online]. [cit. 2015-11-31]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/politika/politici-volicum/Chalankova-TOP-09-Ohrazuji-se-proti-zneuziti-me-fotografie-pro-propagaci-IVCRN-410669>.

iDNES, 2015. Tady platí právo, ne šaría! Stovky lidí demonstrovaly v Praze proti islámu. In: *iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/demonstrace-proti-islam-u-praha-dmb-/domaci.aspx?c=A150116_145143_domaci_hro.

IVČRN, 2010. Dopis poslancům a senátorům. In: *Facebook* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/notes/457875292995/>.

IVČRN, 2012. O nás. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupný z: <http://web.archive.org/web/20140619190753/http://www.ivcrn.cz/o-nas/>.

IVČRN, 2013. Miloš Zeman: Proč považují islám za anticivilizaci. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/milos-zeman-proc-povazuji-islam-za-anti-civilizaci/>.

IVČRN, 2014a. Petice proti uznání islámu. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z:

<http://web.archive.org/web/20140619151555/http://www.ivcrn.cz/kampane/naqb-a-2014/petice/>.

IVČRN, 2014b. Otevřený dopis vládě ČR. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupný z: <http://www.ivcrn.cz/otevreny-dopis-vlade-cr/>.

IVČRN, 2014c. ZASTAVME společně šátkofilku Šabatovou: PÍŠTE POSLANCŮM A SENÁTORŮM! In: *IvČRN* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/zastavme-spolecne-satkofilku-sabatovou-piste-poslancum-a-senatorum/>.

IVČRN, 2014c. Dopis poslancům a senátorům o „akci Naqba“. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/dopis-poslancum-a-senatorum-o-akci-naqba/>.

IVČRN, 2014d. IvČRN principy. In: *Facebook* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/ivcrn.news/>.

IVČRN, 2014e. PEGIDA – Pojeďte s námi podpořit sousedy v dobré věci! In: *IvČRN* [online]. [cit. 2015-03-30]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/pegida-pojedte-s-nami-podporit-sousedy-v-dobre-veci/>.

IVČRN, 2014f. ISLAMOFIL dne – prof. Luboš Kropáček In: *IvČRN* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/islamofil-dne-prof-lubos-kropacek/>.

IVČRN, 2015a. Udělal/a jsi tento týden něco proti fundamentalistickému islámu? Čas to napravit :). In: *IvČRN* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/udelala-jsi-tento-tyden-neco-proti-fundamentalistickemu-islam-u-cas-to-napravit/>.

IVČRN, 2015b. Ideová konference IvČRN. In: *Youtube* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z:

https://www.youtube.com/watch?v=m-_xvezQcx8&index=17&list=PL67N2ie0tQrBWw-y80OPPitNhXzEmx24L.

IVČRN, 2015c. Tisková konference IvČRN. In: *Youtube* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z:

https://www.youtube.com/watch?v=m-_xvezQcx8&index=17&list=PL67N2ie0tQrBWw-y80OPPitNhXzEmx24L.

IVČRN, 2015d. IVČRN: „Martine, stojíme za Tebou!“ In: *IvČRN* [online]. [cit. 2015-11-31]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/ivcrn-martine-stojime-za-tebou/>.

IVČRN, 2015e. Zelené monstrum Šádí Shanaáh. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2015-11-31]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/zelene-monstrum-sadi-shanaah/>.

IVČRN, 2015f. Ambasador islámu v České republice Šádí Shanaáh v Hydeparku. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2015-11-31]. Dostupné z:

<http://www.ivcrn.cz/ambasador-islam-v-ceske-republice-sadi-shanaah-v-hydeparku/>.

IVČRN, 2015g. Lumpem byl, lumpem zůstává. Šádí Shanaáh SZ. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2015-11-31]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/lumpem-by-lumpem-zustava-sadi-shanaah-sz/>.

IVČRN, 2015h. Tiskové prohlášení IVČRN k „Protestu proti islamizaci a imigraci v ČR“ – Praha Staroměstské náměstí 21. 2. 2015. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2015-11-31]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/tiskove-prohlaseni-ivcrn-k-protestu-proti-islamizaci-a-imigraci-v-cr-praha-staromestske-namesti-21-2-2015/>.

IVČRN. *Islámofilie v kostce. Argumentační manuál o nejčastějších mýtech a lžích o islámu*. Verze 1.7a. Islám v ČR nechceme, 2015ch, 40 s. Dostupné z: <http://files.rkfceladna.webnode.cz/200376770-bfbd8c1b0e/islamofilie%20v%20kostce.pdf>.

IVČRN, 2015i. Statistický islám: Ne náboženství, ale politická ideologie. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2015-11-31]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/statisticky-islam-ne-nabozenstvi-ale-politicka-ideologie/>.

IVČRN, 2015j. Poškozuje islám lidské geny? In: *IvČRN* [online]. [cit. 2015-11-31]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/pribuzenska-plemenitba/>.

IVČRN, 2015k. Jak to bylo s Aišou. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2015-11-31]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/jak-to-bylo-s-aisou/>.

IVČRN, 2015l. Demografické důsledky současné islámské invaze. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2015-11-31]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/demograficke-dusledky-soucasne-islamske-invaze/>.

IVČRN, 2015m. Šaría není jen sekání rukou, šaría je především právní systém, kde je muslim víc, než nemuslim, muslimská oběť víc, než nemuslimská. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2015-11-31]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/saria-neni-jen-sekani-rukou-saria-je-predevsim-pravni-system-kde-je-muslim-vic-nez-nemuslim-muslimska-obet-vic-nez-nemuslimska/>.

IVČRN, 2015n. Islám je konzervací tradic pouštních nomádů, kteří kromě agrese, bigotnosti a natality nic pořádného nedokázali. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2015-11-31]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/islam-je-konzervaci-tradic-poustnich-nomadu-keri-krome-agrese-bigotnosti-a-natality-nic-poradneho-nedokazali/>.

IVČRN, 2015o. Islám je náboženství míru – Islám je náboženství míru – Islám je náboženství míru... Ne to není chyba. To je demagogie. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2015-11-31]. Dostupné z:

<http://www.ivcrn.cz/islam-je-nabozenstvi-miru-islam-je-nabozenstvi-miru-islam-je-nabozenstvi-miru-ne-to-neni-chyba-to-je-demagogie/>.

IVČRN, 2015p. „Ty divný hadry.“ In: *IvČRN* [online]. [cit. 2015-11-31]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/ty-divny-hadry/>.

IVČRN, 2015q. Prorok Mohamed je pro muslima jediným a dokonalým příkladem, a to ve všech ohledech. V otázce náboženské praxe, v otázce válečnictví i v politice. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2015-11-31]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/prorok-mohamed-je-pro-muslima-jediny-a-dokonalym-prikladem-a-to-ve-vsech-ohledech-v-otazce-nabozenske-praxe-v-otazce-valecnictvi-i-v-politice/>.

IVČRN, 2015r. Přátelství mezi muslimy a nevěřícími. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2016-03-16]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/pratelstvi-mezi-muslimy-a-nevericimi/>.

IVČRN, 2015s. Islámská ideologie a její oběti – muslimové. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2016-03-16]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/islamska-ideologie-a-jeji-obeti-muslimove/>.

IVČRN, 2015t. Hodnota ženy. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2016-03-16]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/hodnota-zeny/>.

IVČRN, 2015u. Muslim má prostě bohem dané, že je vyvoleným. Proto také muslimem je, že? In: *IvČRN* [online]. [cit. 2016-03-16]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/muslim-ma-proste-bohem-dane-ze-je-vyvolenym-proto-take-muslimem-je-ze/>.

IVČRN, 2015v. Káfir. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2016-03-16]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/kafir/>.

IVČRN, 2015w. Je na čase si připomenout, co se vlastně děje. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2016-03-16]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/je-na-case-si-pripomenout-co-se-vlastne-deje/>.

IVČRN, 2015x. Islám je peklo nejen pro lidi, ale i pro zvířata... In: *IvČRN* [online]. [cit. 2016-03-16]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/islam-je-peklo-njen-pro-lidi-ale-i-pro-zvirata/>.

IVČRN, 2015y. Nejbrutálnější a nejkrvavější odporná jatka, muslimský svátek Eid Al-Adhá, letos připadá na čtvrtek 24. září. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2016-03-16]. Dostupné z:

<http://www.ivcrn.cz/nejbrutalnejsi-a-nejkrvavejsi-odporna-jatka-muslimsky-svatek-eid-al-adha-letos-pripada-na-ctvrtek-24-zari/>.

IVČRN, 2015z. Co nám chystá islám! In: *IvČRN* [online]. [cit. 2016-03-16]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/co-nam-chysta-islam/>.

IVČRN, 2015z1. Happening hnutí Naštvané matky spolu s Blokem proti islámu, z.s. – Zakázané rozsvěcení vánočního stromu Staroměstské náměstí Praha. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/happening-hnuti-nastvane-matky-spolu-s-blokem-proti-islam-z-s-zakazane-rozsveceni-vanocniho-stromu-staromestske-namesti-praha/>.

IVČRN, 2015z2. Německá Pegida se chce transformovat v politickou stranu a kandidovat v nejbližších volbách. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/nemecka-pegida-se-chce-transformovat-v-politickou-stranu-a-kandidovat-v-nejblizsich-volbach/>.

IVČRN, 2015z3. Ze včerejší česko-německé akce PEGIDA, hraniční přechod Dolní Poustevna / Sebnitz. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/ze-vcerejsi-cesko-nemecke-akce-pegida-hranicni-prechod-dolni-poustevna-sebnitz/>.

IVČRN, 2015z4. ZAVŘEME SPOLEČNĚ HRANICE! In: *IvČRN* [online]. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/zavreme-spolecne-hranice/>.

IVČRN, 2015z5. Arabista Mendel se zlobí... In: *IvČRN* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/arabista-mendel-se-zlobi/>.

IVČRN, 2015z6. Kdo platí pana Ostránského? A proč? Přeci nemůže být takový ... od přírody. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/kdo-plati-pana-ostranskeho-a-proc-prec-nemuze-byt-takovy-od-prirody/>.

IVČRN, 2015z7. Ahoj, já jsem Mohamed. Jsem melanom. Podle mých státem placených kamarádů, Potměšila, Ostránského či Šabatové, mě můžeš začít léčit, až když metastázuji do všech tvých orgánů. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/ahoj-ja-jsem-mohamed-jsem-melanom-podle-mych-statem-placenykh-kamaradu-potmesila-ostranskeho-ci-sabatove-me-muzes-zacit-lecit-az-kdyz-metastazuji-do-vsech-tvych-organu/>.

IVČRN, 2016a. IVČRN Divize. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2016-03-16]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/ivcrn-divize/>.

IVČRN, 2016b. Leták o ženách v islámu. In: *IvČRN* [online]. [cit. 2016-03-16]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/kategorie/propagacni-materialy-ivcrn/>.

IVČRN, 2016c. Co je to Halal? In: *IvČRN* [online]. [cit. 2016-03-16]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/kampane/stop-halal/co-je-to-halal/>.

IVČRN, 2016d. Náboženství míru? In: *IvČRN* In: *IvČRN* [online]. [cit. 2016-03-16]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/kategorie/propagacni-materialy-ivcrn/>.

IVČRN, 2016e. Oznámení o transformaci ve spolek. In: *Facebook* [online]. [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/ivcrn.news/?fref=ts>.

IVČRN, 2016f. Počet členů v divizích IvČRN. In: *Facebook* [online]. [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/ivcrn.news/?fref=ts>.

JANOUSŤ, 2016. Konvička ztrácí zástupce, vedení Bloku proti islámu opouští sociolog Hampl. In: *iDNES* [online]. [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/sociolog-hampl-odchazi-z-bloku-proti-islam-u-fey-domaci.aspx?c=A160422_125515_domaci_jav.

KATEDRA POLITOLOGIE FSS MU, 2015. Antiislámská hnutí v České republice. In: *Youtube* [online]. [cit. 2016-03-13]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=PIe7Zz9fhmc>.

KOLÁŘOVÁ, Marie, 2015. Luboš Kropáček – Aktuální problémy islámu. In: *Skutečnosti* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://skutečnosti.cz/lubos-kropacek-aktualni-problemy-islam-u/>.

KONVIČKA, Martin, 2012. In: *Facebook* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/IvCRN/>.

KONVIČKA, Martin, 2013a. Proč biolog či ekolog pochopí islám snáze, než orientalista. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://martinkonvicka.blog.idnes.cz/c/358102/Proc-biolog-ci-ekolog-pochopi-islam-snaze-nez-orientalista.html>.

KONVIČKA, Martin, 2013b. Islámský verbovací balíček IV.: Ideál alfasamců? In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://martinkonvicka.blog.idnes.cz/c/359336/Islamsky-verbovaci-balicek-IV-Ideal-alfasamcu.html>.

KONVIČKA, Martin, 2013c. Islámský verbovací balíček II. - Nabídka pro „muže“. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://martinkonvicka.blog.idnes.cz/c/356563/Islamsky-verbovaci-balicek-II-Nabidka-pro-muze.html>.

KONVIČKA, Martin, 2013d. Islámský verbovací balíček III. Až dámy vyhrknete sahaddu. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://martinkonvicka.blog.idnes.cz/c/357906/Islamsky-verbovaci-balicek-III-Az-damy-vyrknete-sahaddu.html>.

KONVIČKA, Martin, 2014a. Prezentace cílů IvČRN. In: *Youtube* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=cKtJL13PDSU>.

KONVIČKA, Martin, 2014b. IvČRN versus Dělnická strana a spol. (k Teplicím 27.9). In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://martinkonvicka.blog.idnes.cz/c/426761/IvCRN-versus-Delnicka-strana-a-spol-k-Teplicim-279.html>.

KONVIČKA, Martin, 2014c. O muslimských basketaristech Europarlamentu (a J. Zahradilovi). In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://martinkonvicka.blog.idnes.cz/c/440505/O-muslimskych-basketaristech-Europarlamentu-a-J-Zahradilovi.html>.

KONVIČKA, Martin, 2014d. Islám jako psychosexuální patologie – přednáška. In: *Youtube* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=MBfORFXRgXg>.

KONVIČKA, Martin, 2014e. Boj s islamizací v ČR – debatní klub. In: *Youtube* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=fRjbri5d1cg&feature=youtu.be>

KONVIČKA, Martin, 2014f. Petice proti plnému uznání islámu v ČR: Veřejné slyšení v Poslanecké sněmovně. In: *Youtube* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=l2QXuXcqJQ>.

KONVIČKA, Martin, 2014g. O hidžábnicích ze Střední zdravotní a „ráně dýkou do zad“. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://martinkonvicka.blog.idnes.cz/c/423738/O-hidzabnicich-ze-Stredni-zdravotni-a-rane-dykou-do-zad.html>.

KONVIČKA, Martin, 2014h. Tak nám zas v Evropě mlátěj Židy, paní Müllerová... In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://martinkonvicka.blog.idnes.cz/c/418265/Tak-nam-zas-v-Evrope-mlatej-Zidy-pani-Mullerova.html>.

KONVIČKA, Martin, 2015a. Případ Lhoʿan: Byl vůbec někdy exmuslimem? In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z:

<http://martinkonvicka.blog.idnes.cz/c/451350/pripad-lhotan-byl-vubec-nekdy-exmuslimem.html>.

KONVIČKA, Martin, 2015b. Ideová konference IVČRN - Úvodní řeč. In: *Youtube* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=Uz3pdNy3Bt4>.

KONVIČKA, Martin, 2015c. Ivčrn na rozcestí? Ani náhodou! In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://martinkonvicka.blog.idnes.cz/c/463001/ivcrn-na-rozcesti-ani-nahodou.html>.

KONVIČKA, Martin, 2015d. Zahajovací řeč II. sněmu Bloku proti islámu. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-12-25]. Dostupné z:

<http://martinkonvicka.blog.idnes.cz/c/487685/zahajovaci-rec-ii-snemu-bloku-proti-islam.html>.

KONVIČKA, Martin, 2015e. Blok proti islámu – řeč přednesená na Ustavujícím sněmu In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-12-25]. Dostupné z: <http://martinkonvicka.blog.idnes.cz/c/465730/blok-proti-islam-rec-prednesna-na-ustavujicim-snemu.html>.

KONVIČKA, Martin, 2015f. Okamurovy šibenice, Bartošovi Židi a Kerouacovská cesta do Calais. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-12-25]. Dostupné z: <http://martinkonvicka.blog.idnes.cz/c/468219/okamurovy-sibenice-bartosovi-zidi-a-kerouacovska-cesta-do-calais.html>.

KONVIČKA, Martin, 2015g. Výchova školáků k podřízení, aneb opravdová čuňárna. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-01-30]. Dostupné z: <http://martinkonvicka.blog.idnes.cz/c/481149/vychova-skolaku-k-podrizeni-aneb-opravdova-cunarna.html>.

KONVIČKA, Martin, 2015h. Poražme islám demokraticky. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-01-30]. Dostupné z: <http://martinkonvicka.blog.idnes.cz/c/444407/Porazme-islam-demokraticky-Rec-prednesena-16-ledna-2015.html>.

KONVIČKA, Martin, 2015ch. Parlamentní seminář o Islámském státu. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-21-30]. Dostupné z: <http://martinkonvicka.blog.idnes.cz/c/461137/parlamentni-seminar-o-islamskem-statu.html>.

KONVIČKA, Martin, 2015i. Projev – demonstrace IvČRN v Brně. In: *Youtube* [online]. [cit. 2015-21-30]. Dostupné z:

<https://www.youtube.com/watch?v=Ar0oi4VV5Bg>.

KONVIČKA, Martin, 2015j. Projev – demonstrace IvČRN v Teplicích. In: *Youtube* [online]. [cit. 2015-21-30]. Dostupné z:

<https://www.youtube.com/watch?v=KNKtx4yQlhw>.

KONVIČKA, Martin, 2015k. Hidžra doslova migrace. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-01-30]. Dostupné z:

<http://martinkonvicka.blog.idnes.cz/c/476124/hidzra-doslova-migrace.html>.

KONVIČKA, Martin, 2015l. Proslov z budějovické demonstrace. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-01-30]. Dostupné z:

<http://martinkonvicka.blog.idnes.cz/c/453921/proslov-z-budejicke-demonstrace-ivcrn.html>.

KONVIČKA, Martin, 2015m. Řeč před Petičním výborem Poslanecké sněmovny. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-01-30]. Dostupné z:

<http://martinkonvicka.blog.idnes.cz/c/467109/rec-pred-peticnim-vyborem-poslanecke-snemovny-23-6-2015.html>.

KONVIČKA, Martin, 2015n. K petici proti povinným imigračním kvótám se připojily Naštvané matky. In: *ParlamentníListy* [online]. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/arena/nazory-a-petice/K-petici-proti-povinnym-imigracnim-kvotam-se-pripojily-Nastvane-matky-375547>.

KOPECKÝ, Josef, 2015. Nacisté se zločiny nechlubili, Islámský stát ano, vyprávěl Konvička. In: *iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/seminar-o-nebezpeci-islamskeho-radikalismu-ve-snemovne-piw-/domaci.aspx?c=A150505_103948_domaci_kop.

KOULOVÁ, Zuzana, 2015. Konvička: Islamisté pronikli až do Bílého domu. Nacismus byl odporný, ale aspoň nezakazoval hudbu jako islám. In: *ParlamentníListy* [online]. Praha: Our Media [cit. 2015-10-31]. Dostupné z:

<http://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Konvicka-Islamiste-pronikli-az-do-Bileho-domu-Nacismus-byl-odporny-ale-aspon-nezakazoval-hudbu-jako-islam-403006>.

KRAMULOVÁ, Daniela, 2015. Muslimové a my: předsudky na obou stranách. In: *Portál* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z:

<http://www.portal.cz/casopisy/pd/ukazky/muslimove-a-my-predsudky-na-obou-stranach/54967/>.

KROPÁČEK, Luboš, 2001. TREST SMRTI V MUSLIMSKÝCH ZEMÍCH. In: *Koktejl* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z:

http://www.czech-press.cz/index.php?option=com_content&view=article&id=2115:trest-smrti-v-muslimskych-zemich-sp-144148601&catid=1611:2001-10&Itemid=148.

KUČERA, Štěpán, 2015. Islamolog Luboš Kropáček o uprchlické krizi: Snad z toho vyjdeme se ctí. In: *Novinky* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://www.novinky.cz/kultura/salon/379004-islamolog-lubos-kropacek-o-uprchlicke-krizi-snad-z-toho-vyjdeme-se-cti.html>.

KUPKA, Petr, 2014. Islám v něčem připomíná nacismus, varuje bývalý muslim. Čtěte pozorně, co nás může čekat. In: *ParlamentníListy* [online]. Praha: Our Media [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Islam-v-necem-pripomina-nacismus-varuje-byvaly-muslim-Ctete-pozorne-co-nas-muze-cekat-331802>.

LANG, Václav, 2015. Postavme islám na roveň nacismu, znělo na protimuslimské demonstraci. In: *Novinky* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.novinky.cz/domaci/359019-postavme-islam-na-roven-nacismu-znelo-na-protimuslimske-demonstraci.html>.

LEHMANNOVÁ, Romana, 2015. Etická komise Jihočeské univerzity odsoudila vulgární vyjadřování akademika Konvičky. In: *Rozhlas* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: http://www.rozhlas.cz/zpravy/regiony/_zprava/eticka-komise-jihoceske-univerzity-odsoudila-vulgarni-vyjadrovani-akademika-konvicky--1448723?print=1.

LHOŤAN, Lukáš, 2012a. „Manifest víry“ aneb od islámu k Ježíši. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://lukaslhotan.blog.idnes.cz/c/246635/Lukas-Lhotan-Manifest-viry-aneb-od-islam-u-k-Jezisi.html>.

LHOŤAN, Lukáš, 2012b. Domácí násilí, ženy & korán s islámem. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://lukaslhotan.blog.idnes.cz/c/249987/Domaci-nasili-zeny-koran-s-islamem.html>.

LHOŤAN, Lukáš, 2013a. Jihočeský džihád za islamistku v mateřské školce. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://lukaslhotan.blog.idnes.cz/c/326629/Jihocesky-dzihad-za-islamistku-v-materske-skolce.html>.

LHOŤAN, Lukáš, 2013b. Za vztah s nemuslimem hrozí muslimce dle islámu smrt. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://lukaslhotan.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=324930>.

LHOŤAN, Lukáš, 2013d. Miluje Alláh pedofily? Aneb je v islámu legitimní sex s dětmi? In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://lukaslhotan.blog.idnes.cz/c/320214/Miluje-Allah-pedofily-Aneb-je-v-islamu-legitimni-sex-s-detmi.html>.

LHOŤAN, Lukáš, 2014b. Otroctví je legitimní v islámu aneb tragédie žen pod džihádem. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://lukaslhotan.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=409120>

LHOŤAN, Lukáš, 2014c. Společná strategie nacismu a islámu k porážce civilizace. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://lukaslhotan.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=433445>.

LHOŤAN, Lukáš, 2014d. Islám jako víra snažící se zničit dílo Ježíše Krista. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://lukaslhotan.blog.idnes.cz/c/416390/Islam-jako-vira-snazici-se-znicit-dilo-Jezise-Krista.html>.

LHOŤAN, Lukáš, 2014e. Islámské zahalení ženy – dobrovolné proti nucenému. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://lukaslhotan.blog.idnes.cz/c/440674/Islamske-zahaleni-zeny-dobrovolne-proti-nucenemu.html>.

LHOŤAN, Lukáš, 2015a. Jak jménem IvČRN vydírá exmuslimka s antiislámistou. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://lukaslhotan.blog.idnes.cz/c/463295/jak-jmenem-ivcrn-vydira-exmuslimka-s-antiislamistou.html>.

LHOŤAN, Lukáš, 2015b. Umírnění muslimové, je to možné? In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://lukaslhotan.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=444770>.

LIDINSKÝ, Miroslav, 2015. Úsvit - Národní koalice & Blok proti Islámu, oznámení volební spolupráce. In: *Youtube* [online]. [cit. 2016-01-21]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=xRDgh2FboHM>.

LIDOVKY, 2015a. O místo kvůli urážkám muslimů nepřijde. Dělá to jen na Facebooku, hájí ho děkan. In: *Lidovky* [online]. [cit. 2016-01-21]. Dostupné z: http://www.lidovky.cz/kvuli-konvickovi-nam-ve-skole-vyhrozovali-levicovi-extremiste-rika-dekan-vacha-gdn-/zpravy-domov.aspx?c=A150130_140054_In_domov_sk.

LIDOVKY, 2015b. Orientalista: Debata o islámu? Řada lidí odsoudí šmahem celé náboženství. In: *Lidovky* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z:

http://www.lidovky.cz/debata-o-islam-u-rada-lidi-odsoudi-smahem-cele-nabozenstvi-kritizuje-orientalista-glw-/zpravy-domov.aspx?c=A150309_100555_In_domov_sho.

MARTINEK, Jan, 2015a. Protiislámský sociolog Hampl chce vést Svobodné. In: *Novinky* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z:

<http://www.novinky.cz/domaci/377776-protiislamsky-sociolog-hampl-chce-vest-svobodne.html>.

MARTINEK, Jan, 2015b. Nový Okamura nemá šanci, doufají politici. In: *Novinky* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z:

<http://www.novinky.cz/domaci/374182-novy-okamura-nema-sanci-doufaji-politici.html>.

MARTINEK, Jan, 2015c. Islamolog: Mladí muslimové se cítí v Evropě hodně vykořenění. In: *Novinky* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z:

<http://www.novinky.cz/domaci/358462-islamolog-mladi-muslimove-se-citi-v-evrope-hodne-vykoreneni.html>.

MARTINEK, Jan, 2015d. Většina islamofobů neviděla muslima ani z rychlíku, znělo na debatě o islámu. In: *Novinky* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://www.novinky.cz/domaci/358261-vetsina-islamofobu-nevidela-muslima-ani-z-rychliku-znelo-na-debate-o-islam-u.html>.

MEDIA O ISLÁMU, 2016. O webu. In: *Media o islámu* [online]. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z: <https://www.mediaoislam.cz/napiste-nam/>.

MENDEL, Miloš, 2001. "Střet civilizací" vstává z mrtvých. In: *iHNED* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z:

<http://archiv.ihned.cz/c1-10571830-stret-civilizaci-vstava-z-mrtvych>.

MENDEL, Miloš, 2002. Miloš Mendel: Nevštěpujme sobě ani světu mýty. In: *iHNED* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://archiv.ihned.cz/c1-11480600-milos-mendel-nevstepujme-sobe-ani-svetu-myty>.

METELEC, Matěj a Lukáš RYCHETSKÝ, 2014. Nutná fáze fundamentalismu. In: *Advojka* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z:

<http://www.advojka.cz/archiv/2014/22/nutna-faze-fundamentalismu>.

MÜLLER, Martin, 2015. Protimuslimské nálady v Česku mohou být i prospěšné, tvrdí orientalista. In: *Lidovky* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z:

http://www.lidovky.cz/protimuslimske-nalady-v-cesku-mohou-byt-i-prospesne-tvrdi-orientalista-lot-/zpravy-domov.aspx?c=A150109_131517_In_domov_mmu.

MÜLLER, Zdeněk, 2002. Ztracený lesk a bída reálného islámu. In: *Britské listy* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://blisty.cz/art/11964.html>.

MÜLLER, Zdeněk, 2005. Prohlubující se propast. In: *Listy* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://www.listy.cz/archiv.php?cislo=055&clanek=050510>.

MÜLLER, Zdeněk, 2006. Islámští teroristé – kdo jsou a co s nimi. In: *Listy* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://www.listy.cz/archiv.php?cislo=065&clanek=050607>.

MÜLLER, Zdeněk, 2007a. Barbarství naší doby aneb je islamismus novodobým fašismem? In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=3414>.

MÜLLER, Zdeněk, 2007b. Čtete korán! In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupný z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=3867>.

MÜLLER, Zdeněk, 2007c. Muslimové v Evropě – „nestravitelná menšina“? In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=5530>.

MÜLLER, Zdeněk, 2007d. Prorok islámu – dilema dvou tváří. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=16070>.

MÜLLER, Zdeněk, 2007e. Otroctví a islám. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=16344>.

MÜLLER, Zdeněk, 2007f. Islamofobie aneb volme slova s rozmyslem. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=18638>.

MÜLLER, Zdeněk, 2008a. Válka v islámu, válka bez hranic. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=21112>.

MÜLLER, Zdeněk, 2008b. Evropa a přistěhovalectví práce. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=21432>.

MÜLLER, Zdeněk, 2008c. Revoltující žena a islám. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=21841>.

MÜLLER, Zdeněk, 2008d. Teroristou na vlastní pěst. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=24489>.

MÜLLER, Zdeněk, 2008e. Pod popelem doutná oheň. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=32107>.

MÜLLER, Zdeněk, 2008f. Alláhovy nevěsty. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=32423>.

MÜLLER, Zdeněk, 2008g. Jistoty a nejistoty islámské spravedlnosti. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z:

<http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=43697>.

MÜLLER, Zdeněk, 2008h. Jak vyhrát válku s džihádem. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=44344>.

MÜLLER, Zdeněk, 2008ch. O té muslimské radikalizaci. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=60910>.

MÜLLER, Zdeněk, 2009a. Islám jako obhajoba zločinu. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=64588>.

MÜLLER, Zdeněk, 2009b. O té integraci, co nefunguje. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=65543>.

MÜLLER, Zdeněk, 2009c. Do nových a nejistých zítřků. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=67885>.

MÜLLER, Zdeněk, 2009d. Do nových a nejistých zítřků. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/c/67885/Do-novych-a-nejistych-zitrku.html>.

MÜLLER, Zdeněk, 2009e. Korán proti islamismu. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/c/82274/Koran-proti-islamismu.html>.

MÜLLER, Zdeněk, 2009f. Kdo je rasista a co je to rasismus?. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=101677>.

MÜLLER, Zdeněk, 2010a. Islamizace Evropy – hrozba nebo výzva?. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=120020>.

MÜLLER, Zdeněk, 2010b. Zákaz zakazovat. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=138838>.

MÜLLER, Zdeněk, 2010c. Kamenování aneb násilí v islámu. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=154246>.

MÜLLER, Zdeněk, 2010d. Islám slučitelný s demokracií?. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=157299>.

MÜLLER, Zdeněk, 2010e. Islamizace Evropy: hrozba a kouřová clona. In: *Listy* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://www.listy.cz/archiv.php?cislo=102&clanek=021015>.

MÜLLER, Zdeněk, 2012a. Zfalšovaná posvátnost. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=287807>.

MÜLLER, Zdeněk, 2012b. Nevěří v Boha, ba ani v Alláha. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=308636>.

MÜLLER, Zdeněk, 2013a. Sex a „arabské jaro“. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=332575>.

MÜLLER, Zdeněk, 2013b. Několik poznámek k tématu Islám v Evropě. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=353476>.

MÜLLER, Zdeněk, 2013c. Jako komunismus?. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=357794>.

MÜLLER, Zdeněk, 2013d. Když bezmocný Západ vítězí. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=361456>.

MÜLLER, Zdeněk, 2013e. Kritika islámu: od přeludu k realitě. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=363641>.

MÜLLER, Zdeněk, 2013f. Radosti a strasti lidskoprávní civilizace. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=383602>.

MÜLLER, Zdeněk, 2014a. Teorie slučování neslučitelného. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=419596>.

MÜLLER, Zdeněk, 2014b. Korán a ignorance. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=421797>.

MÜLLER, Zdeněk, 2014c. Viditelné a neviditelné v islámu. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=426814>.

MÜLLER, Zdeněk, 2014d. Šátkem to začíná a terorem končí?. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://muller.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=430754>.

MÜLLER, Zdeněk, 2014e. Islámské šátky v Čechách. In: *Blog Aktuálně* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://blog.aktualne.cz/blogy/zdenek-muller.php?itemid=23833>.

MÜLLER, Zdeněk, 2014f. Spor o islámský šátek. Špatné odpovědi na špatně položené otázky. In: *Blog Aktuálně* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z:

<http://blog.aktualne.cz/blogy/zdenek-muller.php?itemid=24052>.

MÜLLER, Zdeněk, 2015a. Muslimský svět má dějiny. In: *Blog Aktuálně* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://blog.aktualne.cz/blogy/zdenek-muller.php?itemid=24946>.

MÜLLER, Zdeněk, 2015b. Protimuslimská hysterie je sázkou na katastrofu. In: *Blog Aktuálně* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://blog.aktualne.cz/blogy/zdenek-muller.php?itemid=25200>.

MÜLLER, Zdeněk, 2015c. O zdrženlivosti levicové kritiky islámu. In: *Blog Aktuálně* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://blog.aktualne.cz/blogy/zdenek-muller.php?itemid=25393>.

MÜLLER, Zdeněk, 2015d. Modernizace islámu a radikalizace fundamentalismu. In: *Blog Aktuálně* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://blog.aktualne.cz/blogy/zdenek-muller.php?itemid=26070>.

MÜLLER, Zdeněk, 2015e. Od islámského tradicionalismu k náboženství konvertitů. In: *Blog Aktuálně* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://blog.aktualne.cz/blogy/zdenek-muller.php?itemid=26148>.

MÜLLER, Zdeněk, 2015f. Islamolog Zdeněk Müller: Proč mladí muslimové tíhnou k džihádismu. In: *Hlidací Pes* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://hlidacipes.org/islamolog-zdenek-muller-proc-mladi-muslimove-tihnou-k-dzihadismu/>.

MÜLLER, Zdeněk, 2015g. Islamismus je nemocí islámu. In: *Blog Aktuálně* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://blog.aktualne.cz/blogy/zdenek-muller.php?itemid=26406>.

NEJEDLÝ, Petr, 2012. Arabista Zdeněk Müller o humoru, zahalování i erotice v islámu. In: *Cestomila* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://www.cestomila.cz/clanek/756-arabista-zdenek-muller-o-humoru-zahalovani-i-erotice-v-islamu>.

NEUMAIER, Siegfried, 2014. O islámu s Doc. Mgr. Martinem Konvičkou, Ph.D. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://neumaier.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=430956>.

NOVÁK, Martin, 2014. Rozhovor: Za islamisty může i Západ. Vývozem demokracie. In: *Aktuálně* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://zpravy.aktualne.cz/zahranici/arabista-bush-i-obama-se-v-iraku-dopustily-velkych-chyb/r~4fd7f552494d11e483e10025900fea04/>.

NOVÁK, Martin, 2015. Česká diskuse o islámu je nejhorší v Evropě, varuje arabista. In: *Aktuálně* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://zpravy.aktualne.cz/domaci/ceska-diskuse-o-islam-je-nejhors-i-v-evrope-rika-arabista/r~e0f73c02b83611e4833a0025900fea04/>.

NOVINKY, ČTK, 2014. Petici proti rozšíření práv muslimů v ČR podepsalo skoro 25 tisíc lidí. In: *Novinky* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.novinky.cz/domaci/347439-petici-proti-rozsireni-prav-muslimu-v-cr-podepsalo-skoro-25-tisic-lidi.html>.

ODBOR BEZPEČNOSTNÍ POLITIKY MV ČR, 2011. *Zpráva o problematice extremismu na území České republiky v roce 2010 a Vyhodnocení koncepce boje proti extremismu pro rok 2011*. [online]. Praha: MVČR [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/soubor/zprava-pdf.aspx>.

ODBOR BEZPEČNOSTNÍ POLITIKY MV ČR, 2013. *Extremismus: Souhrnná situační zpráva 1. čtvrtletí roku 2013* [online]. Praha: MVČR [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/ctvrtletni-zpravy-o-extremismu-odboru-bezpecnostni-politiky-mv.aspx>.

ODBOR BEZPEČNOSTNÍ POLITIKY MV ČR, 2014. *Extremismus: Souhrnná situační zpráva 3. čtvrtletí roku 2014* [online]. Praha: MVČR [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/ctvrtletni-zpravy-o-extremismu-odboru-bezpecnostni-politiky-mv.aspx>.

ODBOR BEZPEČNOSTNÍ POLITIKY MV ČR, 2015a. *Extremismus: Souhrnná situační zpráva 1. čtvrtletí roku 2015* [online]. Praha: MVČR [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/ctvrtletni-zpravy-o-extremismu-odboru-bezpecnostni-politiky-mv.aspx>.

ODBOR BEZPEČNOSTNÍ POLITIKY MV ČR, 2015b. *Extremismus: Souhrnná situační zpráva 2. čtvrtletí roku 2015* [online]. Praha: MVČR [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/ctvrtletni-zpravy-o-extremismu-odboru-bezpecnostni-politiky-mv.aspx>.

ODBOR BEZPEČNOSTNÍ POLITIKY MV ČR, 2015c. *Extremismus: Souhrnná situační zpráva 3. čtvrtletí roku 2015* [online]. Praha: MVČR [cit. 2015-10-31].

Dostupné z:

<http://www.mvcr.cz/clanek/ctvrtletni-zpravy-o-extremismu-odboru-bezpecnostni-politiky-mv.aspx>.

ODBOR BEZPEČNOSTNÍ POLITIKY MV ČR, 2015d. *Extremismus: Souhrnná situační zpráva 4. čtvrtletí roku 2015* [online]. Praha: MVČR [cit. 2015-10-31].

Dostupné z:

<http://www.mvcr.cz/clanek/ctvrtletni-zpravy-o-extremismu-odboru-bezpecnostni-politiky-mv.aspx>.

OSTŘANSKÝ, Bronislav, 2013. PROJEVY A PARADOXY ISLAMOFOBIE PO ČESKU. In: *Shekel* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z:

<http://www.shekel.cz/30692/projevy-a-paradoxy-islamofobie-po-cesku>.

OSTŘANSKÝ, Bronislav, 2014b. Islamofobie bez muslimů. In: *A2larm* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z:

<http://a2larm.cz/2014/10/islamofobie-bez-muslimu/>.

OSTŘANSKÝ, Bronislav, 2015a. Terminologická past islamofobie. In: *A2larm* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z:

<http://a2larm.cz/2015/08/terminologicka-past-islamofobie/>.

OSTŘANSKÝ, Bronislav, 2015b. JAK JE TO VE SKUTEČNOSTI?. In: *Hate free* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z:

<http://www.hatefree.cz/myty-a-fakta/hejtomat/koran-prikazuje-zabijte-neverici-vsude-kde-je-potkate-je-to-doslovne-a-nemenne-slovo-bozi>.

PANENKA, Radim, 2015. Miloš Zeman pro PL: Já také nechci islám v Česku, pane Konvičko. Agresor je ten, kdo napadne nějakou zemi dříve než USA. Američané by mohli vyhynout jak brontosauři [online]. In: *ParlamentníListy* [online]. Praha: Our Media [cit. 2015-10-31]. Dostupné z:

<http://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Milos-Zeman-pro-PL-Ja-take-nehci-islam-v-Cesku-pane-Konvicko-Agresor-je-ten-kdo-napadne-nejakou-zemi-drive-nez-USA-Americane-by-mohli-vyhynout-jak-brontosauri-381678>.

PARLAMENTNÍ LISTY, 2015a. Martin Konvička na semináři k islámu: Merkelová udělala z islamizace akutní problém. In: *ParlamentníListy* [online]. Praha: Our Media [cit. 2015-10-31]. Dostupné z:

<http://www.parlamentnilisty.cz/zpravy/tiskovezpravy/Martin-Konvicka-na-seminari-k-islam-Merkelova-udelala-z-islamizace-akutni-problem-404213>.

PARLAMENTNÍ LISTY, 2015b. Vyzývám imigranty, aby povstali. Konvičkovci jsou obtlouští maloměšťáci, kteří se cítí méněcenní v sexu, říká muž, který včera na akci proti islámu hodil vejce. In: *ParlamentníListy* [online]. Praha: Our Media [cit. 2015-10-31]. Dostupné z:

<http://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Vyzyvam-imigranty-aby-povstali-Konvickovci-jsou-obtloustli-malomestaci-kteri-se-citi-menecenni-v-sexu-rika-muz-ktery-vcera-na-akci-proti-islam-hodil-vejce-382171>.

PARLAMENTNÍ LISTY, 2015c. Martin Konvička: Hajlující pitomci a idioti proti islamistům? Jako by se dvě party nacistů přerávaly, která je lepší! In: *ParlamentníListy* [online]. Praha: Our Media [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Martin-Konvicka-Hajlujici-pitomci-a-idioti-proti-islamistum-Jako-by-se-dve-party-nacistu-prervavaly-ktera-je-lepsi-381548>.

PETIČNÍ VÝBOR PSP ČR, 2014. Zápis z jednání č. 10. In: *Portál Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/text/text2.sqw?idd=101676>.

PILCH, Bohdan, 2012. Bývalý český muslim Lukáš Lhoťan: Islám jako takový neexistuje. In: *Křesťan Dnes* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.krestandnes.cz/article/byvaly-cesky-muslim-lukas-lhotan-islam-jako-takovy-neexistuje/21604.htm>.

POKORNÝ, Jakub, 2014. Čeští muslimové jsou dobří, jen občas ujedou v kázání, říká arabista. In: *iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/v-cesku-je-asi-deset-tisic-muslimu-rika-arabista-f5r-domaci.aspx?c=A140726_110208_domaci_jp.

POSLANECKÁ SNĚMOVNA PARLAMENTU ČR (PSP ČR), 2015. Hlasování o novele zákona o církvích a náboženských společnostech. *Portál Poslanecké sněmovny* [online]. Praha: Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR [cit. 2016-01-20]. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/historie.sqw?o=7&T=453>.

PRÁVO, 2015. Stovky lidí demonstrovaly proti islámu. In: *Novinky* [online]. [cit. 2016-01-31]. Dostupné z: <http://www.novinky.cz/domaci/364263-stovky-lidi-demonstrovaly-proti-islam.html>.

RADOSA, Beatrice, 2012. Multikulturalismus X islám. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://radosa.blog.idnes.cz/c/259955/Multikulturalismus-X-islam.html>.

RADOSA, Beatrice, 2015a. Islám proti ženám. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://radosa.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=461964>.

RADOSA, Beatrice, 2015b. Islám je neslučitelný s naší kulturou i státním řízením a jak se proti němu bránit. In: *Youtube* [online]. [cit. 2015-11-31]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=PytvUpFyYcY>.

RADOSA, Beatrice, 2015c. Islám je nebezpečná ideologie. Západe, to už zapírat nemůžeš. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://radosa.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=485637>.

RADOSA, Beatrice, 2015c. Islamismus je blbost. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://radosa.blog.idnes.cz/c/486671/islamismus-je-blbost.html>.

RADOSA, Beatrice, 2015d. Přednáška v Kroměříži. In: *Youtube* [online]. [cit. 2015-11-31]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=yLSA8eQWBW>.

RADOSA, Beatrice, 2015d. Proč je Islám NAPROSTO neslučitelný s ČESKOU kulturou - exmuslimka Béatrice Radosa. In: *Youtube* [online]. [cit. 2015-11-31]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=hox0ouKcMDg>.

ROMANCOVÁ, Ingrid, 2014a . Protest před palestinskou ambasádou v Suchdole: S čím kdo zachází, tím také schází. In: *Evropský rozhled* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.evropsky-rozhled.eu/protest-pred-palestinskou-ambasadou-v-suchdole-s-cim-kdo-zachazi-tim-take-schazi/>.

ROMANCOVÁ, Ingrid, 2014b. Univerzitou prý hýbal facebookový spor o islám. Hádal se vyučující a studentka. In: *Evropský rozhled* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.evropsky-rozhled.eu/univerzitou-pry-hybal-facebookovy-spor-o-islam-hadal-se-vyucujici-a-studentka/>.

RUSEK, Michal, 2014. S Bronislavem Ostránským z AV ČR o diskusi o islámu. In: *Evropský rozhled* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://www.evropsky-rozhled.eu/s-bronislavem-ostranskym-z-av-cr-o-diskusi-o-islam/>.

RYCHETSKÝ, Jan, 2015. Ubožák a psychopat Mohamed! znělo na pražské demonstraci. Proti vystoupili zelení. In: *ParlamentníListy* [online]. Praha: Our Media

[cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Ubozak-a-psychoopat-Mohamed-znelo-na-prazske-demonstraci-Proti-vystoupili-zeleni-354568>.

SEDLÁŘOVÁ, Barbora, 2015. Arabista: Češi vidí v muslimech jen hrdlořezy, ale moc toho o nich neví. In: *iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/rozhovor-bronislav-ostransky-islam-dv0-/domaci.aspx?c=A150703_162915_zahranicni_bse.

SHANAÁH, ŠÁDÍ, 2012. Status na Facebooku. In: *Facebook* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/sadi.shanaah/posts/514766371867175>.

SHANAÁH, ŠÁDÍ, 2014. PROHLÁŠENÍ KE SPUŠTĚNÍ KAMPANĚ „HUMOREM PROTI NENÁVISTI – ÚSVIT LIDSKÉ SLUŠNOSTI ŠÁDÍHO SHANAÁHA“. In: *Zelení* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.zeleni.cz/prohlaseni-ke-spusteni-kampane-humorem-nenavisti-usvit-lidske-slusnosti-sadiho-shanaaha/>.

SHANAÁH, ŠÁDÍ, 2015. JAK SE ŠÍŘÍ NENÁVIST: PŘÍPAD ISLÁM V ČR NECHCEME: IVČRN se dostává do role užitečného idiota všech extrémistů. In: *Respekt* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.respekt.cz/politika/jak-se-siri-nenavist-pripad-islam-v-cr-nehceme>.

SPENCER, Robert, 2016. Why Jihad Watch. In: *Jihad Watch* [online]. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z: <http://www.jihadwatch.org/why-jihad-watch>.

STOP HALAL CZ. In: *Facebook* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/StopHalalcz/?fref=ts>.

STRANA ZELENÝCH, 2015. STOVKY OBČANŮ ODSOUDILY ISLAMOFOBII, DEKLAROVÁLY OTEVŘENOST MENŠINÁM. In: *Zelení* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.zeleni.cz/stovky-obcanu-odsoudily-islamofobii-deklarovali-otevrenost-mensinam/>.

STUHLÍKOVÁ, Lucie, 2015. Úsvitu má šéfovat válečný hrdina. Řešme imigranty včas, říká. In: *Zprávy aktuálně* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://zpravy.aktualne.cz/domaci/politika/usvitu-ma-sefovovat-valecny-hrdina-resme-imigranty-vcas-rika/r~8a4959383a9c11e5b286002590604f2e/>.

ŠEVČÍKOVÁ, Šárka, 2015. Radikální skupiny chtějí vrátit islámský svět do bodu nula. A to je nesmysl, soudí arabista. In: *Český rozhlas* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z:

http://www.rozhlas.cz/radiozurnal/host/_zprava/radikalni-skupiny-chteji-vratit-islamsky-svet-do-bodu-nula-a-to-je-nesmysl-soudi-arabista-1560125.

ŠLERKA, JOSEF, 2015. Odpůrci Islámu v České republice na Facebooku nejsou (většinou) političtí extrémisté. In: *Data boutique* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z:

<http://databoutique.cz/post/108073952048/odp%C5%AFrci-isl%C3%A1mu-v-%C4%8Desk%C3%A9-republice-na-facebooku>.

ŠLERKA, Josef, 2016. Zrušení FB stránky “Islám v České republice nechceme” iniciativu nepoškodilo. In: *Data boutique* [online]. [cit. 2016-02-10]. Dostupné z: <http://databoutique.cz/post/138912839498/zru%C5%A1en%C3%AD-fb-str%C3%A1nky-isl%C3%A1m-v-%C4%8Desk%C3%A9-republice>.

ŠTĚPÁNEK, Jiří, 2015. Stanovisko. In: *DSSS* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: http://www.dsss.cz/stepanek-_dsss__konvicka-plna-lzi-a-pomluv.

TISKOVÉ CENTRUM DSSS, 2014. Tisková zpráva. In: *DSSS* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z:

http://www.dsss.cz/narodovci-se-dale-spojuji_-narodni-kongres-rozsiren-na-pet-stran.

TKÁČ, Daniel, 2014. „Neexistuje jeden islám,“ říká Bronislav Ostránský. In: *Interview ČT 24* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/archiv/1017934-neexistuje-jeden-islam-rika-bronislav-ostransky>.

TRACHTOVÁ, Zdeňka, 2014. Arabista: Nejlepší spojenci proti strachu z islámu jsou rozumní muslimové. In: *iDNES* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/rozhovor-s-arabistou-mullerem-dzm-/zahranicni.aspx?c=A141016_151116_zahranicni_zt.

TRÁVNÍČKOVÁ, Marcela, 2015. Češi se více bojí islámu než uprchlíků, výjimkou je pětina obyvatel, ukázal průzkum. In: *Aktuálně* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://zpravy.aktualne.cz/domaci/pruzkum-cesi-se-vice-boji-islam-uz-uprchliku-vyjimkou-je-p/r~3e2cbeac846e11e5bd0a002590604f2e/>.

VANDAS, Tomáš, 2015. Vyjádření k útokům ze strany IVČRN. In: *Youtube* [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: https://www.youtube.com/watch?v=ygDt_MbclAs.

VESELOVSKÝ, Martin, 2015. Konvička není extrémista, říká jeho univerzitní šéf. In: *DVTV* [online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z:

<http://video.aktualne.cz/dvttv/konvicka-neni-extremista-rika-jeho-univerzitni-sef/r~56f7b470b13111e490f70025900fea04/>.

VG PRODUCTION DOKUMENT, 2015. DEMONSTRACE NE Islámské imigraci v Praze na Náměstí Míru (28. 10. 2015). In: *Youtube* [online] [cit. 2016-03-30]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=4Vjnglu0X3A>.

VINKELHOFEROVÁ, Markéta a Jaroslav FIALA, 2008. Islámský svět neexistuje. In: *Advojka* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://www.advojka.cz/archiv/2008/43/islamsky-svet-neexistuje>.

VÍTOVÁ, Vladimíra, 2015. První tábor lidu – demonstrace proti imigraci. In: *Národní demokracie* [online] [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://narodnidemokracie.cz/prvni-tabor-lidu-demonstrace-proti-imigraci/>.

VLÁDA ČR, 2015. Sněmovní tisk 453: Novela zákona o církvích a náboženských společnostech. *Portál Poslanecké sněmovny* [online]. Praha: Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR [cit. 2016-01-20]. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/historie.sqw?o=7&T=453>.

VOLFOVÁ, Jana, 2015. Nejsem xenofobka, chci jen bránit svoji zemi. In: *Blog iDNES* [online]. [cit. 2015-01-30]. Dostupné z: <http://volfova.blog.idnes.cz/c/462140/nejsem-xenofobka-chci-jen-branit-svoji-zemi.html>.

VOSÁHLO, Jakub, 2015. Establishment si tu s lidmi vytírá zadek, říká docent Konvička. Víím z vlastní rodiny, jak vypadá uprchlík. To, co sem dnes připlouvá, je spíš invazní armáda. In: *ParlamentníListy* [online]. Praha: Our Media [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Establishment-si-tu-s-lidmi-vytira-zadek-rika-docent-Konvicka-Vim-z-vlastni-rodiny-jak-vypada-uprchlik-To-co-sem-dnes-priplouva-je-spis-invazni-armada-378423>.

ZBONČÁK, Přemysl, 2009. „Abrahámovská náboženství mají mírový potenciál“. In: *Aluze* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: http://www.aluze.cz/2009_01/04_rozhovor_kropacek.php.

ZIKMUND, Martin, 2014. Postavit se na odpor zabijákům. In: *Katyd* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://www.katyd.cz/rozhovory/postavit-se-na-odpor-zabijakum.html>.

ŽÁČEK, Jenda, 2015. MARINE LE PEN A ÚSVIT SE KONFERENCEMI V ČESKÉM PARLAMENTU SNAŽÍ LEGITIMIZOVAT EXTREMISMUS. In: *Zelení*

[online]. [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.zeleni.cz/marine-le-pen-a-usvit-se-konferencemi-v-ceskem-parlamentu-snazi-legitimizovat-extremismus/>.

Literatura

ALLEN, Chris. *Islamophobia*. England: Ashgate, 2010. 210 s. ISBN 978-0-7546-5139-0.

DOLEŽAL, Jiří X, 2015. Případ Konvička. *Reflex* č. 49, str. 20–24. ISSN 1213-8991.

GLASER, Barney G. and Anselm L. STRAUSS. *The Discovery of Grounded Theory. Strategie for Qualitative Research*. New Brunswick and London: Aldine Transaction, 1967, 271 s. ISBN: 0-202-30260-1.

HENDL, Jan. *Kvalitativní výzkum. Základní metody a aplikace*. 1. vyd. Praha: Portál, 2005. 408 s. ISBN: 80-7367-040-2.

HESOVÁ, Zora. Islamofobie, antiislamismus a negativní stereotypy. *Asociace pro mezinárodní otázky (AMO)*, briefing paper [online]. Leden 2016 [cit. 2016-04-20]. Dostupné z:

http://www.amo.cz/wp-content/uploads/2016/01/amocz_BP_Islamofobie.pdf.

KELLE, Udo. "Emergence" vs. "Forcing" of Empirical Data? A Crucial Problem of "Grounded Theory" Reconsidered. *Forum: Qualitative Social Research* [online]. May 2005, vol. 6, no. 2 [cit. 2016-03-15]. Dostupné z: <http://www.qualitative-research.net/index.php/fqs/article/view/467/1000>.

KONOPÁSEK, Zdeněk. Co si počít s počítačem v kvalitativním výzkumu: Program Atlas/ti v akci. *Biograf* [online]. 1997, vol. 12 [cit. 2016-03-15]. Dostupné z: <http://www.biograf.org/text.html?id=403>.

KONOPÁSEK, Zdeněk. Aby myšlení bylo dobře vidět: Nad novou verzí programu Atlas.ti. *Biograf* [online]. 2005a, vol. 37 [cit. 2016-03-15]. Dostupné z: <http://www.biograf.org/index.php?m=10&lang=cs&cislo=37>.

KONOPÁSEK, Zdeněk, 2005b. Co znamená interpretovat text? Dostupný z: <http://zdenek.konopasek.net/docs/Konopasek-Co-znamená-interpretovat-text.pdf>.

KONOPÁSEK, Zdeněk. Zapomeňte na pouhé transkripty: Atlas.ti, šestá verze. *Biograf* [online]. 2009, vol. 48 [cit. 2016-03-15]. Dostupné z: <http://www.biograf.org/index.php?m=10&lang=cs&cislo=48>.

KONVIČKA, Martin. *Sex, islám a drogy*. [Bez místa vydání]: Lukáš Lhořan. 2014. 90 s. ISBN: 978-80-904932-5-4.

KROPÁČEK, Luboš. *Islámský fundamentalismus*. 1. vyd. Praha: Vyšehrad, 1996a, 263 s., ISBN: 80-7021-168-7.

KROPÁČEK, Luboš. Žena v islámské kultuře. *Religio* [online]. 1996b, roč. 4, č. 2, s. 157–165. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: https://digilib.phil.muni.cz/bitstream/handle/11222.digilib/124765/2_Religio_4-1996-2_7.pdf?sequence=1.

KROPÁČEK, Luboš. *Islám a západ: historická paměť a současná krize*. 1. vyd. Praha: Vyšehrad, 2002, 197 s. ISBN 80-7021-540-2.

KROPÁČEK, Luboš. *Duchovní cesty islámu*. 3., dopl. vyd. Praha: Vyšehrad, 2003, 292 s. ISBN 80-7021-613-1.

KŘIKAVOVÁ, Adéla et al. *Islám: ideál a skutečnost*. 2. vyd. Praha: Baset, 2002. 311 s. ISBN 80-86223-71-X.

LHOŤAN, Lukáš. *Islám a islamismus v České republice*. 2. vydání. Pstruží: Lukáš Lhoťan a Da Vinci Prague Institute o. s., 2013c. ISBN: 978-80-904932-3-0.

LHOŤAN, Lukáš. *Ježíš Kristus a islám aneb islám a jeho vztah k Ježíši a křesťanství*. 1. vydání. Pstruží: Lukáš Lhoťan a Da Vinci Prague Institute o. s., 2014a. ISBN: 978-80-904932-4-7.

MENDEL, Miloš. *Islámská výzva: z dějin a současnosti politického islámu*. 1. vyd. Brno: Atlantis, 1994, 248 s. ISBN: 80-7108-088-8.

MENDEL, Miloš. Islám mezi dialogem a střetem civilizací. *Mezinárodní politika* [online]. 2004, č. 12, s. 10–13. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://www.iir.cz/article/mezinarodni-politika-12-2004-kultura-civilizace-a-politika>.

MENDEL, Miloš. *Hidžra: náboženská migrace v dějinách islámských zemí*. 1. vyd. Praha: Orientální ústav AV ČR, 2006, 386 s. ISBN: 80-85425-58-0.

MENDEL, Miloš, Bronislav OSTŘANSKÝ a Tomáš RATAJ. *Islám v srdci Evropy: vlivy islámské civilizace na dějiny a současnost českých zemí*. 1. vyd. Praha: Academia, 2007, 499 s. ISBN 978-80-200-1554-9.

MENDEL, Miloš. *S puškou a Koránem: pojmy a argumenty soudobého islámského fundamentalismu*. 1. vyd. Praha: Orientální ústav Akademie věd České republiky, 2008, 248 s. ISBN: 978-80-85425-63-5.

MENDEL, Miloš. *Džihád: islámské koncepce šíření víry*. 2. vyd. Brno: Atlantis, 2010, 354 s. ISBN: 978-80-7108-316-0.

MENDEL, Miloš. *Islám jako nepřítel?: eseje a poznámky k dějinám a současnosti islámu*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2014, 110 s. ISBN 978-80-210-7031-8. Dostupné také z: <https://digilib.phil.muni.cz/handle/11222.digilib/131616>

MRVA, David, 2014. Czech Defence League v kontextu antidžihadistického hnutí. *Rexter* [online]. Č. 2, s. 1–19 [cit. 2015-10-31]. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/czech-defence-league-v-kontextu-antidzihadistickeho-hnuti/2014/12/08/>.

MÜLLER, Zdeněk. *Svaté války a civilizační tolerance*. 1. vyd. Praha: Academia, 2005, 131 s. ISBN 80-200-1355-5.

OSTŘANSKÝ, Bronislav. *Atlas muslimských strašáků, aneb, Vybrané kapitoly z "mediálního islámu"*. 1. vyd. Praha: Academia, 2014a, 190 s. ISBN 978-80-200-2428-2.

ŘIHÁČEK, Tomáš, HYTYCH, Roman. Metoda zakotvené teorie. In: *Kvalitativní analýza textů: čtyři přístupy*. Brno: Masarykova univerzita, 2013, s. 44–75. ISBN 978-80-210-6382-2.

STRAUSS L. Anselm. *Qualitative analysis for social scientists*. 14th. Cambridge: Cambridge University Press, 1987. ISBN 0 521 33806 9.

STRAUSS Anselm a Juliet CORBINOVÁ. *Základy kvalitativního výzkumu. Postupy a techniky metody zakotvené teorie*. Brno a Boskovice: Nakladatelství Albert a Sdružení Podané ruce, 1999. ISBN: 80-85834-60-X.

ŠVAŘÍČEK, Roman, ŠEĐOVÁ, Klára a spol. *Kvalitativní výzkum v pedagogických vědách*. 1. vydání. Praha: Portál, 2007. 384 s. ISBN 978-80-7367-313-0.

VOLFOVÁ, Pavlína a KOLÁŘ, Petr, 2016. Invazní armáda běženců je za branami. *Týden* č. 6, 18–21.

ZIKMUND, Martin T, Luboš KROPÁČEK a Jan PAULAS. *Po cestách kamenitých*. 1. vyd. Praha: Vyšehrad, 2013, 265 s. ISBN 978-80-7429-394-8.

Seznam příloh

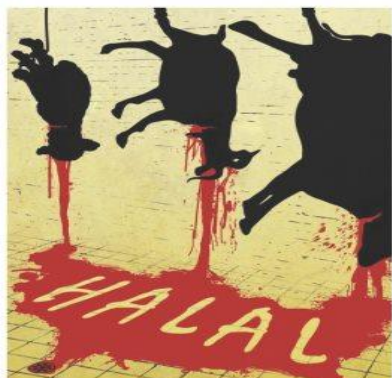
Příloha č. 1: Kampaň STOP Halal (obrázek)

Příloha č. 2: Divize IvČRN k 25. 2. 2016 (obrázek)

Příloha č. 3: Vývoj počtu členů IvČRN v divizích (obrázek)

Přílohy

Příloha č. 1: Kampaň STOP Halal (obrázek)

www.stophalal.cz

Czech Defence League

NEKUPUJTE A ODMÍTEJTE HALAL

NEKUPUJTE A ODMÍTEJTE HALAL

Czech Defence League

www.stophalal.cz

DISTRIBUCI

PRODÁVAJÍ V BĚŽNÉ

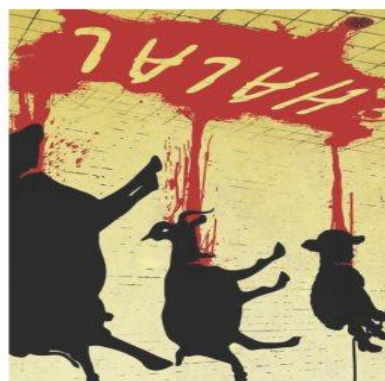
A ZÍSKANÉ MASO

ZA PLNÉHO VĚDOMÍ(!)

PODŘEZÁVAJÍ ZVÍŘATA

VÝJIMCE ZE ZÁKONA

MUSLIMOVÉ DÍKY

Zdroj: STOP HALAL CZ

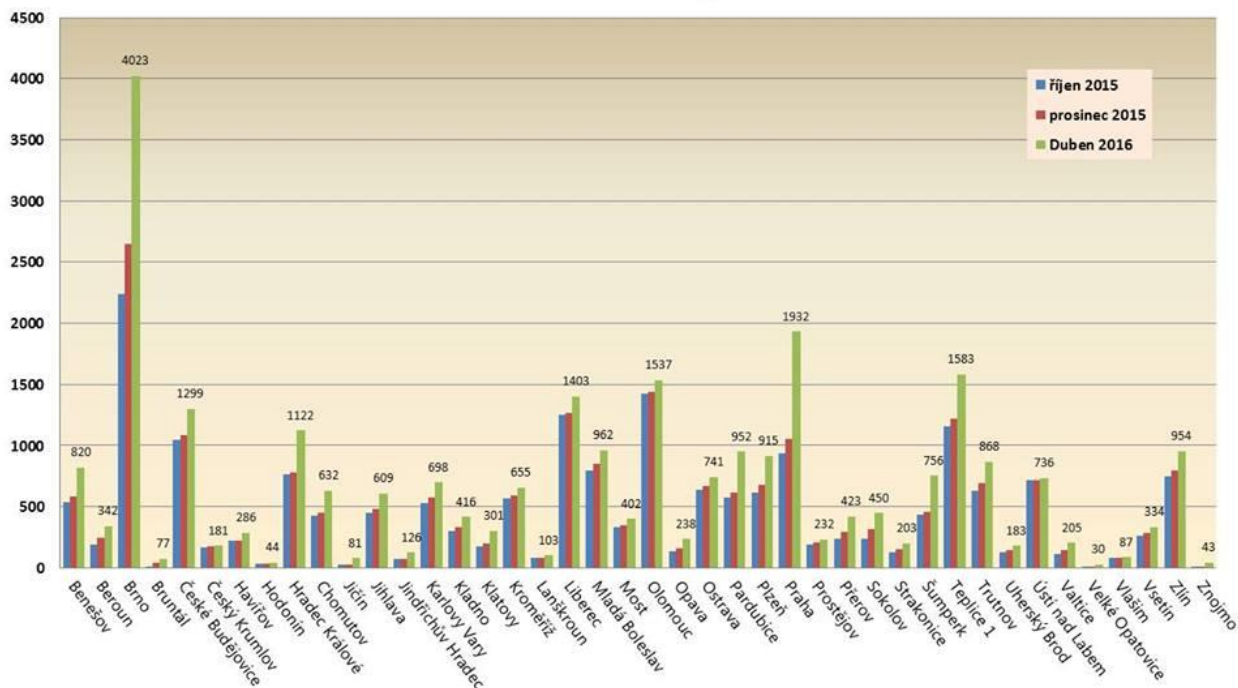
Příloha č. 2: Divize IvČRN k 25. 2. 2016 (obrázek)

Zdroj: IvČRN 2016a

Příloha č. 3: Vývoj počtu členů IvČRN v divizích (obrázek)

IVČRN divize, vývoj počtu členů

Zdroj: IvČRN, 2016f